thiruththoNDar purANam (periya purANam) panniraNDAm tirumuRai

(in tamil script, TSCII format)

சேக்கிழார் அருளிய

திருத்தொண்டர் புராணம் என்ற பெரிய புராணம்

பன்னிரண்டாம் திருமுறை

முதற் காண்டம்

5 திருநின்ற சருக்கம்

This page is courtasy of Project Madurai. This thirumuRai is being proof-read. So this current form may have errors in it.

---

periya puranam in tscii format file generated from Koeln version using convertor (two corrections n2 and jn) file yet to be proof/read file edited to be in TSCII 1.7 ENCODING --

Periya puranam text			
Chapter No.	Transliterated text	TSCII HTML format	Tamil PDF
1	thirumalaic carukkam	திருமலைச் சருக்கம்	PDF
2	thillaivAzandhaNar carukkam	தில்லைவாழந்தணர் சருக்கம்	PDF
3	ilaimalintha carukkam	இலைமலிந்த சருக்கம்	PDF
4	mummaiyAl ulakANDa carukkam	மும்மையால் உலகாண்ட சருக்கம்	PDF
5	thiruninRa carukkam	திருநின்ற சருக்கம்	PDF

6	vambaRA varivaNDu carukkam - thirunyAna cambanthar purANam	வம்பறா வரிவண்டு சருக்கம் - திருஞானசம்பந்தர் புராணம்	PDF
	vambaRA varivaNDu carukkam - EyarkOn muthalAya nAyanmArkaL	வம்பறா வரிவண்டு சருக்கம் - ஏயர்கோன் முதலாய நாயன்மார்கள்	PDF
7	vArkoNDa vanamulaiyAL carukkam	வார்கொண்ட வனமுலையாள் சருக்கம்	PDF
8	poyyaDimaiyillAtha pulavar carukkam	பொய்யடிமை இல்லாத புலவர் சருக்கம்	PDF
9	kaRaikkaNDan carukkam	கறைக்கண்டன் சருக்கம்	PDF
10	kaDal cUzntha carukkam	கடல் சூழ்ந்த சருக்கம்	PDF
11	paththarAyp paNivAr carukkam	பத்தராய்ப் பணிவார் சருக்கம்	PDF
12	manniyacIrc carukkam	மன்னியசீர்ச் சருக்கம்	PDF
13	veLLAnaic carukkam	வெள்ளானைச் சருக்கம்	PDF

5 திருநின்ற சருக்கம்

21 திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம்

1. திரு நாவுக்கு அரசர் வளர் திருத் தொண்டின் நெறி வாழ 1266-1
வரு ஞானத் தவமுனிவர் வாகீசர் வாய்மை திகழ் 1266-2
பெரு நாமச் சீர் பரவல் உறுகின்றேன் பேர் உலகில் 1266-3
ஒரு நாவுக்கு உரை செய்ய ஒண்ணாமை உணராதேன் 1266-4

2. தொன்மை முறை வரு மண்ணின் துகள் அன்றித் துகள் இல்லா 1267-1
நன்மை நிலை ஒழுக்கத்து நலம் சிறந்த குடி மல்கிச் 1267-2
சென்னி மதி புனையவளர் மணி மாடச் செழும் பதிகள் 1267-3
மன்னி நிறைந்து உளது திரு முனைப்பாடி வளநாடு 1267-4

3. புனப் பண்ணை மணியின் ஓடும் புறவின் நறும் புதுமலரின் 1268-1
கனப்பு எண்ணில் திரை சுமந்து கரை மருங்கு பெரும் பகட்டு ஏர் 1268-2
இனப் பண்ணை உழும் பண்ணை எறிந்து உலவி எவ் உலகும் 1268-3
வனப்பு எண்ண வரும் பெண்ணை மா நதி பாய் வளம் பெருகும் 1268-4

4. கால் எல்லாம் தகட்டு வரால் கரும்பு எல்லாம் கண் பொழி தேன் 1269-1
பால் எல்லாம் கதிர்ச் சாலி பரப்பு எல்லாம் குலைக் கமுகு 1269-2
சால் எல்லாம் தரள நிரை தடம் எல்லாம் செம் கழுநீர் 1269-3
மேல் எல்லாம் அகில் தூபம் விருந்து எல்லாம் திருந்து மனை 1269-4

5. கடைஞர் மிடை வயல் குறைத்த கரும்பு குறை பொழி கொழும் சாறு 1270-1
இடை தொடுத்த தேன் கிழிய இழிந்து ஒழுகு நீத்தம் உடன் 1270-2
புடை பரந்து ஞிமிர் ஒலிப்பப் புதுப் புனல் போல் மடை உடைப்ப 1270-3
உடை மடையக் கரும்பு அடு கட்டியின் அடைப்ப ஊர்கள் தொறும் 1270-4

6. கரும் கதலிப் பெரும் குலைகள் களிற்றுக் கைம் முகம் காட்ட 1271-1
மருங்கு வளர் கதிர்ச் செந்நெல் வயப் புரவி முகம் காட்டப் 1271-2
பெரும் சகடு தேர் காட்ட வினைஞர் ஆர்ப்பு ஒலி பிறங்க 1271-3
நெருங்கிய சாதுரங்க பல நிகர்பனவாம் நிறை மருதம் 1271-4

7. நறை யாற்றும் கமுகு நவ மணிக் கழுத்தின் உடன் கூந்தல் 1272-1
பொறை ஆற்றா மகளிர் எனப் புறம்பு அலை தண்டலை வேலித் 1272-2
துறை ஆற்ற மணி வண்ணச் சுரும்பு இரைக்கும் பெரும் பண்ணை 1272-3
நிறை ஆற்று நீர்க் கொழுந்து படர்ந்து ஏறும் நிலைமைத்து ஆல் 1272-4

8. மரு மேவு மலர் மேய மா கடலின் உட் படியும் 1273-1
உரு மேகம் என மண்டி உகைத்த கரும் கன்று போல் 1273-2
வரு மேனிச் செம் கண் வரால் மட முட்டப் பால் சொரியும் 1273-3
கரு மேதி தனைக் கொண்டு கரை புரள்வ திரை வாவி 1273-4

9. மொய் அளி சூழ் நிரை முரல முழு வலயங்களின் அலையச் 1274-1
செய்ய தளிர் நறு விரலில் செழு முகையின் நகம் சிறப்ப 1274-2
மெய் ஒளியின் நிழல் காணும் ஆடி என வெண் மதியை 1274-3
வைய மகள் கை அணைத்தால் போல் உயர்வ மலர்ச் சோலை 1274-4

10. எயில் குலவும் வளம் பதிகள் எங்கும் மணம் தங்கும் வயல் 1275-1
பயிர்க் கண் இயல் இடங்கள் பல பரந்து உயர் நெற் கூடுகளும் 1275-2
வெயில் கதிர் மென் குழை மகளிர் விரவிய மாடமும் மேவி 1275-3
மயில் குலமும் முகல் குலமும் மாறு ஆட மருங்கு ஆடும் 1275-4

11. மறம் தரு தீ நெறி மாற மணிகண்டர் வாய்மை நெறி 1276-1
அறம் தரு நாவுக்கரசும் ஆலால சுந்தரரும் 1276-2
பிறந்து அருள உளதானால் நம் அளவோ பேர் உலகில் 1276-3
சிறந்த திருமுனைப் பாடித் திறம் பாடும் சீர்ப் பாடு 1276-4

12. இவ் வகைய திரு நாட்டில் எனைப் பல ஊர்களும் ஒன்றும் 1277-1
மெய் வளங்கள் ஓங்க வரும் மேன்மையன ஆங்கு அவற்றுள் 1277-2
சைவ நெறி ஏழ் உலகும் பாலிக்கும் தன்மையினால் 1277-3
தெய்வ நெறிச் சிவம் பெருக்கும் திருவாமூர் திருவாமூர் 1277-4

13. ஆங்கு வன முலைகள் சுமந்து அணங்குவன மகளிர் இடை 1278-1
ஏங்குவன நூபுரங்கள் இரங்குவன மணிக் காஞ்சி 1278-2
ஓங்குவன மாடம் நிரை ஒழுகுவன வழுவு இல் அறம் 1278-3
நீங்குவன தீங்கு நெறி நெருங்குவன பெரும் குடிகள் 1278-4

14. மலர் நீலம் வயல் காட்டும் மைஞ் நீலம் மதி காட்டும் 1279-1
அலர் நீடு மறு காட்டும் அணி ஊசல் பல காட்டும் 1279-2
புலர் நீலம் இருள் காட்டும் பொழுது உழவர் ஒலி காட்டும் 1279-3
கல நீடு மனை காட்டும் கரை காட்டாப் பெரு வனங்கள் 1279-4

15. தலத்தின் கண் விளங்கிய அத் தனிப் பதியில் அனைத்து வித 1280-1
நலத்தின் கண் வழுவாத நடை மரபில் குடி நாப்பண் 1280-2
விலங்கின் மனை ஒழுக்கத்தின் மேதக்க வேளாண் 1280-3

குலத்தின் கண் வரும் பெருமைக் குறுக்கையர் தம் குடி விளங்கும் 1280-4

16. அக் குடியின் மேல் தோன்றல் ஆய பெரும் தன்மையின் ஆர் 1281-1
மிக்க மனை அறம் புரிந்து விருந்து அளிக்கும் மேன்மையினார் 1281-2
ஒக்கல் வளர் பெரும் சிறப்பின் உளர் ஆனார் உளர் ஆனார் 1281-3
திக்கு நிலவும் பெருமை திகழ வரும் புகழனார் 1281-4

17. புகழனார் தமக்கு உரிமைப் பொருவில் குலக்குடியின் கண் 1282-1
மகிழவரு மணம் புணந்த மாதினியார் மணி வயிற்றில் 1282-2
நிகழும் மலர்ச் செங்கமல நிரை இதழின் அகவயினில் 1282-3
திகழ வரும் திரு அனைய திலகவதியார் பிறந்தார் 1282-4

18. திலகவதியார் பிறந்து சில முறை ஆண்டு அகன்றதன் பின் 1283-1
அலகில் கலைத் துறை தழைப்ப அரும் தவத்தோர் நெறிவாழ 1283-2
உலகில் வரும் இருள் நீக்கி ஒளி விளங்கு கதிர் போல் பின் 1283-3
மலரும் மருள் நீக்கியார் வந்து அவதாரம் செய்தார் 1283-4

19. மாதினியார் திரு வயிற்றின் மன்னிய சீர்ப் புகனார் 1284-1
காதலனார் உதித்த தற்பின் கடன் முறைமை மங்கலங்கள் 1284-2
மேதகு நல் வினை சிறப்ப விரும்பிய பாராட்டினுடன் 1284-3
ஏதம் இல் பல் கிளை போற்ற இளங் குழவிப் பதம் கடந்தார் 1284-4

20. மருள் நீக்கியார் சென்னி மயிர் நீக்கும் மணவினையும் 1285-1
தெருண் நீர்ப்பன் மாந்தர் எலாம் மகிழ் சிறப்பச் செய்து அதற்பின் 1285-2
பொருள் நீத்தம் கொள வீசிப் புலன் கொளுவ மன முகிழ்த்த 1285-3
சுருள் நீக்கி மலர் விக்கும் கலை பயிலத் தொடங்கு வித்தார் 1285-4

21. தந்தையார் களி மகிழ்ச்சி தலை சிறக்க முறைமையினால் 1286-1
சிந்தை மலர்ந்து எழும் உணர்வில் செழும் கலையின் திறங்கள் எல்லாம் 1286-2
முந்தை முறைமையில் பயின்று முதிர அறிவு எதிரும் வகை 1286-3
மைந்தனார் மறு ஒழித்த இளம் பிறை போல் வளர் கின்றார் 1286-4

22. அந் நாளில் திலகவதியாருக்கு ஆண்டு ஆறு இரண்டின் 1287-1
முன் ஆக ஒத்த குல முதல் வேளாண் குடித் தலைவர் 1287-2
மின் ஆர் செம் சடை அண்ணல் மெய் அடிமை விருப்புடையார் 1287-3
பொன் ஆரும் மணி மௌலிப் புரவலன் பால் அருள் உடையார் 1287-4

23. ஆண் தகைமைத் தொழிலின் கண் அடல் அரியேறு என உள்ளார் 1288-1
காண் தகைய பெருவனப்பில் கலிப்பகையார் எனும் பெயரார் 1288-2
பூண்ட கொடைப் புகழனார் பால் பொருவின் மகள் கொள்ள 1288-3
வேண்டி எழுங் காதலினால் மேலோரைச் செலவிட்டார் 1288-4

24. அணங்கு அனைய திலகவதியார் தம்மை ஆங்கு அவர்க்கு 1289-1
மணம் பேசி வந்தவரும் வந்தபடி அறிவிப்பக் 1289-2
குணம் பேசிக் குலம் பேசிக் கோதில் சீர்ப் புகழனார் 1289-3
பணம் கொள் அரவு அகல் அல்குல் பைந் தொடியை மணம் நேர்ந்தார் 1289-4

25. கன்னித் திருத் தாதையார் மணம் இசைவு கலிப்பகையார் 1290-1
முன் அணைந்தார் அறிவிப்ப வதுவை வினை முடிப்பதன் முன் 1290-2
மன்னவற்கு வடபுலத்து ஓர் மாறு ஏற்க மற்று அவர்மேல் 1290-3
அன்னவர்க்கு விடை கொடுத்தான் அவ் வினை மேல் அவர் அகன்றார் 1290-4

26. வேந்தற்கு உற்று உழி வினை மேல் வெம் சமத்தில் விடை கொண்டு 1291-1
போந்த வரும் பொரு படையும் உடன் கொண்டு சில நாளில் 1291-2
காய்ந்த சினப் பகைப் புலத்தைக் கலந்து கடும் சமர்க் கடலை 1291-3
நீந்துவார் நெடு நாள்கள் நிறை வெம் போர்த் துறை விளைத்தார் 1291-4

27. ஆய நாள் இடை இப்பால் அணங்கு அனையாள் தனைப் பயந்த 1292-1

தூயகுலப் புகழனார் தொன்று தொடு நிலையாமை 1292-2
மேய வினைப் பயத்தாலே இவ் உலகை விட்டு அகலத் 1292-3
தீய அரும் பிணி உழந்து விண் உலகில் சென்று அடைந்தார் 1292-4

28. மற்று அவர் தாம் உயிர் நீப்ப மனைவியார் மாதினியார் 1293-1
சுற்றம் உடன் மக்களையும் துகளாவே நீத்துப் 1293-2
பெற்றிமையால் உடன் என்றும் பிரியாத உலகு எய்தும் 1293-3
கற்பு நெறி வழுவாமல் கணவனார் உடன் சென்றார் 1293-4

29. தாதையாரும் பயந்த தாயாரும் இறந்த அதன் பின் 1294-1
மாதர் ஆர் திலகவதியாரும் அவர் பின் வந்த 1294-2
காதல்னார் மருண் நீக்கியாரும் மனக் கவலையினால் 1294-3
பேது உறு நல் சுற்றமொடும் பெரும் துயரில் அழுந்தினார் 1294-4

30. ஒருவாறு பெரும் கிளைஞர் மனம் தேற்றத் துயர் ஒழிந்து 1295-1
பெரு வானம் அடைந்தவர்க்குச் செய் கடன்கள் பெருக்கினார் 1295-2
மருவார்மேல் மன்னவற்காய் மலையப் போம் கலிப்பகையார் 1295-3
பொருவாரும் போர்க் களத்தில் உயிர் கொடுத்துப் புகழ் கொண்டார் 1295-4

31. வெம் முனை மேல் கலிப்பகையார் வேல் வேந்தன் ஏவப் போய் 1296-1
அம் முனையில் பகை முருக்கி அமர் உலகம் ஆள்வதற்குத் 1296-2
தம் உடைய கடன் கழித்த பெரு வார்த்தை தலம் சாற்றச் 1296-3
செம் மலர் மேல் திரு அனைய திலகவதியார் கேட்டார் 1296-4

32. எந்தையும் எம் அனையும் அவர்க்கு எனக் கொடுக்க இசைந்தார்கள் 1297-1
அந்த முறையால் அவர்க்கே உரியது நான் ஆதலினால் 1297-2
இந்த உயிர் அவர் உயிரோடு இசைவிப்பன் எனத் துணிய 1297-3
வந்தவர் தம் அடி இணை மேல் மருண் நீக்கியார் விழுந்தார் 1297-4

33. அந் நிலையில் மிகப் புலம்பி அன்னையும் அத்தனும் அகன்ற 1298-1
பின்னையும் நான் உமை வணங்கப் பெறுதலின் உயிர் தரித்தேன் 1298-2
என்னை இனித் தனிக் கைவிட்டு ஏகுவீர் எனில் யானும் 1298-3
முன்னம் உயிர் நீப்பன் என மொழிந்து இடரின் அழுந்தினார் 1298-4

34. தம்பியார் உளர் ஆக வேண்டும் என வைத்த தயா 1299-1
உம்பர் உலகு அணைய உறு நிலை விலக்க உயிர் தாங்கி 1299-2
அம் பொன் மணி நூல் தாங்காது அனைத்து உயிர்க்கும் அருள் தாங்கி 1299-3
இம்பர் மனைத் தவம் புரிந்து திலகவதியார் இருந்தார் 1299-4

35. மாசின் மனத் துயர் ஒழிய மருண் நீக்கியார் நிரம்பித் 1300-1
தேச நெறி நிலையாமை கண்டு அறங்கள் செய்வார் ஆய்க் 1300-2
காசினி மேல் புகழ் விளங்க நிதி அளித்துக் கருணையினால் 1300-3
ஆசு இல் அறச் சாலைகளும் தண்ணீர்ப் பந்தரும் அமைப்பார் 1300-4

36. கா வளர்த்தும் குளம் தொட்டும் கடப்பாடு வழுவாமல் 1301-1
மேவினர்க்கு வேண்டுவன மகிழ்ந்து அளித்தும் விருந்து அளித்தும் 1301-2
நாவலர்க்கு வளம் பெருக நல்கியும் நால் நிலத்து உள்ளோர் 1301-3
யாவர்க்கும் தவிராத ஈகை வினைத் துறை நின்றார் 1301-4

37. நில்லாத உலகு இயல்பு கண்டு நிலையா வாழ்க்கை 1302-1
அல்லேன் என்று அறத் துறந்து சமயங்கள் ஆன வற்றின் 1302-2
நல் ஆறு தெரிந்து உணர நம்பர் அருளாமை யினால் 1302-3
கொல்லாமை மறைந்து உறையும் அமண் சமயம் குறுகுவார் 1302-4

38. பாடலி புத்திரம் என்னும் பதி அணைந்து சமண் பள்ளி 1303-1
மாடு அணைந்தார் வல் அமணர் மருங்கு அணைந்து மற்று அவர்க்கு 1303-2
வீடு அறியும் நெறி இதுவே என மெய் போல் தங்களுடன் 1303-3
கூடவரும் உணர்வு கொளக் குறி பலவும் கொளுவினார் 1303-4

39. அங்கு அவரும் அமண் சமயத்து அரும் கலை நூல் ஆன எலாம் 1304-1
பொங்கும் உணர்வு உறப் பயின்றே அந் நெறியில் புலன் சிறப்பத் 1304-2
துங்க முழு உடல் சமணர் சூழ்ந்து மகிழ்வார் அவர்க்குத் 1304-3
தங்களில்ன் மேல் ஆம் தரும சேனர் எனும் பெயர் கொடுத்தார் 1304-4

40. அத்துறையின் மீக் கூரும் அமைதியினால் அகல் இடத்தில் 1305-1
சித்த நிலை அறியாதாரையும் வாதின் கண் 1305-2
உய்த்த உணர்வினில் வென்றே உலகின் கண் ஒளி உடைய 1305-3
வித்தகராய் அமண் சமயத் தலைமையினில் மேம் பட்டார் 1305-4

41. அந் நெறியின் மிக்கார் அவர் ஒழுக ஆன்ற தவச் 1306-1
செல் நெறியின் வைகும் திலகவதியார் தாமும் 1306-2
தொல் நெறியின் சுற்றத் தொடர்பு ஒழியத் தூய சிவ 1306-3
நல் நெறியே சேர்வதற்கு நாதன் தாள் நண்ணுவார் 1306-4

42. பேராத பாசப் பிணிப்பு ஒழியப் பிஞ்ஞகன் பால் 1307-1
ஆராத அன்பு பெற ஆதரித்த அம் மடவார் 1307-2
நீரார் கெடில வட நீள் கரையில் நீடு பெரும் 1307-3
சீர் ஆர் திருவதிகை வீரட்டானம் சேர்ந்தார் 1307-4

43. சென்று திரு வீரட்டானத்து இருந்த செம் பவளக் 1308-1
குன்றை அடி பணிந்து கோது இல் சிவ சின்னம் 1308-2
அன்று முதல் தாங்கி ஆர்வம் உறத் தம் கையால் 1308-3
துன்று திருப் பணிகள் செய்யத் தொடங்கினார் 1308-4

44. புலர்வதன் முன் திரு அலகு பணி மாறிப் புனி அகன்ற 1309-1
நலம் மலி ஆன் சாணத்தால் நன்கு திரு மெழுக்கிட்டு 1309-2
மலர் கொய்து கொடு வந்து மாலைகளும் தொடுத்து அமைத்துப் 1309-3
பலர் புகழும் பண்பினால் திருப்பணிகள் பல செய்தார் 1309-4

45. நாளும் மிகும் பணி செய்து குறைந்து அடையும் நல் நாளில் 1310-1
கேள் உறும் அன்பு உற ஒழுகும் கேண்மையினார் பின் பிறந்தார் 1310-2
கோள் உறு தீவினை முந்தப் பர சமயம் குறித்து அதற்கு 1310-3
மூளும் மனக் கவலையினால் முற்ற வரும் துயர் உழந்து 1310-4

46. தூண்டு தவ விளக்கு அனையார் சுடர் ஒளியைத் தொழுது என்னை 1311-1
ஆண்டு அருளும் நீர் ஆகில் அடியேன் பின் வந்தவனை 1311-2
ஈண்டு வினைப் பர சமயக் குழி நின்றும் எடுத்து ஆள 1311-3
வேண்டும் எனப் பல முறையும் விண்ணப்பம் செய்தனர் ஆல் 1311-4

47. தவம் என்று பாய் இடுக்கி தலை பறித்து நின்று உண்ணும் 1312-1
அவம் ஒன்று நெறி வீழ்வான் வீழாமே அருளும் எனச் 1312-2
சிவம் ஒன்று நெறி நின்ற திலகவதியார் பரவப் 1312-3
பவம் ஒன்றும் வினை தீர்ப்பார் திரு உள்ளம் பற்றுவார் 1312-4

48. மன்னு தபோ தனியார்க்குக் கனவின் கண் மழ விடையார் 1313-1
உன்னுடைய மனக் கவலை ஒழி நீ உன் உடன் பிறந்தான் 1313-2
முன்னமே முனியாகி எனை அடையத் தவம் முயன்றான் 1313-3
அன்னவனை இனிச் சூலை மடுத்து ஆள்வான் என அருளி 1313-4

49. பண்டு புரி நல் தவத்துப் பழுதின் அளவில் இறை வழுவும் 1314-1
தொண்டரை ஆளத் தொடங்கும் சூலை வேதனை தன்னைக் 1314-2
கண் தரு நெற்றியர் அருளக் கடும் கனல் போல் அடும் கொடிய 1314-3
மண்டு பெரும் சூலை அவர் வயிற்றின் இடைப் புக்கது ஆல் 1314-4

50. அடைவில் அமண் புரி தரும சேனர் வயிற்று அடையும் அது 1315-1
வட அனலும் கொடு விடமும் வச்சிரவும் பிறவும் ஆம் 1315-2

கொடிய எலாம் ஒன்றாகும் எனக் குடரின் அகம் குடையப் 1315-3
படர் உழந்து நடுங்கி அமண் பாழி அறை இடை விழுந்தார் 1315-4

51. அச் சமயத்து இடைத் தாம் முன் அதிகரித்து வாய்த்து வரும் 1316-1
விச்சைகளால் தடுத்திடவும் மேல் மேலும் மிக முடுகி 1316-2
உச்சம் உற வேதனை நோய் ஓங்கி எழ ஆங்கு அவர் தாம் 1316-3
நச்சு அரவின் விடம் தலைக் கொண்டு என மயங்கி நவையுற்றார் 1316-4

52. அவர் நிலைமை கண்ட அதற்பின் அமண் கையர் பலர் ஈண்டிக் 1317-1
கவர் கின்ற விடம் போல் முன் கண்டு அறியாக் கொடும் சூலை 1317-2
இவர் தமக்கு வந்தது இனி யாது செயல் என்று அழிந்தார் 1317-3
தவம் என்று வினைப் பெருக்கிச் சார்பு அல்லா நெறிசார்வார் 1317-4

53. புண் தலைவன் முருட்டு அமணர் புலர்ந்து செயல் அறியாது 1318-1
குண்டிகை நீர் மந்திரித்துக் குடிப்பித்தும் தணியாமை 1318-2
கண்டு மிகப் பீலி கொடு கால் அளவும் தடவி இடவும் 1318-3
பண்டையினும் நோவு மிகப் பரிபவத்தால் இடர் உழந்தார் 1318-4

54. தாவாத புகழ்த் தரும சேனருக்கு வந்த பிணி 1319-1
ஓவாது நின்று இடலும் ஒழியாமை உணர்ந்தார் ஆய் 1319-2
ஆ ஆ நாம் என் செய்கோம் என்று அழிந்த மனத்தினர் ஆய்ப் 1319-3
போவார்கள் இது நம்மால் போக்க அரிதாம் எனப் புகன்று 1319-4

55. குண்டர்களும் கை விட்டார் கொடும் சூலை மிசைக் கொண்டு 1320-1
மண்டி மிக மேல் மேலும் பெருகுதலால் மதி மயங்கிப் 1320-2
பண்டை உறவு உணர்ந்தார்க்குத் திலகவதியார் உளர் ஆகக் 1320-3
கொண்டு அவர்பால் ஊட்டுவான் தனைவிட்டார் குறிப்பு உணர்த்த 1320-4

56. ஆங்கு அவன் போய்த் திருவதிகை தணை அடைய அரும் தவத்தார் 1321-1
பூம் கமழ் நந்தனவனத்தின் புறம்பு அணையக் கண்டு இறைஞ்சி 1321-2
ஈங்கு யான் உமக்கு இளையார் ஏவலினால் வந்தது எனத் 1321-3
தீங்கு உளவோ என வினவ மற்று அவனும் செப்புவான் 1321-4

57. கொல்லாது சூலை நோய் குடர் முடக்கித் தீராமை 1322-1
எல்லாரும் கை விட்டார் இது செயல் என் முன் பிறந்த 1322-2
நல்லாள் பால் சென்று இயம்பி நான் உய்யும்படி கேட்டு இங்கு 1322-3
அல் ஆகும் பொழுது அணைவாய் என்றார் என்று அறிவித்தான் 1322-4

58. என்று அவன் முன் கூறுதலும் யான் அங்கு உன் உடன் போந்து 1323-1
நன்று அறியா அமண் பாழி நண்ணுகிலேன் எனும் மாற்றம் 1323-2
சென்று அவனுக்கு உரை என்று திலகவதியார் மொழிய 1323-3
அன்று அவனும் மீண்டு போய்ப் புகுந்தபடி அவர்க்கு உரைத்தான் 1323-4

59. அவ் வார்த்தை கேட்டலுமே அயர்வு எய்தி இதற்கு இனி யான் 1324-1
எவ்வாறு செய்வன் என ஈசர் அருள் கூடுதலால் 1324-2
ஒவ்வா இப் புன் சமயத்து ஒழியா இத்துயர் ஒழியச் 1324-3
செவ்வாறு சேர் திலக வதியார் தாள் சேர்வன் என 1324-4

60. எடுத்த மனக் கருத்து உய்ய எழுதலால் எழு முயற்சி 1325-1
அடுத்தலுமே அயர்வு ஒதுங்கத் திருவதிகை அணைவதனுக்கு 1325-2
உடுத்து உழலும் பாய் ஒழிய உறி உறு குண்டிகை ஒழியத் 1325-3
தொடுத்த பீலியும் ஒழியப் போவதற்குத் துணிந்து எழுந்தார் 1325-4

61. பொய் தரும் மால் உள்ளத்துப் புன் சமணர் இடம் கழிந்து 1326-1
மெய் தருவான் நெறி அடைவார் வெண் புடைவை மெய் சூழ்ந்து 1326-2
கை தருவார் தமை ஊன்றிக் காணாமே இரவின் கண் 1326-3
செய் தவ மாதவர் வாழும் திருவதிகை சென்று அடைவார் 1326-4

62. சுலவி வயிற்று அகம் கனலும் சூலை நோயுடன் தொடரக் 1327-1
குலவி எழும் பெருவிருப்புக் கொண்டு அணையக் குலவரை போன்று 1327-2
இலகு மணி மதில் சோதி எதிர் கொள் திருவதிகை இனில் 1327-3
திலக வதியார் இருந்த திரு மடத்தைச் சென்று அணைந்தார் 1327-4

63. வந்து அணைந்து திலகவதியார் அடிமேல் உற வணங்கி 1328-1
நம் தமது குலம் செய்த நல் தவத்தின் பயன் அனையீர் 1328-2
இந்த உடல் கொடும் சூலைக் கிடைந்து அடைந்தேன் இனி மயங்காது 1328-3
உய்ந்து கரை ஏறும் நெறி உரைத்து அருளும் என உரைத்து 1328-4

64. தாள் இணை மேல் விழுந்து அயரும் தம்பியார் தமை நோக்கி 1329-1
ஆள் உடைய தம் பெருமான் அருள் நினைந்து கை தொழுது 1329-2
கோள் இல் பரசமய நெறிக் குழியில் விழுந்து அறியாது 1329-3
மூளும் அரும் துயர் உழந்தீர் எழுந்தீர் என மொழிந்தார் 1329-4

65. மற்ற வுரை கேட்டலும் ஏ மருண் நீக்கியார் தாமும் 1330-1
உற்ற பிணி உடல் நடுங்கி எழுந்து தொழ உயர் தவத்தோர் 1330-2
கற்றை வேணியர் அருளே காணும் இது கழல் அடைந்தோர் 1330-3
பற்று அறுப்பார் தமைப் பணிந்து பணி செய்வீர் எனப் பணித்தார் 1330-4

66. என்ற பொழுது அவர் அருளை எதிர் ஏற்றுக் கொண்டு இறைஞ்ச 1331-1
நின்ற தபோதனியாரும் நின்மலன் பேர் அருள் நினைந்து 1331-2
சென்று திரு வீரட்டம் புகுவதற்குத் திருக் கயிலைக் 1331-3
குன்று உடையார் திரு நீற்றை அஞ்சு எழுத்து ஓதிக் கொடுத்தார் 1331-4

67. திரு வாளன் திரு நீறு திலகவதியார் அளிப்ப 1332-1
பெரு வாழ்வு வந்தது எனப் பெருந்தகையார் பணிந்து ஏற்ற அங்கு 1332-2
உருவார அணிந்து தமக்கு உற்ற இடத்து உய்யும் நெறி 1332-3
தருவார் ஆய்த் தம் முன்பு வந்தார் பின் தாம் வந்தார் 1332-4

68. நீறு அணிந்தார் அகத்து இருளும் நிறை கங்குல் புறத்து இருளும் 1333-1
மாற வரும் திருப் பள்ளி எழுச்சியினில் மாதவம் செய் 1333-2
சீர் அடியார் திரு அலகும் திரு மெழுக்கும் தோண்டியும் கொண்டு 1333-3
ஆறு அணிந்தார் கோயிலின் உள் அடைந்தவரைக் கொடு புக்கார் 1333-4

69. திரைக் கெடில வீரட்டானத்து இருந்த செங் கனக 1334-1
வரைச் சிலையார் பெரும் கோயில் தொழுது வலம் கொண்டு இறைஞ்சித் 1334-2
தரைத் தலத்தின் மிசை வீழ்ந்து தம்பிரான் திரு அருளால் 1334-3
உரைத் தமிழ் மாலைகள் சாத்தும் உணர்வு பெற உணர்ந்து உரைப்பார் 1334-4

70. நீற்றால் நிறைவு ஆகிய மேனியுடன் நிறை அன்பு உறு சிந்தையில் நேசம் மிக 1335-1
மாற்றார் புரம் மாற்றிய வேதியரை மருளும் பிணி மாயை அறுத்திடுவான் 1335-2
கூற்று ஆயினவாறு விலக்ககிலீர் என நீடிய கோதுஇல் திருப்பதிகம் 1335-3
போற்றால் உலகு ஏழின் வரும் துயரம் போமாறு எதிர் நின்று புகன்றனர் ஆல் 1335-4

71. மன்னும் பதிகம் அது பாடியபின் வயிறு உற்று அடு சூலை மாறப் பிணிதான் 1336-1
அந் நின்ற நிலைக் கண் அகன்றிடலும் அடியேன் உயிரோடு அருள் தந்தது எனாச் 1336-2
செந் நின்ற பரம் பொருள் ஆனவர் தம் திருவார் அருள் பெற்ற சிறப்பு உடையோர் 1336-3
முன் நின்ற தெருட்சி மருட்சியினால் முதல்வன் கருணைக் கடல் மூழ்கினர் ஏ 1336-4

72. அங்கங்கள் அடங்க உரோமம் எலாம் அடையப் புளகம் கண் முகிழ்த்து அலரப் 1337-1

பொங்கும் புனல் கண்கள் பொழிந்து இழியப் புவி மீது விழுந்து புரண்டு அயர்வார் 1337-2
இங்கு என் செயல் உற்ற பிழைப்பு அதனால் ஏறாத பெருந்திடர் ஏறிட நின் 1337-3
தங்கும் கருணைப் பெரு வெள்ளம் இடத் தகுமோ என இன்னன தாம் மொழிவார் 1337-4

73. பொய் வாய்மை பெருக்கிய புன் சமயப் பொறியில் சமண நீசர் புறத் துறை ஆம் 1338-1
அவ்வாழ் குழியின் கண் விழுந்து எழுமாறு அறியாது மயங்கி அவம் புரிவேன் 1338-2
மை வாச நறும் குழல் மா மலையாள் மணவாளன் மலர்க்கழல் வந்து அடையும் 1338-3
இவ் வாழ்வு பெறத் தரு சூலையினுக்கு எதிர்செய் குறை என் கொல் எனத் தொழுவார் 1338-4

74. மேவுற்ற இவ் வேலையில் நீடிய சீர் வீரட்டம் அமர்ந்த பிரான் அருளால் 1339-1
பாவுற்று அலர் செம் தமிழின் சொல் வளப் பதிகத் தொடைபாடிய பான்மையினால் 1339-2
நாவுக்கு அரசு என்று உலகு ஏழினும் நின் நல் நாமம் நயப்பு உற மன்னுக என்று 1339-3
யாவர்க்கும் வியப்பு உற மஞ்சு உறைவான் இடையே ஒருவாய்மை எழுந்ததுவே 1339-4

75. இத் தன்மை நிகழ்ந்துழி நாவின் மொழிக்கு இறை ஆகிய அன்பரும் இந் நெடுநாள் 1340-1
சித்தம் திகழ் தீவினையேன் அடையும் திருவோ இது என்று தெருண்டு அறியா 1340-2
அத்தன்மையன் ஆகிய இராவணனுக்கு அருளும் கருணைத் திறம் ஆன அதன் 1340-3
மெய்த் தன்மை அறிந்து துதிப்பதுவே மேல் கொண்டு வணங்கினர் மெய்யுறவே 1340-4

76. பரசும் கருணைப் பெரியோன் அருளப் பறி புன் தலையோர் நெறி பாழ்பட வந்து 1341-1
அரசு இங்கு அருள் பெற்று உலகு உய்ந்தது எனா அடியார் புடை சூழ் அதிகைப் பதி தான் 1341-2
முரசம் பட கந்துடி தண்ணுமை யாழ் முழவம் கிளை துந்துபி கண்டை உடன் 1341-3
நிரை சங்கு ஒலி எங்கும் முழங்குதலால் நெடு மா கடல் என்ன நிறைந்துளதே 1341-4

77. மையல் துறை ஏறி மகிழ்ந்து அலர் சீர் வாகீசர் மனத்தொடு வாய்மையுடன் 1342-1
மெய் உற்ற திருப்பணி செய்பவராய் விரவும் சிவ சின்னம் விளங்கிடவே 1342-2
எய்து உற்ற தியானம் அறா உணர்வும் ஈறு இன்றி எழும் திருவாசகமும் 1342-3
கையில் திகழும் உழவாரமுடன் கைக் கொண்டு கலந்து கசிந்தனர் ஏ 1342-4

78. மெய்ம்மைப் பணி செய்த விருப்பு அதனால் விண்ணோர் தனி நாயகனார் கழலில் 1343-1
தம் இச்சை நிரம்ப வரம் பெறும் அத் தன்மைப் பதி மேவியதாம் பதியார் 1343-2
பொய்மைச் சமயப் பிணி விட்டவர் முன் போதும் பிணி விட்டருளிப் பொருளா 1343-3
எம்மைப் பணிகொள் கருணைத் திறம் இங்கு யார் பெற்றனர் என்ன இறைஞ்சினர் ஏ 1343-4

79. இன்ன தன்மையில் இவர் சிவ நெறியினை எய்தி 1344-1
மன்னு பேர் அருள் பெற்று இடர் நீங்கைய வண்ணம் 1344-2
பன்னு தொன்மையில் பாடலி புத்திர நகரில் 1344-3
புன்மை யே புரி அமணர் தாம் கேட்டு அது பொறாராய் 1344-4

80. தரும சேனர்க்கு வந்த அத் தடுப்ப அரும் சூலை 1345-1

ஒருவராலும் இங்கு ஒழிந்திடாமையின் அவர் உய்யப் போய்ப் 1345-2
பெருகு சைவராய்ப் பெயர்ந்து தம் பிணி ஒழித்து உய்ந்தார் 1345-3
மருவு நம் பெரும் சமயம் வீழ்ந்தது என மருள்வார் 1345-4

81. மலையும் பல் சமயங்களும் வென்று மற்றவர் ஆல் 1346-1
நிலையும் பெற்ற இந்நெறி இனி அழிந்தது என்று அமுங்கிக் 1346-2
கொலையும் பொய்மையும் இலம் என்று கொடுமையே புரிவோர் 1346-3
தலையும் பீலியும் தாழ வந்து ஒரு சிறை சார்ந்தார் 1346-4

82. இவ்வகைப் பல அமணர்கள் துயருன் ஈண்டி 1347-1
மெய் வகைத் திறம் அறிந்திடில் வேந்தனும் வெகுண்டு 1347-2
சைவனாகி நம் விருத்தியும் தவிர்க்கும் மற்று இனி நாம் 1347-3
செய்வது என் என வஞ்சனை தெரிந்து சித்திரிப்பார் 1347-4

83. தவ்வை கைவத்து நிற்றலின் தரும சேனரும் தாம் 1348-1
பொய் வகுத்தது ஓர் சூலை தீர்ந்திலது எனப் போய் இங்கு 1348-2
எவ்வ மாக அங்கு எய்தி நம் சமய அங்கனமும் 1348-3
தெய்வ நிந்தையும் செய்தனர் எனச் சொலத் தெளிந்தார் 1348-4

84. சொன்ன வண்ணமே செய்வது துணிந்த துன் மதியோர் 1349-1
முன்னம் நாம் சென்று முறைப்படுவோம் என முயன்றே 1349-2
இன்ன தன்மையில் இருள் குழாம் செல்வது போல 1349-3
மன்னன் ஆகிய பல்லவன் நகரில் வந்து அணைந்தார் 1349-4

85. உடை ஒழிந்து ஒரு பேச்சு இடை இன்றி நின்று உண்போர் 1350-1
கடை அணைந்தவன் வாயில் காவலருக்கு நாங்கள் 1350-2
அடைய வந்தமை அரசனுக்கு அறிவியும் என்ன 1350-3
இடை அறிந்து புக்க வரும் தம் இறைவனுக்கு இசைப்பார் 1350-4

86. அடிகண்மார் எல்லாரும் ஆகுலமாய் மிக அழிந்து 1351-1
கொடி நுடங்கு திருவாயில் புறத்து அணைந்தார் எனக் கூற 1351-2
வடி நெடுவேல் மன்னவனும் மற்றவர் சார்பு ஆதலினால் 1351-3
கடிது அணைவான் அவர்க்கு உற்றது என் கொல் எனக் கவன்று உரைத்தான் 1351-4

87. கடை காவல் உடையார்கள் புகுத விடக் காவலன் பால் 1352-1
நடை ஆடும் தொழில் உடையார் நண்ணித் தாம் எண்ணியவாறு 1352-2
உடையார் ஆகிய தரும சேனர் பிணி உற்றார் ஆய்ச் 1352-3
சடையானுக்கு ஆளாய் நின் சமயம் ஒழித்தார் என்றார் 1352-4

88. விரை அலங்கல் பல்லவனும் அது கேட்டு வெகுண்டு எழுந்து 1353-1
புரை உடைய மனத்தினர் ஆய் போவதற்குப் பொய்ப் பிணி கொண்டு 1353-2
உரை சிறந்த சமயத்தை அழித்து ஒழியப் பெறுவதே 1353-3
கரை இல் தவத்தீர் இதனுக்கு என் செய்வது எனக் கனன்றான் 1353-4

89. தலை நெறி ஆகிய சமயம் தன்னை அழித்து உன்னுடைய 1354-1
நிலை நின்ற தொல் வரம்பின் நெறி அழித்த பொறி இலியை 1354-2
அலை புரிவாய் எனப் பரவி வாயால் அஞ்சாது உரைத்தார் 1354-3
கொலை புரியா நிலை கொண்டு பொய் ஒழுகும் அமண் குண்டர் 1354-4

90. அருள் கொண்ட உணர்வு இன்றி நெறிகோடி அறிவென்று 1355-1
மருள் கொண்ட மன்னவனும் மந்திரிகள் தமை நோக்கித் 1355-2
தெருள் கொண்டோர் இவர் சொன்ன தீயோனைச் செறுவதற்குப் 1355-3
பொருள் கொண்டு விடாது என் பால் கொடுவாரும் எனப் புகன்றான் 1355-4

91. அரசனது பணிதலை நின்ற அமைச்சர்களும் அந்நிலையே 1356-1
முரசு அதிரும் தானையொடு முன் சென்று முகில் சூழ்ந்து 1356-2
விரை செறியும் சோலை சூழ் திருவதிகை தனை மேவி 1356-3

பரசமயப் பற்று அறுத்த பான்மையினார் பால் சென்றார் 1356-4

92. சென்று அணைந்த அமைச்சர் உடன் சேனை வீரரும் சூழ்ந்து 1357-1
மின் தயங்கு புரிவேணி வேதியனார் அடியவரை 1357-2
இன்று நுமை அரசன் அழைக்க எமை விடுத்தான் போதும் என 1357-3
நின்றவரை நேர் நோக்கி நிறை தவத்தோர் உரை செய்வார் 1357-4

93. நாம் ஆர்க்கும் குடி அல்லோம் என்று எடுத்து நான்மறையின் 1358-1
கோமானை நதியின் உடன் குளிர் மதி வாழ் சடை யானைத் 1358-2
தேமாலைச் செந்தமிழின் செழும் திருத் தாண்டகம் பாடி 1358-3
ஆமாறு நீர் அழைக்கும் அடைவிலம் என்று அருள் செய்தார் 1358-4

94. ஆண்ட அரசருள் செய்யக் கேட்ட வரும் அடி வணங்கி 1359-1
வேண்டியவர்க் கொண்டு ஏக விடை உகைத்தார் திருத்தொண்டர் 1359-2
ஈண்டு வரும் வினைகளுக்கு எம்பிரான் உளன் என்று இசைந்து இருந்தார் 1359-3
மூண்ட சினப் போர் மன்னன் முன் அணைந்து அங்கு அறிவித்தார் 1359-4

95. பல்லவனும் அது கேட்டுப் பாங்கு இருந்த பாய் உடுக்கை 1360-1
வல் அமணர் தமை நோக்கி மற்று அவனைச் செய்வது இனிச் 1360-2
சொல்லும் என அறம் துறந்து தமக்கு உறுதி அறியாத 1360-3
புல் அறிவோர் அஞ்சாது நீற்று அறையில் இடப் புகன்றார் 1360-4

96. அருகு அணைந்தார் தமை நோக்கி அவ் வண்ணம் செய்க எனப் 1361-1
பெருகு சினக் கொடுங் கோலான் மொழிந்திடலும் பெருந் தகையை 1361-2
உருகு பெரும் தழல் வெம்மை நீற்று அறையின் உள் இருத்தித் 1361-3
திருகு கரும் தாள் கொளுவிச் சேமங்கள் செய்து அமைத்தார் 1361-4

97. ஆண்ட அரசு அதன் அகத்துள் அணைந்த பொழுது அம்பலத்துத் 1362-1
தாண்டவம் முன் புரிந்து அருளும் தாள் நிழலைத் தலைக் கொண்டே 1362-2
ஈண்டு வரும் துயர் உளவோ ஈசன் அடியார்க்கு என்று 1362-3
மூண்டமனம் நேர் நோக்கி முதல்வனையே தொழுது இருந்தார் 1362-4

98. வெய்ய நீற்று அறையது தான் வீங்கு இளவேனில் பருவம் 1363-1
தை வரும் தண் தென்றல் அணை தண் கழுநீர்த் தடம் போன்று 1363-2
மொய் ஒளி வெண் நிலவு அலர்ந்து முரன்ற யாழ் ஒலியினது ஆய் 1363-3
ஐயர் திருவடி நீழல் அருள் ஆகி குளிர்ந்ததே 1363-4

99. மாசு இல் மதி நீடுபுனல் மன்னி வளர் சென்னியனைப் 1364-1
பேச இனியானை உலக ஆளுடைய பிஞ்ஞகனை 1364-2
ஈசனை எம்பெருமானை எவ் உயிரும் தருவானை 1364-3
ஆசை இல் ஆரா அமுதை அடி வணங்கி இனிது இருந்தார் 1364-4

100. ஓர் எழுநாள் கழிந்து அதன்பின் உணர்வு இல் அமணரை அழைத்துப் 1365-1
பாரும் இனி நீற்று அறையை என உரைத்தான் பல்லவனும் 1365-2
கார் இருண்ட குழாம் போலும் உரு உடைய கார் அமணர் 1365-3
தேரும் நிலை இல்லாதார் நீற்று அறையைத் திறந்தார்கள் 1365-4

101. ஆனந்த வெள்ளத்தின் இடை மூழ்கி அம்பலவர் 1366-1
தேன் உந்து மலர் பாதத்து அமுது உண்டு தெளிவு எய்தி 1366-2
ஊனம் தான் இலர் ஆகி உவந்து இருந்தார் தமைக் கண்டே 1366-3
ஈனம் தங்கியது இலதாம் என்ன அதிசயம் என்றார் 1366-4

102. அதிசயம் அன்று இது முன்னை அமண் சமயச் சாதகத்தால் 1367-1
இது செய்து பிழைத்து இருந்தான் என வேந்தற்கு உரை செய்து 1367-2
மதி செய்வது இனிக் கொடிய வல் விடம் ஊட்டுவது என்று 1367-3
முதிர வரும் பாதகத்தோர் முடை வாயால் மொழிந்தார்கள் 1367-4

103. ஆங்கு அது கேட்டலும் கொடிய அமண் சார்பால் கெடு மன்னன் 1368-1

ஓங்கு பெருமையினால் நஞ்சு ஊட்டும் என உரைப்பத் 1368-2
தேங்காதார் திருநாவுக்கரையரை அத் தீய விடப் 1368-3
பாங்கு உடைய பால் அடிசில் அமுது செயப் பண்ணினார் 1368-4

104. நஞ்சும் அமுது ஆம் எங்கள் நாதன் அடியார்க்கு என்று 1369-1
வஞ்சம் மிகு நெஞ்சு உடையார் வஞ்சனை ஆம் படி அறிந்தே 1369-2
செம் சடையார் சீர் விளக்கும் திறல் உடையார் தீ விடத்தால் 1369-3
வெம் சமணர் இடுவித்த பால் அடிசில் மிசைந்து இருந்தார் 1369-4

105. பொடி ஆர்க்கும் திருமேனிப் புனிதர்க்குப் புவனம் கண் 1370-1
முடிவாக்கும் துயர் நீங்க முன்னை விடம் அமுத ஆனால் 1370-2
படியார்க்கும் அறி அரிய பசுபதியார் தம் உடைய 1370-3
அடியார்க்கு நஞ்சு அமுதம் ஆவது தான் அற்புதமோ 1370-4

106. அவ் விடத்தை ஆண்ட அரசு அமுது செய்து முன் இருப்ப 1371-1
வெவ் விடமும் அமுது ஆயிற்று என அமணர் வெருக் கொண்டே 1371-2
இவ் விடத்தில் இவன் பிழைக்கில் எமக்கு எல்லாம் இறுதி எனத் 1371-3
தெவ் விடத்துச் செயல் புரியும் காவலற்குச் செப்புவார் 1371-4

107. நஞ்சு கலந்து ஊட்டிடவும் நம் சமயத்தினில் விடம் தீர் 1372-1
தஞ்சமுடை மந்திரத்தால் சாதியா வகை தடுத்தான் 1372-2
எஞ்சும் வகை அவற்கு இலதேல் எம் உயிரும் நின் முறையும் 1372-3
துஞ்சுவது திடம் என்றார் சூழ் வினையின் துறை நின்றார் 1372-4

108. மற்று அவர் தம் மொழி கேட்டு மதி கெட்ட மன்னவனும் 1373-1
செற்ற அவனை இனிக் கடியும் திறம் எவ்வாறு எனச் செப்ப 1373-2
உற்றவரும் மந்திர சாதகம் நாங்கள் ஒழித்திட நின் 1373-3
கொற்ற வயக் களிற்று எதிரே விடுவது எனக் கூறினார் 1373-4

109. மா பாவிக் கடை அமணர் வாகீசத் திருவடி ஆம் 1374-1
கா பாலி அடியவர் பால் கடக் களிற்றை விடுக என்னப் 1374-2
பூ பாலர் செயல் மேற்கொள் புலைத் தொழிலோன் அவர் தம் மேல் 1374-3
கோ பாதி சயம் ஆன கொலைக் களிற்றை விடச் சொன்னான் 1374-4

110. கூடத்தைக் குத்தி ஒரு குன்றம் எனப் புறப்பட்டு 1375-1
மாடத்தை மறத்திட்டு மண்டபங்கள் எடுத்து எற்றித் 1375-2
தாடத்தில் பரிக்காரர் தலை இடறிக் கடக் களிற்றின் 1375-3
வேடத்தால் வரும் கூற்றின் மிக்கது ஒரு விறல் வேழம் 1375-4

111. பாசத் தொடை நிகளத் தொடர்பறியத் தறி முறியா 1376-1
மீ சுற்றிய பறவைக் குலம் வெருவத் துணிவு விலகா 1376-2
ஊசல் கரம் எதிர் சுற்றிட உரறிப் பரி உழறா 1376-3
வாசக் கட மழை முற்பட மதவெற்பு எதிர் வரும் ஆல் 1376-4

112. இடி உற்று எழும் ஒலியில் இபம் உட்கிட அடியில் 1377-1
படி புக்கு உற நெளியப் படர் பவனக் கதி விசையில் 1377-2
கடிது உற்று அடு செயலில் கிளர் கடலில் படு கடையின் 1377-3
முடிவில் கனல் என முன் சினம் முடுகிக் கடுகியதே 1377-4

113. மாடு உற்று அணை இவுளிக் குலம் மறியச் செறி வயிரக் 1378-1
கோடு உற்று இரு பிளவிட்டு அறு குறை கைக்கொடு முறியச் 1378-2
சாடு உற்றிடு மதில் தெற்றிகள் சரியப் புடை அணி செற்று 1378-3
ஆடு உற்று அகல் வெளி உற்று அது அவ் அடர் கைக்குல வரையே 1378-4

114. பாவக் கொடு வினை முற்றிய படி உற்று அடு கொடியோர் 1379-1
நாவுக்கரசர் எதிர் முற்கொடு நணுகிக் கருவரை போல் 1379-2
ஏவிச் செறு பொருகைக் கரியினை உய்த்திட வெருளார் 1379-3
செவிற்று திகழ்பவர் பொன் கழல் தெளிவு உற்றனர் பெரியோர் 1379-4

115. அண்ணல் அரும் தவ வேந்தர் ஆணை தம் மேல் வரக் கண்டு 1380-1
விண்ணவர் தம் பெருமாளை விடை உகந்து ஏறும் பிரானைச் 1380-2
சுண்ண வெண் சந்தனச் சாந்து தொடுத்த திருப் பதிகத்தை 1380-3
மண் உலகு உய்ய எடுத்து மகிழ் உடனே பாடுகின்றார் 1380-4

116. வஞ்சகர் விட்ட சினப் போர் மத வெம் களிற்றினை நோக்கிச் 1381-1
செம் சடை நீள் முடிக் கூத்தர் தேவர்க்கும் தேவர் பிரானார் 1381-2
வெம் சுடர் மூ இலைச் சூல வீரட்டர் தம் அடி யோம் நாம் 1381-3
அஞ்சுவது இல்லை என்று என்றே அரும் தமிழ் பாடி அறைந்தார் 1381-4

117. தண் தமிழ் மாலைகள் பாடித் தம் பெருமான் சரணாகக் 1382-1
கொண்ட கருத்தில் இருந்து குலாவிய அன்புறு கொள்கைத் 1382-2
தொண்டரை முன் வலமாகச் சூழ்ந்து எதிர் தாழ்ந்து நிலத்தில் 1382-3
எண் திசையோர்களும் காண இறைஞ்சி எழுந்தது வேழம் 1382-4

118. ஆண்ட அரசை வணங்கி அஞ்சி அவ் வேழம் பெயரத் 1383-1
தூண்டிய மேல் மறப் பாகர் தொடக்கி அடத்துத் திரிந்து 1383-2
மீண்டும் அதனை அவர் மேல் மிறை செய்து காட்டிட வீசி 1383-3
ஈண்டு அவர் தங்களையே கொன்று அமணர் மேல் ஓடிற்று எதிர்ந்தே 1383-4

119. ஓடி அருகர்கள் தம்மை உழறி மிதித்துப் பிளந்து 1384-1
நாடிப் பலரையும் கொன்று நகரம் கலங்கி மறுக 1384-2
நீடிய வேலை கலக்கும் நெடும் மந்தரகிரி போல 1384-3
ஆடி அவ் யானையும் மன்னற்கு ஆகுலம் ஆக்கியது அன்றே 1384-4

120. யானையின் கையில் பிழைத்த வினை அமண் கையர்கள் எல்லாம் 1385-1
மானம் அழிந்து மயங்கு வருந்திய சிந்தையர் ஆகித் 1385-2
தானை நில மன்னன் தாளில் தனித் தனி வீழ்ந்து புலம்ப 1385-3
மேன்மை நெறி விட்ட வேந்தன் வெகுண்டு இனிச் செய்வது என் என்றான் 1385-4

121. நங்கள் சமயத்தின் நின்றே நாடிய முட்டி நிலையால் 1386-1
எங்கள் எதிர் ஏறு அழிய யானையால் இவ் வண்ணம் நின் சீர் 1386-2
பங்கப் படுத்தவன் போகப் பரிபவம் தீரும் உனக்குப் 1386-3
பொங்கு அழல் போக அதன் பின் புகை அகன்றால் என என்றார் 1386-4

122. அல் இருள் அன்னவர் கூற அரும் பெரும் பாவத்தவன் தான் 1387-1
தொல்லைச் சமயம் அழித்துத் துயரம் விளைவித்தவன் தன்னைச் 1387-2
சொல்லும் இனிச் செய்வது என்னச் சூழ்ச்சி முடிக்கும் தொழிலோர் 1387-3
கல்லுடன் பாசம் பிணித்துக் கடல் இடைப் பாய்ச்சுவது என்றார் 1387-4

123. ஆங்கு அது கேட்ட அரசன் அவ்வினை மாக்களை நோக்கித் 1388-1
தீங்கு புரிந்தவன் தன்னைச் சேமம் உறக் கொடு போகிப் 1388-2
பாங்கு ஒரு கல்லில் அணைத்துப் பாசம் பிணித்து ஓர் படகில் 1388-3
வீங்கு ஒலி வேலையில் எற்றி வீழ்த்துமின் என்று விடுத்தான் 1388-4

124. அவ் வினை செய்திடப் போகும் அவருடன் போயர் உகந்த 1389-1
வெவ்வினை யாளரும் சென்று மேவிட நாவுக்கரசர் 1389-2
செவ்விய தம் திரு உள்ளம் சிறப்ப அவருடன் சென்றார் 1389-3
பவ்வத்தில் மன்னவன் சொன்னபடி முடித்தார் அப்பாதகர் 1389-4

125. அப்பரிசு அவ்வினை முற்றி அவர் அகன்று ஏகிய பின்னர் 1390-1
ஒப்பரும் ஆழ் கடல் புக்க உறைப்பு உடை மெய்த்தொண்டர் தாமும் 1390-2
எப்பரிசு ஆயினும் ஆக ஏத்துவன் எந்தையை என்று 1390-3
செப்பிய வண் தமிழ் தன்னால் சிவன் அஞ்சு எழுத்தும் துதிப்பார் 1390-4

126. சொல் துணை வேதியன் என்னும் தூய் மொழி 1391-1
நல் தமிழ் மாலை ஆம் நமச்சிவாய என்று 1391-2

அற்ற முன் காக்கும் அஞ்சு எழுத்தை அன்பொடு 1391-3
பற்றி உணர்வினால் பதிகம் பாடினார் 1391-4

127. பெருகிய அன்பினர் பிடித்த பெற்றியால் 1392-1
அருமலரோன் முதல் அமரர் வாழ்த்துதற்கு 1392-2
அரிய அஞ்சு எழுத்தையும் அரசு போற்றிடக் 1392-3
கரு நெடும் கடலின் உட் கல் மிதந்ததே 1392-4

128. அப் பெரும் கல்லும் அங்கு அரசு மேல் கொளத் 1393-1
தெப்ப மாய் மிதத்தலில் செறிந்த பாசமும் 1393-2
தப்பியது அதன் மிசை இருந்த தாவில் சீர் 1393-3
மெய்ப் பெரும் தொண்டனார் விளங்கித் தோன்றினார் 1393-4

129. இருவினைப் பாசமும் மலக்கல் ஆர்த்தலின் 1394-1
வருபவக் கடலில் வீழ் மாக்கள் ஏறிட 1394-2
அருளும் மெய் அஞ்சு எழுத்து ஆசை இக்கடல் 1394-3
ஒரு கல் மேல் ஏற்று இடல் உரைக்க வேண்டுமோ 1394-4

130. அருள் நயந்து அஞ்சு எழுத்து ஏத்தப் பெற்ற அக் 1395-1
கருணை நா அரசினைத் திரைக் கரங்களால் 1395-2
தெருள் நெறி நீர்மையின் சிரத்தில் தாங்கிட 1395-3
வருணனும் செய்தனன் முன்பு மா தவம் 1395-4

131. வாய்ந்த சீர் வருணனே வாக்கின் மன்னரைச் 1396-1
சேர்ந்து அடை கருங்கலே சிவிகை ஆயிட 1396-2
ஏந்தியே கொண்டு எழுந்து அருள் வித்தனன் 1396-3
பூம் திருப் பாதிரிப் புலியூர்ப் பாங்கரில் 1396-4

132. அத் திருப் பதியினில் அணைந்த அன்பரை 1397-1
மெய்த் தவக் குழாம் எலாம் மேவி ஆர்த்து எழ 1397-2
எத் திசையெனும் அர என்னும் ஓசைபோல் 1397-3
தத்து நீர்ப் பெருங்கடல் தானும் ஆர்த்ததே 1397-4

133. தொழும் தகை நாவினுக்கு அரசும் தொண்டர் முன் 1398-1
செழும் திருப் பாதிரிப் புலியூர்த் திங்கள் வெண் 1398-2
கொழுந்து அணி சடையாரைக் கும்பிட்டு அன்பு உற 1398-3
விழுந்து எழுந்து அருள் நெறி விளங்கப் பாடுவார் 1398-4

134. ஈன்றாளும் ஆய் எனக்கு எந்தையும் ஆகி என எடுத்துத் 1399-1
தோன்றாத் துணையாய் இருந்தனன் தன் அடியோங் கட்கு என்று 1399-2
வான் தாழ் புனல் கங்கை வாழ் சடையானை மற்று எவ் உயிர்க்கும் 1399-3
சான்று ஆம் ஒருவனைத் தண் தமிழ் மாலைகள் சாத்தினர் ஏ 1399-4

135. மற்றும் இணையன வண் தமிழ் மாலைகள் பாடி வைகி 1400-1
வெற்றி மழவிடை வீரட்டர் பாதம் மிக நினைவால் 1400-2
உற்ற ஓர் காதலின் அங்கு நின்று ஏகி ஒன்னார் புரங்கள் 1400-3
செற்றவர் வாழும் திருவதிகைப் பதி சென்று அடைவார் 1400-4

136. தேவர் பிரான் திரு மாணிக் குழியும் தினை நகரும் 1401-1
மேவினர் சென்று விரும்பிய சொல் மலர் கொண்டு இறைஞ்சிப் 1401-2
பூ அலர் சோலை மணம் அடி புல்லப் பொருள் மொழியின் 1401-3
காவலர் செல்வத் திருக் கெடிலத்தைக் கடந்து அணைந்தார் 1401-4

137. வெம் சமண் குண்டர்கள் செய்வித்த தீயம் இறைகள் எல்லாம் 1402-1
எஞ்ச வென்று ஏறிய இன் தமிழ் ஈசர் எழுந்து அருள 1402-2
மஞ்சிவர் மாடத் திருவதிகைப் பதி வாணர் எல்லாம் 1402-3
தம் செயல் பொங்கத் தழங்கு ஒலி மங்கலம் சாற்றல் உற்றார் 1402-4

138. மணி நெடும் தோரணம் வண் குலைப் பூகம் மடல் கதலி 1403-1
இணை உற நாட்டி எழு நிலைக் கோபுரம் தெற்றி எங்கும் 1403-2
தணிவில் பெருகு ஒளித் தாமங்கள் நாற்றிச் செம் சாந்து நீவி 1403-3
அணி நகர் முன்னை அணி மேல் அணி செய்து அலங்கரித்தார் 1403-4

139. மன்னிய அன்பின் வள நகர் மாந்தர் வயங்கு இழையார் 1404-1
இன்னிய நாதமும் ஏழ் இசை ஓசையும் எங்கும் விம்மப் 1404-2
பொன் இயல் சுண்ணமும் பூவும் பொரிகளும் தூவி எங்கும் 1404-3
தொல் நகரின் புறம் சூழ்ந்து எதிர் கொண்டனர் தொண்டரையே 1404-4

140. தூய வெண் நீறு துதைந்த பொன் மேனியும் தாழ் வடமும் 1405-1
நாயகன் சேவடி தைவரும் சிந்தையும் நைந்து உருகிப் 1405-2
பாய்வது போல் அன்பு நீர் பொழி கண்ணும் பதிகச் செம் சொல் 1405-3
மேய செவ்வாயும் உடையார் புகுந்தனர் வீதி உள்ளே 1405-4

141. கண்டார்கள் கை தலைமேல் குவித்து இந்தக் கருணை கண்டால் 1406-1
மிண்டு ஆய செங்கை அமண் கையர் தீங்கு விளைக்கச் செற்றம் 1406-2
உண்டு ஆயின வண்ணம் எவ் வண்ணம் என்று உரைப்பார்கள் பின்னும் 1406-3
தொண்டு ஆண்டு கொண்ட பிரானைத் தொழுது துதித்தனரே 1406-4

142. இவ் வண்ணம் போல எனைப் பல மாக்கள் இம்பி ஏத்த 1407-1
மெய் வண்ண நீற்று ஒளி மேவும் குழாங்கள் விரவிச் செல்ல 1407-2
அவ் வண்ணம் நண்ணிய அன்பரும் வந்து எய்தி அம்பவளச் 1407-3
செவ் வண்ணர் கோயில் திரு வீரட்டானத்தைச் சேர்ந்தனர் ஏ 1407-4

143. உம்பர் தம் கோனை உடைய பிரானை உள் புக்கு இறைஞ்சி 1408-1
நம்புறும் அன்பின் நயப்பு உறு காதலினால் திளைத்தே 1408-2
எம் பெருமான் தனை ஏழையேன் நான் பண்டு இகழ்ந்தது என்று 1408-3
தம் பரிவால் திருத் தாண்டகச் செந்தமிழ் சாற்றி வாழ்ந்தார் 1408-4

144. அரி அயனுக்கு அரியானை அடியவருக்கு எளியானை 1409-1
விரி புனல் சூழ் திருவதிகை வீரட்டானத்து அமுதைத் 1409-2
தெரிவரிய பெரும் தன்மைத் திருநாவுக் கரசு மனம் 1409-3
பரிவுறு செந்தமிழ்ப் பாட்டுப் பலபாடிப் பணி செயும் நாள் 1409-4

145. புல் அறிவில் சமணர்க்காப் பொல்லாங்கு புரிந்து ஒழுகும் 1410-1
பல்லவனும் தன்னுடைய பழவினைப் பாசம் பறிய 1410-2
அல்லல் ஒழிந்து அங்கு எய்தி ஆண்ட அரசினைப் பணிந்து 1410-3
வல் அமணர் தமை நீத்து மழவிடையோன் தாள் அடைந்தான் 1410-4

146. வீடு அறியாச் சமணர் மொழி பொய் என்று மெய் உணர்ந்த 1411-1
காடவனும் திருவதிகை நகரின் கண் கண் நுதற்குப் 1411-2
பாடலி புத்திரத்தில் அமண் பள்ளியொடு பாழிகளும் 1411-3
கூட இடித்துக் கொணர்ந்து குண பரவீச்சரம் எடுத்தான் 1411-4

147. இந் நாளில் திருப்பணிகள் செய்கின்ற இன் தமிழுக்கு 1412-1
மன்னான வாகீசத் திருமுனியும் மதிச் சடைமேல் 1412-2
பன்னாகம் அணிந்தவர் தம் பதி பலவும் சென்று இறைஞ்சிச் 1412-3
சொன் ஆமத் தமிழ் புனைந்து தொண்டு செய்வான் தொடர்ந்து எழுவார் 1412-4

148. திருவதிகைப் பதி மருங்கு திரு வெண்ணெய் நல் ஊரும் 1413-1
அருளும் திரு ஆமாத்தூர் திருக்கோவலூர் முதலா 1413-2
மருவு திருப்பதி பிறவும் வணங்கி வளத் தமிழ் பாடிப் 1413-3
பெருகு விருப்பு உடன் விடையார் மகிழ் பெண்ணாகிடம் அணைந்தார் 1413-4

149. கார் வளரும் மாடங்கள் கலந்த மறை ஒலி வளர்க்கும் 1414-1
சீர் உடை அந்தணர் வாழும் செழும் பதியின் அகத்து எய்தி 1414-2
வார் சடையார் மன்னு திருத் தூங்கானை மாடத்தைப் 1414-3

பார் பரவும் திருமுனிவர் பணிந்து ஏத்திப் பரவினார் 1414-4

150. புன் நெறியாம் அமண் சமயத் தொடக்குண்டு போந்த உடல் 1415-1
தன்னுடனே உயிர்வாழத் தரியேன் நான் தரிப்ப அதனுக்கு 1415-2
என்னுடைய நாயக நின் இலச்சினை இட்டு அருள் என்று 1415-3
பன்னு செழும் தமிழ் மாலை முன் நின்று பாடுவார் 1415-4

151. பொன் ஆர்ந்த திருவடிக்கு என் விண்ணப்பம் என்று எடுத்து 1416-1
முன் ஆகி எப் பொருட்கும் முடிவாகி நின்றானைத் 1416-2
தன் ஆகத்து உமை பாகம் கொண்டானைச் சங்கரனை 1416-3
நல் நாமத் திருவிருத்தம் நலம் சிறக்கப் பாடுதலும் 1416-4

152. நீடு திருத் தூங்கானை மாடத்து நிலவு கின்ற 1417-1
ஆடக மேருச் சிலையான் அருளால் ஓர் சிவபூதம் 1417-2
மாடு ஒருவர் அறியாமே வாகீசர் திருத் தோலில் 1417-3
சேடு உயர் மூவிலைச் சூலம் சின விடையின் உடன் சாத்த 1417-4

153. ஆங்கு அவர் தம் திருத் தோளில் ஆர்ந்த திரு இலச்சினையைத் 1418-1
தாம் கண்டு மனம் களித்துத் தம் பெருமான் அருள் நினைந்து 1418-2
தூங்கு அருவி கண் பொழியத் தொழுது விழுந்து ஆர்வத்தால் 1418-3
ஓங்கிய சிந்தையர் ஆகி உய்ந்து ஒழிந்தேன் என எழுந்தார் 1418-4

154. தூங்கானை மாடத்துச் சுடர்க் கொழுந்தின் அடிபரவிப் 1419-1
பாங்கு ஆகத் திருத் தொண்டு செய்து பயின்று அமரும் நாள் 1419-2
பூங்கானம் மணம் கமழும் பொருவில் திரு அரத் துறையும் 1419-3
தேம் காவின் முகில் உறங்கும் திருமுது குன்றமும் பணிந்து 1419-4

155. வண்தமிழ் மென் மலர் மாலை புனைந்தருளி மருங்கு உள்ள 1420-1
தண் துறை நீர்ப் பதிகளிலும் தனி விடையார் மேவி இடம் 1420-2
கொண்டு அருளும் தானங்கள் கும்பிட்டுக் குண திசை மேல் 1420-3
புண்டரிகத் தடம் சூழ்ந்த நிவாக் கரையே போதுவார் 1420-4

156. ஆனாத சீர்த் தில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற 1421-1
வான் ஆறு புடை பரக்கும் மலர்ச் சடையார் அடி வணங்கி 1421-2
ஊன் ஆலும் உயிர் ஆலும் உள்ள பயன் கொள நினைந்து 1421-3
தேன் ஆரும் மலர்ச் சோலைத் திருப்புலியூர் மருங்கு அணைந்தார் 1421-4

157. நாவுக் கரசரும் இருவர்க்கு அரியவர் நடம் ஆடிய திரு எல்லை பால் 1422-1
மேவித் தலம் உற மெய்யில் தொழுத பின் மேல் மேல் எழுதரும் விரைவோடும் 1422-2
காவில் களி மயில் மகிழ் உற்று எதிர் எதிர் ஆடக் கடி கமழ் கமலம் சூழ் 1422-3
வாவித் தடமலர் வதனம் பொலிவுறு மருதத் தண்பணை வழி வந்தார் 1422-4

158. முருகில் செறி இதழ் முளரிப் படுகரில் முது மேதிகள் புதுமலர் மேயும் 1423-1
அருகில் செறிவனம் என மிக்கு உயர் கழை அளவில் பெருகிட வளர் இக்குப்
1423-2
பெருகிப் புடை முதிர் தரளம் சொரிவன பெரியோர் அவர் திருவடிக் கண்டு 1423-3
உருகிப் பரிவுறு புனல் கண் பொழிவன என முன்புள வயல் எங்கும் 1423-4

159. அறிவில் பெரியவர் அயல் நெல் பணை வயல் அவை பிற்படும் வகை அணைகின்றார்
1424-1
பிறவிப் பகை நெறி விடுவீர் இருவினை பெருகித் தொடர்பிணி உறுபாசம் 1424-2
பறிவுற்றிட அணையுமின் என்று இருபுடை பயில் சூழ் சினை மிசை குயில் கூவும்
1424-3
செறிவில் பலதரு நிலையில் பொலிவுறு திரு நந்தன வனம் எதிர் கண்டார் 1424-4

160. அவர் முன் பணிவொடு தொழுது அங்கு அணை உற அணி கொம்பரின் மிசை அருகு எங்கும்
1425-1

தவம் முன் புரிதலில் வரு தொண்டு எனும் நிலைதலை நின்று உயர் தமிழ் இறையோராம் 1425-2
இவர் தம் திருவடிவது கண்டு அதிசயம் என வந்து எதிர் அரகர என்றே 1425-3
சிவ முன் பயில் மொழி பகர் கின்றன வளர் சிறை மென் கிளியொடு சிறு பூவை 1425-4

161. அம் சொல் திருமறை அவர் முன் பகர்தலும் அவரும் தொழுது முன் அளிகூரும் 1426-1
நெஞ்சில் பெருகிய மகிழ்வும் காதலும் நிறை அன்பொடும் உரை தடுமாறச் 1426-2
செம் சொல் திருமறை மொழி அந்தணர் பயில் தில்லைத் திரு நகர் எல்லைப்பால் மஞ்சில் 1426-3
பொலி நெடு மதில் சூழ் குடதிசை மணி வாயில் புறம் வந்து உற்றார் 1426-4

162. அல்லல் பவம் அற அருளும் தவ முதல் அடியார் எதிர் கொள அவரோடும் 1427-1
மல்லல் புனல் கமழ் மாடே வாயிலின் வழிபுக்கு எதிர் தொழுது அணை உற்றார் 1427-2
கல்வித் துறை பல வரு மா மறை முதல் கரை கண்டு உடையவர் கழல் பேணும் 1427-3
செல்வக் குடி நிறை நல் வைப்பு இடை வளர் சிவமே நிலவிய திருவீதி 1427-4

163. நவ மின் சுடர் மணி நெடு மாலையும் நறு மலர் மாலையும் நிறை திருவீதிப் 1428-1
புவனங்களின் முதல் இமையோர் தடமுடி பொருந்திய மணி போகட்டிப் 1428-2
பவனன் பணி செய வருணன் புனல் கொடு பணி மாறவும் அவை பழுதாம் என்று 1428-3
எவரும் தொழுது எழும் அடியார் திரு அலகு இடுவார் குளி புனல் விடுவார்கள் 1428-4

164. மேல் அம் பரதலம் நிறையும் கொடிகளில் விரி வெங்கதிர் நுழைவது அரிதாகும் 1429-1
கோலம் பெருகிய திருவீதியை முறை குலவும் பெருமையர் பணிவுற்றே 1429-2
ஞாலம் திகழ் திரு மறையின் பெருகு ஒலி நலம் ஆர் முனிவர்கள் துதியோடும் 1429-3
ஓலம் பெருகிய நிலை ஏழ் கோபுரம் உறமெய் கொடு தொழுது உள்புக்கார் 1429-4

165. வளர் பொன் கனக மணி திரு மாளிகையினை வலம் வந்து அலமரு வரை நில்லா 1430-1
அளவில் பெருகிய ஆர்வத்து இடை எழும் அன்பின் கடல் நிறை உடல் எங்கும் 1430-2
புளகச் செறி நிரை விரவத் திருமலி பொன் கோபுரம் அது புகுவார் முன் 1430-3
களனில் பொலிவிடம் உடையார் நடம் நவில் கனகப் பொது எதிர் கண்ணுற்றார் 1430-4

166. நீடும் திருவுடன் நிகழும் பெருகு ஒளி நிறை அம்பலம் நினைவு உற நேரே 1431-1
கூடும் படி வரும் அன்பால் இன்புறு குணம் முன் பெறவரு நிலை கூடத் 1431-2
தேடும் பிரமனும் மாலும் தேவரும் முதலாம் யோனிகள் தெளிவு ஒன்றா 1431-3
ஆடும் கழல் புரி அமுதத் திரு நடம் ஆரா வகை தொழுது ஆர்கின்றார் 1431-4

167. கையும் தலை மிசை புனை அஞ்சலியன கண்ணும் பொழி மழை ஒழியாதே 1432-1
பெய்யும் தகையன கரணங்களும் உடன் உருகும் பரிவின 1432-2
பேறு எய்தும் மெய்யும் தரைமிசை விழுமுன் எழுதரும் மின்தாழ் சடையொடு 1432-3
ஐயன் திருநடம் எதிர் கும்பிடும் அவர் ஆர்வம் பெருகுதல் அளவு இன்று ஆல் 1432-4

168. இத் தன்மையர் பல முறையும் தொழுது எழ என்று எய்தினை என மன்று ஆடும் 1433-1
அத்தன் திரு அருள் பொழியும் கருணையின் அருள் பெற்றிட வரும் ஆனந்தம் 1433-2
மெய்த் தன்மை யினில் விருத்தத் திருமொழி பாடிப் பின்னையும் மேல் மேலும் 1433-3

சித்தம் பெருகிய பரிவால் இன்பு உறு திரு நேரிசை மொழி பகர்கின்றார் 1433-4

169. பத்தனாய்ப் பாட மாட்டேன் என்று முன் எடுத்துப் பண்ணால் 1434-1
அத்தா உன் ஆடல் காண்பான் அடியனேன் வந்தவாறு என்று 1434-2
இத்திறம் போற்றி நின்றே இன் தமிழ் மாலைப் பாடி 1434-3
கைத் திருத் தொண்டு செய்யும் காதலில் பணிந்து போந்தார் 1434-4

170. நீடிய மணியின் சோதி நிறை திரு முன்றின் மாடும் 1435-1
ஆடு உயர் கொடி சூழ் பொன் தேர் அணி திரு வீதி உள்ளும் 1435-2
கூடிய பணிகள் செய்து கும்பிடும் தொழிலர் ஆகிப் 1435-3
பாடிய புனித வாக்கின் பணிகளும் பயிலச் செய்வார் 1435-4

171. அருள் பெரு மகிழ்ச்சி பொங்க அன்னம் பாலிக்கும் என்னும் 1436-1
திருக் குறுந் தொகைகள் பாடித் திரு உழவாரங் கொண்டு 1436-2
பெருத்து எழு காதலோடும் பெரும் திருத் தொண்டு செய்து 1436-3
விருப்பு உறு மேனி கண்ணீர் வெண்ணீற்று வண்டல் ஆட 1436-4

172. மேவிய பணிகள் செய்து விளங்குநாள் வேட்களத்துச் 1437-1
சேவுயர் கொடியார் தம்மைச் சென்று முன் வணங்கிப் பாடிக் 1437-2
காவியம் கண்டார் மன்னும் திருக்கழிப் பாலை தன்னில் 1437-3
நாவினுக்கு அரசர் சென்று நண்ணினார் மண்ணோர் வாழ 1437-4

173. சின விடை யேறுகைத் தோறும் மணவாள நம்பிகழல் சென்று தாழ்ந்து 1438-1
வன பவள வாய்திறந்து வானவர்க்கும் தான் அவனே என்கின்றாள் என் 1438-2
அனைய திருப்பதிகம் உடன் அன்பு உறு வண் தமிழ் பாடி அங்கு வைகி 1438-3
நினைவரியார் தமைப் போற்றி நீடு திருப்புலியூரை நினைந்து மீள்வார் 1438-4

174. மனைப் படப்பில் கடல் கொழுந்து வளை சொரியும் கழிப் பாலை மழுங்கு நீங்கி 1439-1
நனைச்சினை மென் குளிஞாழல் பொழில் ஊடு வழி கொண்டு நண்ணும் போதில் 1439-2
நினைப்பவர் தம் மனம் கோயில் கொண்டு அருளும் அம்பலத்து நிருத்தனாரைத் 1439-3
தினைத்தனையாம் பொழுது மறந்து உய்வேனோ எனப் பாடி தில்லை சார்ந்தார் 1439-4

175. அரியானை என்று எடுத்தே அடியவருக்கு எளியானை அவர்தம் சிந்தை 1440-1
பிரியாத பெரிய திருத் தாண்டகச் செந்தமிழ் பாடிப் பிறங்கு சோதி 1440-2
விரியா நின்று எவ் உலகும் விளங்கிய பொன் அம்பலத்து மேலி ஆடல் 1440-3
புரியா நின்றவர் தம்மைப் பணிந்து தமிழால் பின்னும் போற்றல் செய்வார் 1440-4

176. செம் சடைக் கற்றை முற்றத்து இளநிலா எறிக்கும் எனும் சிறந்த வாய்மை 1441-1
அம் சொல் வளத் தமிழ் மாலை அதிசயம் ஆம் படி பாடி அன்பு சூழ்ந்த 1441-2
நெஞ்சு உருகப் பொழி புனல்வார் கண் இணையும் பரவிய சொல் நிறைந்த வாயும் 1441-3
தம் செயலின் ஒழியாத திருப்பணியும் மாறாது சாரும் நாளில் 1441-4

177. கடை உகத்தில் ஆழியின் மேல் மிதந்த கழு மலத்தின் இருந்த செம்கண் 1442-1
விடை உகைத்தார் திரு அருளால் வெற்பரையன் பாவை திருமுலைப் பாலோடும் 1442-2
அடைய நிறை சிவம் பெருக வளர் ஞானம் குழைத்து ஊட்ட அமுது செய்த 1442-3
உடை மறைப் பிள்ளையார் திருவார்த்தை அடியார்கள் உரைப்பக் கேட்டார் 1442-4

178. ஆழிவிடம் உண்ட வரை அம்மை திருப்பால் அமுதம் உண்ட போதே 1443-1
ஏழ் இசை வண் தமிழ் மாலை இவன் எம்மான் எனக் காட்டி இயம்பவல்ல 1443-2
காழி வரும் பெரும் தகை சீர் கேட்டலுமே அதிசயம் ஆம் காதல் கூர 1443-3

வாழி அவர் மலர்க் கழல்கள் வணங்குவதற்கு மனத்து எழுந்த விருப்பு வாய்ந்த 1443-4

179. அப்பொழுதே அம்பலத்துள் ஆடுகின்ற கழல் வணங்கி அருள் முன் பெற்றுப் 1444-1
பொய்ப் பிறவிப் பிணி ஓட்டும் திருவீதி புரண்டு வலம் கொண்டு போந்தே 1444-2
எப் புவனங்களும் நிறைந்த திருப்பதியின் எல்லையினை இறைஞ்சி ஏத்திச் 1444-3
செப்ப அரிய பெருமையினார் திரு நாரையூர் பணிந்து பாடிச் செல்வார் 1444-4

180. தொண்டர் குழாம் புடை சூழத் தொழுத கரத்தொடு நீறு துதைந்த கோலம் 1445-1
கண்டவர் தம் மனம் கசிந்து கரைந்து உருகும் கருணை புறம் பொழிந்து காட்டத் 1445-2
தெண் திரைவாய்க் கல் மிதப்பில் உகைத்து ஏறும் திருநாவுக்கரசர் தாமும் 1445-3
வண் தமிழால் எழுது மறை மொழிந்த பிரான் திருப்புகலி மருங்கு சார்ந்தார் 1445-4

181. நீண்ட வரை வில்லியார் வெம் சூலை மடுத்து அருளி நேரே முன்னாள் 1446-1
ஆண்ட அரசு எழுந்து அருளக் கேட்டு அருளி ஆளுடைய பிள்ளையாரும் 1446-2
காண் தகைய பெரு விருப்புக் கைம் மிக்க திரு உள்ளக் கருத்தினோடு 1446-3
மூண்ட அருள் மனத்து அன்பர் புடை சூழ எழுந்து அருளி முன்னே வந்தார் 1446-4

182. தொழுது அணை உற்று ஆண்ட அரசு அன்பு உருகத் தொண்டர் குழத்திடையே சென்று 1447-1
பழுது இல் பெரும் காதலுடன் அடிபணியப் பணிந்தவர்தம் கரங்கள் பற்றி 1447-2
எழுத அரிய மலக்கையால் எடுத்து இறைஞ்சி விடையின் மேல் வருவார்தம்மை 1447-3
அமுது அழைத்துக் கொண்டவர்தாம் அப்பரே என அவரும் அடியேன் என்றார் 1447-4

183. அம்பிகை செம் பொன் கிண்ணத்து அமுத ஞானம் கொடுப்ப அழுகை தீர்ந்த 1448-1
செம்பவள வாய்ப்பிள்ளை திருநாவுக்கு அரசர் எனச் சிறந்த சீர்த்தி 1448-2
எம் பெரு மக்களும் இயைந்த கூட்டத்தில் அரன் அடியார் இன்பம் எய்தி 1448-3
உம்பர்களும் போற்றி இசைப்பச் சிவம் பெருகும் ஒலிநிறைத்தார் உலகம் எல்லாம் 1448-4

184. பிள்ளையார் கழல் வணங்கப் பெற்றேன் என்று அரசு உவப்பப் பெருகு ஞான 1449-1
வள்ளலார் வாகீசர் தமை வணங்கப் பெற்றதற்கு மகிழ்ச்சி பொங்க 1449-2
உள்ளம் நிறை காதலினால் ஒருவர் ஒருவரில் கலந்த உண்மை யோடும் 1449-3
வெள்ள நீர் திருத்தோணி வீற்று இருந்தார் கழல் வணங்கும் விருப்பின் மிக்கார் 1449-4

185. அருள் பெருகு தனிக் கடலும் உலகுக்கு எல்லாம் அன்பு செறி கடலும் ஆம் எனவும் ஓங்கும் 1450-1
பொருள் சமய முதல் சைவ நெறி தான் பெற்ற புண்ணியக் கண் இரண்டு எனவும் புவனம் உய்ய 1450-2
இருள் கடு உண்டவர் அருளும் உலகம் எல்லாம் ஈன்றாள் தன் திரு அருளும் எனவும் கூடித் 1450-3
தெருள் கலை ஞானக் கன்றும் அரசும் சென்று செம் சடை வானவர் கோயில் சேர்ந்தார் அன்றே 1450-4

186. பண் பயில் வண்டு அறை சோலை சூழும் காழிப் பரமர் திருக் கோபுரத்தைப் பணிந்து உள்புக்கு 1451-1
விண் பணிய ஓங்கு பெரு விமானம் தன்னை வலம் கொண்டு தொழுது விழுந்த எல்லைச்

1451-2
சண்பை வரு பிள்ளையார் அப்பர் உங்கள் தம்பிரானாரை நீர் பாடீர் என்னக் 1451-3
கண் பயிலும் புனல் பொழிய அரசும் வாய்மை கலை பயிலும் மொழி பொழியக் கசிந்து பாடி
1451-4

187. பெரிய பெருமாட்டியுடன் தோணி மீது பேணி வீற்று இருந்து அருளும் பிரான் முன் நின்று
1452-1
பரிவுறு செம் தமிழ் மாலை பத்தி யோடும் பார் கொண்டு மூடி எனும் பதிகம் போற்றி
1452-2
அரிய வகை புறம் போந்து பிள்ளையார் திருமடத்தில் எழுந்து அருளி அமுது செய்து
1452-3
மருவிய நண்புறு கேண்மை அற்றை நாள் போல் வளர்ந்து ஓங்க உடன் பல நாள் வைகும் நாளில்
1452-4

188. அத்தன்மையினில் அரசும் பிள்ளையாரும் அளவளாவிய மகிழ்ச்சி அளவு இலாத
1453-1
சித்த நெகிழ்ச்சியினோடு செல்லும் நாளில் திருநாவுக்கரசு திரு உள்ளம் தன்னில்
1453-2
மைத் தழையும் மணி மிடற்றர் பொன்னி மன்னிய தானங்கள் எல்லாம் வணங்கிப் போற்ற
1453-3
மெய்த்து எழுந்த பெரும் காதல் பிள்ளையார்க்கு விளம்புதலும் அவரும் அது மேவி நேர்வார்
1453-4

189. ஆண்ட அரசு எழுந்து அருளக் கோலக் காவை அவரோடும் சென்று இறைஞ்சி அன்பு கொண்டு 1454-1
மீண்ட அருளினார் அவரும் விடை கொண்டு இப்பால் வேத நாயகர் விரும்பும் பதிகளான
1454-2
நீண்ட கருப் பறியலூர் புன்கூர் நீடு திருக் குறுக்கை திரு நின்றி யூரும் 1454-3
காண் தகைய நனிபள்ளி முதலா நண்ணிக் கண்ணுதலார் கழல் தொழுது கலந்து செல்வார்
1454-4

190. மேவு புனல் பொன்னி இரு கரையும் சார்ந்து விடை உயர்த்தார் திருச் செம் பொன் பள்ளி
பாடிக் 1455-1
கா உயரும் மயிலாடுதுறை நீள் பொன்னிக் கரைத் துருத்தி வேள்விக்குடி எதிர் கொள் பாடி
1455-2
பாஉறு செந்தமிழ் மாலை பாடிப் போற்றிப் பரமர் திருப்பதி பலவும் பணிந்து போந்தே
1455-3
ஆவுறும் அஞ்சு ஆடுவார் கோடிகாவில் அணைந்து பணைந்து ஆவடு தண் துறையைச் சார்ந்தார்
1455-4

191. ஆவடு தண் துறையாரை அடைந்து உய்ந்தேன் என்ற அளவில் திருத் தாண்டகம் முன் அருளிச் செய்து 1456-1
மேவு திருக் குறுந்தொகை நேர் இசையும் சந்த விருத்தங்கள் ஆனவையும் வேறு வேறு
1456-2
பாவலர் செந்தமிழ்த் தொடையால் பள்ளித் தாமம் பல சாத்தி மிக்கு எழுந்த பரிவின் ஓடும்
1456-3
பூ வயலத்தவர் பரவப் பல நாள் தங்கிப் புரிஉறு கைத் தொண்டு போற்றிச் செய்வார்
1456-4

192. எறி புனல் பொன் மணி சிதறும் திரை நீர்ப் பொன்னி இடை மருதைச் சென்று எய்தி அன்பினோடு 1457-1
மறி விரவு கரத்தாரை வணங்கி வைகி வண் தமிழ்ப் பாமாலை பல மகிழச் சாத்திப்
1457-2
பொறி அரவம் புனைந்தாரைத் திரு நாகேச்சுரத்துப் போற்றி அரும் தமிழ் மாலை புனைந்து

போந்து 1457-3
செறி விரை நன்மலர்ச் சோலைப் பழையாறு எய்தித் திருச்சத்தி முற்றத்திற் சென்று சேர்ந்தார்
1457-4

193. சென்று சேர்ந்து திருச் சத்தி முற்றத்து இருந்த சிவக் கொழுந்தை 1458-1
குன்ற மகள் தன் மனக் காதல் குலவும் பூசை கொண்டு அருளும் 1458-2
என்றும் இனிய பெருமானை இறைஞ்சி இயல்பில் திருப்பணிகள் 1458-3
முன்றில் அணைந்து செய்து தமிழ் மொழி மாலைகளும் சாத்துவார் 1458-4

194. கோவாய் முடுகி என்று எடுத்துக் கூற்றம் வந்து குமைப்பதன் முன் 1459-1
பூவார் அடிகள் என்று அலைமேல் பொறித்து வைப்பாய் எனப் புகன்று 1459-2
நாவார் பதிகம் பாடுதலும் நாதன் தானும் நல்லூரில் 1459-3
வா வா என்றே அருள் செய்ய வணங்கி மகிழ்ந்து வாகீசர் 1459-4

195. நன்மை பெரு அருள் நெறியே வந்து அணைந்து நல்லூரின் 1460-1
மன்னு திருத் தொண்டனார் வணங்கி மகிழ்ந்து எழும் பொழுதில் 1460-2
உன்னுடைய நினைப்பதனை முடிகின்றோம் என்று அவர்தம் 1460-3
சென்னி மிசைப் பாத மலர் சூட்டினான் சிவபெருமான் 1460-4

196. நனைந்தனைய திருவடி என்தலைமேல் வைத்தார் என்று 1461-1
புனையும் திருத்தாண்டகத்தால் போற்றி இசைத்துப் புனிதர் அருள் 1461-2
நினைந்து உருகி விழுந்து எழுந்து நிறைந்து மலர்ந்து ஒழியாத 1461-3
தனம் பெரிதும் பெற்று வந்த வறியோன் போல் மனம் தழைத்தார் 1461-4

197. நாவுக்கு மன்னர் திரு நல்லூரில் நம்பர் பால் 1462-1
மேவுற்ற திருப் பணிகள் மேவுற நாளும் செய்து 1462-2
பாவுற்ற தமிழ் மாலை பாடிப் பணிந்து ஏத்தித் 1462-3
தேவுற்ற திருத்தொண்டு செய்து ஒழுகி செல்லு நாள் 1462-4

198. கருகாவூர் முதலாகக் கண்நுதலோன் அமர்ந்து அருளும் 1463-1
திருவாவூர் திருப் பாலைத்துறை பிறவும் சென்று இறைஞ்சிப் 1463-2
பெருகு ஆர்வத் திருத் தொண்டு செய்து பெருந்திரு நல்லூர் 1463-3
ஒரு காலும் பிரியாதே உள் உருகிப் பணிகின்றார் 1463-4

199. ஆளுடைய நாயகன் தன் அருள் பெற்று அங்கு அகன்று போய் 1464-1
வாளை பாய் புனல் பழனத் திருப் பழனம் மருங்கு அணைந்து 1464-2
காளவிடம் உண்டு இருண்ட கண்டர் பணிக் கலன் பூண்டு 1464-3
நீள் இரவில் ஆடுவார் கழல் வணங்க நேர் பெற்றார் 1464-4

200. அப்பதியைச் சூழ்ந்த திருப்பதியில் அரனார் மகிழும் 1465-1
ஒப்பரிய தானங்கள் உள் உருகிப் பணிந்தணைவார் 1465-2
மெய்ப்பொருள்தேர் நாவினுக்கு வேந்தர் தாம் மேவினார் 1465-3
செப்ப அரும்சீர் அப்பூதி அடிகள் ஊர் திங்களூர் 1465-4

201. அந்தணரின் மேம்பட்ட அப்பூதி அடிகளார் 1466-1
தம் தனயருடன் சாலை கூவல் குளம் தரு தண்ணீர்ப் 1466-2
பந்தர் பல ஆண்ட அரசு எனும் பெயரால் பண்ணினமை 1466-3
வந்து அணைந்த வாகீசர் கேட்டு அவர் தம் மனை நண்ண 1466-4

202. மற்றவரும் மனம் மகிழ்ந்து மனைவியார் மைந்தர் பெரும் 1467-1
சுற்றமுடன் களி கூரத் தொழுது எழுந்து சூழ்ந்து மொழிக் 1467-2
கொற்றவரை அமுது செயக் குறை கொள்வார் இறைகொள்ளப் 1467-3
பெற்ற பெரும் தவத் தொண்டர் திரு உள்ளம் பெறப் பெற்றார் 1467-4

203. காண் தகைமை இன்றியும் முன் கலந்த பெரும் கேண்மையினார் 1468-1
பூண்ட பெரும் காதலுடன் போனகமும் கறி அமுதும் 1468-2
வேண்டுவன வெவ்வேறு விதங்கள் பெற விருப்பினால் 1468-3

ஆண்ட அரசு அமுது செயத் திரு அமுதாம் படி அமைத்து 1468-4

204. திருநாவுக்கரசு அமுது செய்து அருள மற்று அவர் தம் 1469-1
பெருநாமம் சாத்திய அப்பிள்ளைதனை அழைத்து அன்பு 1469-2
தருஞானத் திருமறையோர் தண்டலையின் வண்கதலிக் 1469-3
குரு நாளக் குருத்து அரிந்து கொண்டு வர தனிவிட்டார் 1469-4

205. ஆங்கு அவனும் விரைந்து எய்தி அம்மருங்கு தாழாதே 1470-1
பூம் கதலிக் குருத்து அரியப் புகும் அளவில் ஒரு நாகம் 1470-2
தீங்கு இழைக்க அது பேணான் திரு அமுது செய்து அருள 1470-3
ஓங்கு கதலிக் குருத்துக் கொண்டு ஒல்லை வந்து அணைந்தான் 1470-4

206. தீய விடம் தலைக் கொள்ளத் தெருமந்து செழும் குருத்தைத் 1471-1
தாயர் கரத்தினில் நீட்டித் தளர்ந்து தனைத் தழல் நாகம் 1471-2
மேயபடி உரை செய்யான் விழக் கண்டு கெட்டு ஒழிந்தோம் 1471-3
தூயவர் இங்கு அமுது செயத் தொடங்கார் என்று அது ஒளித்தார் 1471-4

207. தம் புதல்வன் சவம் மறைத்துத் தடுமாற்றம் இலராகி 1472-1
எம் பெருமான் அமுது செய வேண்டும் என வந்து இறைஞ்ச 1472-2
உம்பர் பிரான் திருத்தொண்டர் உள்ளத்தில் தடுமாற்றம் 1472-3
நம்பர் திருவருளாலே அறிந்து அருளி நவை தீர்ப்பார் 1472-4

208. அன்று அவர்கள் மறைத்த அதனுக்கு அளவு இறந்த கருணையராய்க் 1473-1
கொன்றை நறும் சடையார் தம் கோயிலின் முன் கொணர்வித்தே 1473-2
ஒன்று கொலாம் எனப் பதிகம் எடுத்து உடையான் சீர் பாடப் 1473-3
பின்றைவிடம் போய் நீங்கிப் பிள்ளை உணர்ந்து எழுந்து இருந்தான் 1473-4

209. அரும் தனயன் உயிர் பெற்ற அது கண்டும் அமுது செயாது 1474-1
இருந்ததற்குத் தளவு எய்தி இடர் உழந்தார் துயர் நீங்க 1474-2
வருந்தும் அவர் மனைப் புகுந்து வாகீசத் திருமுனிவர் 1474-3
விருந்து அமுது செய்து அருளி விருப்பினுடன் மேவும் நாள் 1474-4

210. திங்களூர் தனில் நின்றும் திருமறையோர் பின் செல்லப் 1475-1
பைம் கண் விடைத் தனிப்பாகர் திருப்பழனப் பதி புகுந்து 1475-2
தங்கு பெரும் காதலொடும் தம் பெருமான் கழல் சார்ந்து 1475-3
பொங்கிய அன்பு உற வணங்கி முன் நின்று போற்றி இசைப்பார் 1475-4

211. புடை மாலை மதிக்கண்ணிப் புரிசடையார் பொன் கழல் கீழ் 1476-1
அடை மாலைச் சீலம் உடை அப்பூதி அடிகள் தமை 1476-2
நடைமாணச் சிறப்பித்து நன்மை புரி தீம் தமிழின் 1476-3
தொடைமாலைத் திருப்பதிகச் சொன்மாலை பாடினார் 1476-4

212. எழும் பணியும் இளம்பிறையும் அணிந்தவரை எம் மருங்கும் 1477-1
தொழும்பணி மேற் கொண்டு அருளி திருச்சோற்றுத் துறை முதலாத் 1477-2
தழும்பு உறு கேண்மையில் நண்ணித் தானங்கள் பல பாடிச் 1477-3
செம்பழனத்து இறை கோயில் திருத் தொண்டு செய்து இருந்தார் 1477-4

213. சால நாள் அங்கு அமர்ந்து தம் தலைமேல் தாள் வைத்த 1478-1
ஆலமார் மணி மிடற்றார் அணி மலர்ச் சேவடி நினைந்து 1478-2
சேல் உலாம் புனல் பொன்னித் தென்கரை ஏறிச் சென்று 1478-3
கோல நீள் மணி மாடத் திரு நல்லூர் குறுகினார் 1478-4

214. அங்கு அணைந்து தம் பெருமான் அடி வணங்கி ஆராது 1479-1
பொங்கிய அன்பொடு திளைத்துப் போற்றி இசைத்துப் பணி செயும் நாள் 1479-2
தங்கு பெரும் காதலினால் தாமரை மேல் விரிஞ்சனொடு 1479-3
செம் கண் மால் அறிவரியார் திருவாரூர் தொழ நினைந்தார் 1479-4

215. நல்லூரில் நம்பர் அருள் பெற்றுப் போய்ப் பிழையாறை 1480-1

பல்லூர் வெண்டலைக் கரத்தார் பயிலும் இடம் பல பணிந்து 1480-2
சொல்லூர் வண்தமிழ் பாடி வலஞ் சுழியைத் தொழுது ஏத்தி 1480-3
அல் ஊர் வெண் பிறை அணிந்தார் திருக் குடமூக்கு அணைந்து இறைஞ்சி 1480-4

216. நாலூர் தென் திருச்சேறை குடவாயில் நறையூர் சேர் 1481-1
பாலூரும் இன் மொழியாள் பாகனார் கழல் பரவி 1481-2
மேல் ஊர்தி விடைக் கொடியார் மேவும் இடம் பல பாடிக் 1481-3
சேலூர் தண் பணை சூழ்ந்த தென் திரு வாஞ்சியம் அணைந்தார் 1481-4

217. பெருவாச மலர்ச் சோலைப் பெரு வேளூர் பணிந்து ஏத்தி 1482-1
முருகாரும் மலர்க் கொன்றை முதல்வனார் பதி பிறவும் 1482-2
திருவாரும் விளமருடன் சென்று இறைஞ்சி வாகீசர் 1482-3
மருவாரூர் எரித்தவர் தம் திருவாரூர் வந்து அடைந்தார் 1482-4

218. ஆண்ட அரசு எழுந்தருள ஆரூரில் அன்பர்கள் தாம் 1483-1
நீண்ட சடை முடியார் பால் நிறைந்த அருள் பெற்று உடையார் 1483-2
காண் தகு மாளிகை மாடம் கவின் சிறந்து ஓங்கிட எங்கும் 1483-3
சேண் திகழ் வீதிகள் பொலியத் திரு மலி மங்கலம் செய்தார் 1483-4

219. வல் அமண் குண்டர் தம் மாயை கடந்து மறி கடல் 1484-1
கல்லே மிதப்பாகப் போந்தவர் வந்தார் எனும் களிப்பால் 1484-2
எல்லை இல் தொண்டர் எயில்புறம் சென்று எதிர் கொண்டபோது 1484-3
சொல்லின் அரசர் வணங்கித் தொழுது உரைசெய்து அணைவார் 1484-4

220. பற்று ஒன்று இலாவரும் பாதகர் ஆகும் அமணர் தம் பால் 1485-1
உற்ற பிணி ஒழிந்து உய்யப் போந்தேன் பெறல் ஆவது ஒன்றே 1485-2
புற்று இடம் கொண்டான் தன் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியம் என்று 1485-3
அற்ற உணர்வொடும் ஆரூர்த் திருவீதி உள் அணைந்தார் 1485-4

221. சூழும் திருத்தொண்டர் தம்முடன் தோரண வாயில் நண்ணி 1486-1
வாழி திரு நெடும் தேவாசிரியன் முன் வந்து இறைஞ்சி 1486-2
ஆழி வரைத் திரு மாளிகை வாயில் அவை புகுந்து 1486-3
நீள் சுடர் மா மணிப் புற்று உகந்தாரை நேர் கண்டு கொண்டார் 1486-4

222. கண்டு தொழுது விழுந்து கர சரண் ஆதி அங்கம் 1487-1
கொண்ட புளகங்களாக எழுந்து அன்பு கூரக் கண்கள் 1487-2
தண்துளி மாரி பொழியத் திரு மூலட்டானர் தம்மைப் 1487-3
புண்டரிகக் கழல் போற்றித் திருத்தாண்டகம் புனைந்து 1487-4

223. காண்டலே கருத்தாய் நினைந்து என்னும் கலைப் பதிகம் 1488-1
தூண்டா விளக்கு அன்ன சோதி முன் நின்று துதித்து உருகி 1488-2
ஈண்டு மணிக் கோயில் சூழ வலம் செய்து இறைஞ்சி அன்பு 1488-3
பூண்ட மனத்தொடு நீள் திருவாயில் புறத்து அணைந்தார் 1488-4

224. செய்ய மா மணி ஒளி சூழ் திரு முன்றின் முன் தேவ ஆசிரியன் சார்ந்து 1489-1
கொய்யுமா மலர்ச் சோலைக் குயில் கூவ மயில் ஆலும் ஆரூராரைக் 1489-2
கையினால் தொழாது ஒழிந்து கனி இருக்கக் காய் கவர்ந்த கள்வனேன் என்று 1489-3
எய்து அரிய கை யறவால் திருப்பதிகம் அருள் செய்து அங்கு இருந்தார் அன்றே 1489-4

225. மார் பாரப் பொழி கண்ணீர் மழை வாரும் திருவடிவும் மதுரவாக்கில் 1490-1
சேர் வாகும் திருவாயில் தீம் தமிழின் மாலைகளும் செம் பொன் தாளே 1490-2
சார்வான திருமனமும் உழவாரத் தனிப்படையும் தாமும் ஆகிப் 1490-3
பார் வாழத் திரு வீதிப் பணி செய்து பணிந்து ஏத்திப் பரவிச் செல்வார் 1490-4

226. நீடு புகழ்த் திருவாரூர் நிலவு மணிப் புற்று இடம் கொள் நிருத்தர் தம்மைக் 1491-1
கூடிய அன்பொடு காலங்களில் அணைந்து கும்பிட்டுக் கோதில் வாய்மைப் 1491-2
பாடு இளம் பூதத்தினான் எனும் பதிகம் முதலான பலவும் பாடி 1491-3
நாடிய ஆர்வம் பெருக நைந்து மனம் கரைந்து உருகி நயந்து செல்வார் 1491-4

227. நான் மறைநூல் பெருமை நமி நந்தி அடிகள் திருத்தொண்டின் நன்மை 1492-1
பான்மை நிலையால் அவரைப் பரமர் திருவிருத்ததுள் வைத்துப் பாடி 1492-2
தேன் மருவும் கொன்றையார் திருவாரூர் அரன் நெறியில் நிகழும் தன்மை 1492-3
ஆன திறமும் போற்றி அணி வீதிப் பணி செய்து அங்கு அமரும் நாளில் 1492-4

228. நீர் ஆரும் சடை முடியார் நிலவு திரு வலி வலமும் நினைந்து சென்று 1493-1
வார் ஆரும் முலை மங்கை உமை பங்கர் கழல் பணிந்து மகிழ்ந்து பாடிக் 1493-2
கார் ஆரும் கறைக் கண்டர் கீழ் வேளூர் கன்றாப் பூர் கலந்து பாடி 1493-3
ஆராத காதலினால் திருவாரூர் தனில் மீண்டும் அணைந்தார் அன்றே 1493-4

229. மேவு திருவாதிரை நாள் வீதிவிடங்கப் பெருமாள் பவனி தன்னில் 1494-1
தேவருடன் முனிவர்கள் முன் சேவிக்கும் அடியார்களுடன் சேவித்து 1494-2
மூவுலகும் களி கூர வரும் பெருமை முறைமை யெலாம் கண்டு போற்றி 1494-3
நாவினுக்குத் தனி அரசர் நயக்கு நாள் நம்பர் திரு அருளினாலே 1494-4

230. திருப்புகலூர் அமர்ந்து அருளும் சிவ பெருமான் சேவடிகள் கும்பிட்டு ஏத்தும் 1495-1
விருப்பு உடைய உள்ளத்து மேவி எழும் காதல் புரி வேட்கை கூர 1495-2
ஒருப்படுவார் திருவாரூர் ஒருவாறு தொழுது அகன்று அங்கு உள்ளம் வைத்துப் 1495-3
பொருப்பரையன் மடப் பாவை இடப் பாகர் பதி பிறவும் பணிந்து போந்தார் 1495-4

231. அந்நாளில் ஆளுடைய பிள்ளையார் திருப்புகலி அதன் கண் நின்றும் 1496-1
பன்னாகப் பூண் அணிவார் பயின்ற திருப்பதி பலவும் பணிந்து செல்வார் 1496-2
புன்னாக மணம் கமழும் பூம் புகலூர் வந்து இறைஞ்சிப் பொருவு இல் சீர்த்தி 1496-3
மின் ஆரும் புரி முந்நூல் முருகனார் திருமடத்தில் மேவும் காளை 1496-4

232. ஆண்ட அரசு எழுந்து அருளி அணி ஆரூர் மணிப் புற்றில் அமர்ந்து வாழும் 1497-1
நீண்ட சுடர் மா மணியைக் கும்பிட்டு நீடு திருப்புகலூர் நோக்கி 1497-2
மீண்டு அருளானார் என்று கேட்டு அருளி எதிர்கொள்ளும் விருப்பி னோடும் 1497-3
ஈண்டு பெரும் தொண்டர் குழாம் புடை சூழ எழுந்து அருளி எதிரே சென்றார் 1497-4

233. கரண்டமலி தடம் பொய்கைக் காழியர் கோன் எதிர் அணையும் காதல் கேட்டு 1498-1
வரன்று மணிப் புகலூர் நோக்கி வரும் வாகீசர் மகிழ்ந்து வந்தார் 1498-2
திரண்டு வரும் திரு நீற்றுத் தொண்டர் குழாம் இரு திறமும் சேர்ந்த போதில் 1498-3
இரண்டு நிலவின் கடல்கள் ஒன்று ஆகி அணைந்த போல் இசைந்த அன்றே 1498-4

234. திருநாவுக்கரசர் எதிர் சென்று இறைஞ்சச் சிரபுரத்துத் தெய்வ வாய்மை 1499-1
பெரு ஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார் எதிர் வணங்கி அப்பரே நீர் 1499-2
வரு நாளில் திருவாரூர் நிகழ் பெருமை வகுத்து உரைப்பீர் என்று கூற 1499-3
அரு நாமத்து அஞ்சு எழுத்தும் பயில் வாய்மை அவரும் எதிர் அருளிச் செய்தார் 1499-4

235. சித்தம் நிலாவும் தென் திரு ஆரூர் நகர் ஆளும் 1500-1
மைத் தழை கண்டர் ஆதிரை நாளின் மகிழ் செல்வம் 1500-2
இத் தகைமைத்து என்று என் மொழிகேள் என்று அருள் செய்தார் 1500-3
முத்து விதான மணிப் பொன் கவரி மொழி மாலை 1500-4

236. அம்மொழி மாலைச் செம் தமிழ் கேளா அணி சண்பை 1501-1
மைம் மலர் கண்டத்து அண்டர் பிரானார் மகனாரும் 1501-2

கொய்ம் மலர் வாவித் தென் திரு ஆரூர் கும்பிட்டே 1501-3
உம்முடன் வந்து இங்கு உடன் அமர்வேன் என்று உரை செய்தார் 1501-4

237. மா மதில் ஆரூர் மன்னரை அங்கு வணங்கச் செம் 1502-1
தாமரை ஓடைச் சண்பையர் நாதன் தான் ஏக 1502-2
நாமரு சொல்லின் நாதரும் ஆர்வத்து ஒடு புக்கார் 1502-3
பூ மலர் வாசம் தண் பணை சூழும் புகலூரில் 1502-4

238. அத் திரு மூதூர் மேவிய நாவுக் கரசும் தம் 1503-1
சித்தம் நிறைந்தே அன்பு தெவிட்டும் தெளிவெள்ளம் 1503-2
மொய்த்து இழி தாரைக் கண் பொழி நீர் மெய்ம் முழுது ஆரப் 1503-3
பைத் தலை நாகப் பூண் அணிவாரைப் பணி உற்றார் 1503-4

239. தேவர் பிரானைத் தென் புகலூர் மன்னிய தேனைப் 1504-1
பா இயல் மாலைச் செம் தமிழ் பாடிப் பரிவோடு 1504-2
மேவிய காலம் தோறும் விருப்பில் கும்பிட்டே 1504-3
ஓவுதல் ஒவு திருப்பணி செய்து அங்கு உறைகின்றார் 1504-4

240. சீர் தரு செங்காட்டங் குடி நீடும் திருநள்ளாறு 1505-1
ஆர் தரு சோலை சூழ்தரு சாந்தை அயவந்தி 1505-2
வார் திகழ் மென் முலையாள் ஒரு பாகன் திருமருகல் 1505-3
ஏர் தரும் அன்பால் சென்று வணங்கி இன்புற்றார் 1505-4

241. அப்படிச் சின்னாள் சென்ற பின் ஆரூர் நகர் ஆளும் 1506-1
துப்பு உறழ் வேணிக் கண் நுதலாரைத் தொழுது இப்பால் 1506-2
மெய்ப் பொருள் ஞானம் பெற்றவர் வேணு புரத்து எங்கள் 1506-3
பொன் புரி முந்நூல் மார்பரும் வந்தார் புகலூரில் 1506-4

242. பிள்ளையார் எழுந்து அருளப் பெரு விருப்பால் வாகீசர் 1507-1
உள்ளம் மகிழ்ந்து எதிர் கொண்டு அங்கு உடன் உறையும் நாளின்கண் 1507-2
வள்ளலார் சிறுத் தொண்டர் மற்று அவர் பால் எழுந்து அருள 1507-3
எள் அரும் சீர் நீல நக்கர் தாமும் எழுந்து அருளினார் 1507-4

243. ஆங்கு அணையும் அவர்களுடன் அப்பதியில் அந்தணர் ஆம் 1508-1
ஓங்கு புகழ் முருகனார் திரு மடத்தில் உடன் ஆகப் 1508-2
பாங்கில் வரும் சீர் அடியார் பலரும் உடன் பயில் கேண்மை 1508-3
நீங்க அரிய திருத் தொண்டின் நிலை உணர்ந்து நிகழ்கின்றார் 1508-4

244. திருப் பதிகச் செழும் தமிழின் திறம் போற்றி மகிழ்வு உற்றுப் 1509-1
பொருப்பு அரையன் மடப்பாவை இடப் பாகர் பொன் தாளில் 1509-2
விருப்பு உடைய திருத் தொண்டர் பெருமையினை விரித்து உரைத்து அங்கு 1509-3
ஒருப்படும் சிந்தையினார்கள் உடன் உறைவின் பயன் பெற்றார் 1509-4

245. அந் நாளில் தமக்கு ஏற்ற திருத் தொண்டின் நெறி ஆற்ற 1510-1
மின் ஆர் செம் சடை அண்ணல் மேவும் பதி எனைப் பலவும் 1510-2
முன் ஆகச் சென்று ஏத்தி முதல்வன் தாள் தொழுவதற்குப் 1510-3
பொன் ஆரும் மணி மாடப் பூம் புகலூர் தொழுது அகன்றார் 1510-4

246. திரு நீல நக்க அடிகள் சிறுத்தொண்டர் முருகனார் 1511-1
பெருநீர்மை அடியார்கள் பிறரும் விடை கொண்டு ஏக 1511-2
ஒரு நீர்மை மனத்து உடைய பிள்ளையாருடன் அரசும் 1511-3
வரும் சீர் செம் சடைக் கரந்தார் திரு அம்பர் வணங்கினார் 1511-4

247. செம் குமுத மலர் வாவித் திருக்கடவூர் அணைந்து அருளிப் 1512-1
பொங்கிய வெம் கூற்று அடர்த்த பொன் அடிகள் தொழுது ஏத்திக் 1512-2
குங்குலியக் கலயனார் திருமத்தில் குறை அறுப்ப 1512-3
அங்கு அவர்பால் சிவன் அடியாருடன் அமுது செய்தார்கள் 1512-4

248. சீர் மன்னும் திருக் கடவூர்த் திருமயானமும் வணங்கி 1513-1
ஏர் மன்னும் இன்னிசைப்பாப் பல பாடி இனிது அமர்ந்து 1513-2
கார் மன்னும் கறைக் கண்டர் கழல் இணைகள் தொழுது அகன்று 1513-3
தேர் மன்னும் மணி வீதித் திரு ஆக்கூர் சென்று அணைந்தார் 1513-4

249. சார்ந்தார் தம் புகல் இடத்தைத் தான் தோன்றி மாடத்துக் 1514-1
கூர்ந்து ஆர்வம் உறப் பணிந்து கோது இல் தமிழ்த்தொடை புனைந்து 1514-2
வார்த்து ஆடும் சடையார் தம் பதி பலவும் வணங்கி உடன் 1514-3
சேர்ந்தார்கள் தம் பெருமான் திரு வீழி மிழலையினை 1514-4

250. வீழி மிழலை வந்து அணைய மேவும் நாவுக்கு அரசினையும் 1515-1
காழி ஞானப் பிள்ளையையும் கலந்த உள்ளக் காதலினால் 1515-2
ஆழி வலவன் அறியாத அடியார் அடியார் அவர்களுடன் 1515-3
வாழி மறையோர் எதிர் கொண்டு வணங்க வணங்கி உள்புக்கார் 1515-4

251. மாட வீதி அலங்கரித்து மறையோர் வாயின் மணி விளக்கு 1516-1
நீடு கதலி தழைப் பூதம் நிரைத்து நிறை பொன் குடம் எடுத்துப் 1516-2
பீடு பெருகும் வாகீசர் பிள்ளையாரும் தொண்டர்களும் 1516-3
கூட மகிழ்ந்து விண் இழிந்த கோயில் வாயில் சென்று அணைந்தார் 1516-4

252. சென்று உள் புகுந்து திருவீழி மிழலை அமர்ந்த செம் கனகக் 1517-1
குன்ற வில்லியார் மகிழ்ந்த கோயில் வலமா வந்து திரு 1517-2
முன்றில் வணங்கி முன் எய்தி முக்கண் செக்கர் சடை மவுலி 1517-3
வென்றி விடையார் சேவடிக் கீழ் விழுந்தார் எழுந்தார் விம்மினார் 1517-4

253. கைகள் குவித்துக் கழல் போற்றிக் கலந்த அன்பு கரைந்து உருக 1518-1
மெய்யில் வழியும் கண் அருவி விரவப் பரவும் சொல் மாலை 1518-2
செய்ய சடையார் தமைச் சேரார் தீங்கு நெறி சேர்கின்றார் என்று 1518-3
உய்யும் நெறித் தாண்ட தம் மொழிந்து அங்கு ஒழியாக் காதல் சிறந்து ஓங்க 1518-4

254. முன்னாள் அயனும் திருமாலும் முடிவும் முதலும் காணாத 1519-1
பொன்னார் மேனி மணி வெற்பைப் பூ நீர் மிழலையினில் போற்றிப் 1519-2
பல் நாள் பிரியா நிலைமையினால் பயிலக் கும்பிட்டு இருப்பார் ஆய் 1519-3
அந்நாள் மறையோர் திருப்பதியில் இருந்தார் மெய்ம்மை அரும் தவர்கள் 1519-4

255. சீரின் விளங்கும் திருத்தொண்டர் இருந்து சில நாள் சென்று அதன் பின் 1520-1
மாரி சுருங்கி வளம் பொன்னி நதியும் பருவம் மாறுதலும் 1520-2
நீரின் இயன்ற உணவு அருகி நிலவும் பல மன் உயிர்கள் எல்லாம் 1520-3
பாரின் மலிந்த இலம் பாட்டில் படர் கூர் வறுமை பரந்தது ஆல் 1520-4

256. வையம் எங்கும் வற்கடம் ஆய்ச் செல்ல உலகோர் வருத்தம் உற 1521-1
நையும் நாளில் பிள்ளையார் தமக்கும் நாவுக்கு அரசருக்கும் 1521-2
கையில் மானும் மழுவும் உடன் காணக் கனவில் எழுந்து அருளிச் 1521-3
செய்ய சடையார் திருவீழி மிழலை உடையார் அருள் செய்வார் 1521-4

257. கால நிலைமையால் உங்கள் கருத்தில் வாட்டம் உறீர் எனினும் 1522-1
ஏல உம்மை வழி படுவார்க்கு அளிக்க அளிக்கின்றோம் என்று 1522-2
கோலம் காண எழுந்து அருளிக் குலவும் பெருமை இருவர்க்கும் 1522-3
ஞாலம் அறியப் படிக்காசு வைத்தார் மிழலை நாயகனார் 1522-4

258. விண்ணின் நின்று இழிந்த விமானத்தின் கிழக்கும் மேற்கும் பீடத்தில் 1523-1
அண்ணல் புகலி ஆண் தகையார் தமக்கும் ஆண்ட அரசினுக்கும் 1523-2
நண்ணும் நாள்கள் தொறும் காசு படிவைத்து அருள நால் நிலத்தில் 1523-3
எண் இல் அடியார் உடன் அமுது செய்து அங்கு இருந்தார் இருவர்களும் 1523-4

259. ஆல் ஆர் கண்டத்து அண்டர் பிரான் அருளால் பெற்ற படிக்காசு 1524-1
பல்லாறு இயன்ற வளம் பெருகப் பரமன் அடியார் ஆனார்கள் 1524-2
எல்லாம் எய்தி உண்கஎன இரண்டு பொழுதும் பறை நிகழ்த்திச் 1524-3

சொல்லால் சாற்றிச் சோறு இட்டார் துயர் சூர் வறுமை தொலைத்திட்டார் 1524-4

260. ஈசர் மிழலை இறையவர் பால் இமையப் பாவை திருமுலைப் பால் 1525-1
தேசம் உய்ய உண்டவர் தாம் திருமா மகனார் ஆதலினால் 1525-2
காசு வாசியுடன் பெற்றார் கைத் தொண்டு ஆகும் படிமையினால் 1525-3
வாசி இல்லாக் காசு படி பெற்று வந்தார் வாகீசர் 1525-4

261. ஆறு சடை மேல் அணிந்து அருளும் அண்ணல் வைத்த படிக் காசால் 1526-1
ஈறு இலாத பொருள் உடைய இருவர் உடைய திருமடங்கள் 1526-2
சோறு நாளும் தொண்டர் மகிழ்ந்து உண்ண உண்ணத் தொலையாதே 1526-3
ஏறு பெருமை புவி போற்ற இன்புற்று இருக்கும் அந் நாளில் 1526-4

262. காலம் தவறு தீர்ந்து எங்கும் கலி வான் பொழிந்த புனல் கலந்து 1527-1
ஞாலம் எல்லாம் குளிர் தூங்கி உணவு பெருகி நலம் சிறப்ப 1527-2
மூல அன்பர் இருவர்களும் மொழி மாலைகளும் பல சாத்தி 1527-3
நீல கண்டர் உறை பதிகள் பிறவும் வணங்க நினைவு உற்றார் 1527-4

263. வாய்ந்த மிழலை மா மணியை வணங்கிப் பிரியா விடை கொண்டு 1528-1
பூம் தண் புனல் சூழ் வாஞ்சியத்தைப் போற்றிப் புனிதர் வாழ்பதிகள் 1528-2
ஏய்ந்த அன்பினால் இறைஞ்சி இசை வண் தமிழ்கள் புனைந்து போய்ச் 1528-3
சேர்ந்தார் செல்வத் திருமறைக்காடு எல்லை இல்லாச் சீர்த்தியினார் 1528-4

264. மன்றல் விரவு மலர்ப் புன்னை மணம் சூழ் சோலை உப்பளத்தின் 1529-1
முன்றில் தோறும் சிறு மடவார் முத்தம் கொழிக்கும் மறைக் காட்டுக் 1529-2
குன்ற வில்லியார் மகிழ்ந்த கோயில் புகுந்து வலம் கொண்டு 1529-3
சென்று சேர்ந்தார் தென் புகலிக் கோவும் அரசும் திரு முன்பு 1529-4

265. பரவை ஓதக் கழிக்கானல் பாங்கு நெருங்கும் அப் பதியில் 1530-1
அரவச் சடை அந்தணன் ஆரை அகில மறைகள் அர்ச்சனை செய்து 1530-2
உரவக் கதவம் திருக் காப்புச் செய்த அந்நாள் முதல் இந்நாள் 1530-3
வரையும் அடைத்தே நிற்கின்ற மணி நீள வாயில் வணங்குவார் 1530-4

266. தொல்லை வேதம் திருக் காப்புச் செய்த வாயில் தொடர் அகற்ற 1531-1
வல்ல அன்பர் அணையாமை மருங்கு ஓர் வாயில் வழி எய்தி 1531-2
அல்லல் தீர்ப்பார் தமை அருச்சிப்பார்கள் தொழுவார் ஆம்படி கண்டு 1531-3
எல்லை இல்லாப் பெரும் புகழார் இதனை அங்குக் கேட்டு அறிந்தார் 1531-4

267. ஆங்கு அப் பரிசை அறிந்து அருளி ஆழித் தோணி புரத்து அரசர் 1532-1
ஓங்கு வேதம் அருச்சனை செய் உம்பர் பிரானை உள் புக்குத் 1532-2
தேம்கா திருவோம் நேர் இறைஞ்சத் திருமுன் கதவம் திருக்காப்பு 1532-3
நீங்கப் பாடும் அப்பர் என நீடும் திருநாவுக்கு அரசர் 1532-4

268. உள் நீர்மையினால் பிள்ளையார் உரை செய்து அருள அதனாலே 1533-1
பண்ணி நேரு மொழியாள் என்று எடுத்துப் பாடப் பயன் துய்ப்பான் 1533-2
தெள் நீர் அணிந்தார் திருக்காப்பு நீக்கத் தாழ்க்கத் திருக் கடைக்காப்பு 1533-3
எண்ணீர் இரக்கம் ஒன்று இல்லீர் என்று பாடி இறைஞ்சுதலும் 1533-4

269. வேத வளத்தின் மெய்ப் பொருளின் அருளால் விளங்கும் மணிக் கதவம் 1534-1
காதல் அன்பர் முன்பு திருக் காப்பு நீங்கக் கலை மொழிக்கு 1534-2
நாதர் ஞான முனிவருடன் தொழுது விழுந்தார் ஞாலத்துள் 1534-3
ஓத ஒலியின் மிக்கு எழுந்த தும்பர் ஆர்ப்பும் மறை ஒலியும் 1534-4

270. அன்பர் ஈட்டம் களி சிறப்ப ஆண்ட அரசும் சிவக் கன்றும் 1535-1
இன்ப வெள்ளத்து இடை மூழ்கி எழுந்து உள் புகுந்து தம் பெருமான் 1535-2
முன்பு பணிந்து போற்றி இசைத்துப் பரவி மொழி மாலைகள் பாடி 1535-3
என்பு கரைய உள் உருகி இறைஞ்சி அரிதில் புறத்து அணைந்தார் 1535-4

271. புறம்பு நின்று வாகீசர் புனிதர் அருளால் இக் கதவம் 1536-1

திறந்தும் அடைத்தும் செல்லும் நெறி திருந்த மலையாள் திருமுலையில் 1536-2
கறந்த ஞானம் குழைத்த அமுது செய்த புகலிக் கவுணியரை 1536-3
நிறைந்த கதவம் அடைக்கும் வகை நீரும் பாடி அருளும் என 1536-4

272. சண்பை ஆளும் தமிழ் விரகர் தாமும் திரு நாவுக்கரசர் 1537-1
பண்பின் மொழிந்த உரை கொண்டு பதிகம் பாடும் அவ் அளவில் 1537-2
கண் பொற்பு அமைந்த நுதல் காளகண்டர் அருளால் கடிது உடனே 1537-3
திண் பொன் கதவம் திருக் காப்புச் செய்து எடுத்த திருப் பாட்டில் 1537-4

273. அது கண்டு உடைய பிள்ளையார் தாமும் ஆண்ட அரசும் மகிழ்ந்து 1538-1
இது நம் பெருமான் அருள் செய்யப் பெற்றோம் என்று அங்கு இறைஞ்சிய பின் 1538-2
பதிகம் நிரம்பப் பிள்ளையார் பாடித் தொழுது பணிவு உற்றார் 1538-3
எதிர் பொன் திருவாயிலின் வழக்கம் என்றும் நிகழ்ச்சி எய்தியது ஆல் 1538-4

274. அங்கு நிகழ்ந்த அச் செயல் கண்டு அடியார் எல்லாம் அதிசயித்துப் 1539-1
பொங்கு புளகம் எய்திட மெய் பொழியும் கண்ணீர் பரந்து இழிய 1539-2
எங்கும் நிகர் ஒன்று இல்லாத இருவர் பாதம் இறைஞ்சினார் 1539-3
நங்கள் புகலிப் பெரும் தகையும் அரசும் மடத்தில் நண்ணிய பின் 1539-4

275. அரிதில் திறக்கத் தாம் பாட அடைக்க அவர் பாடிய எளிமை 1540-1
கருதி நம்பர் திருவுள்ளம் அறியாது அயர்ந்தேன் எனக் கவன்று 1540-2
பெரிதும் அஞ்சித் திருமடத்தில் ஒருபால் அணைந்து பேழ் கணித்து 1540-3
மருவும் உணர்வில் துயில் கொண்டார் வாய்மை திறம்பா வாகீசர் 1540-4

276. மன்னும் செல்வ மறைக்காட்டு மணியின் பாதம் மனத்தின் கண் 1541-1
உன்னித் துயிலும் பொழுதின் கண் உமை ஓர் பாகம் உடையவர் தாம் 1541-2
பொன்னின் மேனி வெண் நீறு புனைந்த கோலப் பொலிவினொடும் 1541-3
துன்னி அவர்க்கு வாய் மூரில் இருப்போம் தொடர வா என்றார் 1541-4

277. போதம் நிகழ வா என்று போனார் என் கொல் எனப் பாடி 1542-1
ஈது எம் பெருமான் அருள் ஆகில் யானும் போவேன் என்று எழுந்து 1542-2
வேத வனத்தைப் புறகிட்டு விரைந்து போக அவர் முன்னே 1542-3
ஆதி மூர்த்தி முன் காட்டும் அவ் வேடத்தால் எழுந்து அருள 1542-4

278. சீர் ஆர் பதியின் நின்று எழுந்து செல்லும் திருநாவுக்கு அரசர் 1543-1
ஆரா அன்பில் ஆர் அமுதம் உண்ண எய்தா வாறே போல் 1543-2
நீர் ஆர் சடையார் எழுந்து அருள நெடிது பின்பு செல்லும் அவர் 1543-3
பேராளரை முன் தொடர்ந்து அணையப் பெறுவார் எய்தப் பெற்று இலர் ஆல் 1543-4

279. அன்ன வண்ணம் எழுந்து அருளி அணித்தே காட்சி கொடுப்பார் போல் 1544-1
பொன்னின் கோயில் ஒன்று எதிரே காட்டி அதனுள் புக்கு அருளத் 1544-2
துன்னும் தொண்டர் அம் மருங்கு விரைந்து தொரப் போந்த படி 1544-3
மன்னும் புகலி வள்ளலார் தாமும் கேட்டு வந்து அணைந்தார் 1544-4

280. அழைத்துக் கொடு போந்து அணியார் போல் காட்டி மறைந்தார் என அயர்ந்து 1545-1
பிழைத்துச் செவ்வி அறியாதே திறப்பித் தேனுக்கே அல்லால் 1545-2
உழைத்தாம் ஒளித்தால் கதவம் தொண்டு உறைக்கப் பாடி அடைப்பித்த 1545-3
தழைத்த மொழியார் உப்பாலார் தாம் இங்கு எப்பால் மறைவது என 1545-4

281. மாட நீடு திருப்புகலி மன்னர் அவர்க்கு மால் அயனும் 1546-1
நேடி இன்னங் காணாதார் நேரே காட்சி கொடுத்து அருள 1546-2
ஆடல் கண்டு பணிந்து ஏத்தி அரசும் காணக் காட்டுதலும் 1546-3
பாட அடியார் என்று எடுத்துப் பரமர் தம்மைப் பாடினார் 1546-4

282. பாடும் தமிழ் மாலைகள் கொண்டு பரமர் தாமும் எழுந்து அருள 1547-1
நீடும் திருவாய்மூர் அடைந்து நிலவும் கோயில் வலம் செய்து 1547-2

சூடும் பிறையார் பெரும் தொண்டர் தொழுது போற்றித் துதி செய்து 1547-3
நாடும் காதல் வளர்ந்து ஓங்க நயந்து அந் நகரில் உடன் உறைந்தார் 1547-4

283. ஆண்ட அரசும் பிள்ளையார் உடனே அம்கண் இனிது அமர்ந்து 1548-1
பூண்ட காதல் பொங்கி எழ வாய் மூர் அடிகள் போற்றி 1548-2
மூண்ட அன்பின் மொழிமாலை சாத்தி ஞான முனிவர் ஒடு 1548-3
மீண்டு வந்து திருமறைக் காடு எய்தி விமலர் தாள் பணிந்தார் 1548-4

284. ஆதி முதல்வர் தமைப் பணிந்து அங்கு ஆன பணி செய்து அமரும் நாள் 1549-1
சீத மதி வெண் குடை வளவர் மகளார் தென்னன் தேவி ஆம் 1549-2
கோது இல் குணத்துப் பாண்டி மா தேவியார் முன் குலச்சிறையார் 1549-3
போத விட்டார் சிலர் வந்தார் புகலி வேந்தர் தமைக் காண 1549-4

285. வந்து சிவனார் திருமறைக் காடு எய்தி மன்னு வேணுபுரி 1550-1
அந்தணர் ஆளர் தமக்கு அறிவித்து அவர் பால் எய்தி அடி வணங்க 1550-2
சிந்தை மகிழ்ந்து தீது இன்மை வனவத் தீங்கும் உளவாமோ 1550-3
இந்த உலகம் உய வந்தீர் இரு தாள் நினைவார்க்கு என்று உரைப்பார் 1550-4

286. சைவ நெறி வைதிகம் நிற்கச் சழக்கு நெறியைத் தவம் என்னும் 1551-1
பொய் வல் அமணர் செயல் தன்னைப் பொறுக்க கில்லோம் எனக் கேட்டே 1551-2
அவ் வன் தொழிலோர் செயல் மாற்றி ஆதிசைவ நெறி விளங்கத் 1551-3
தெய்வ நீறு நினைந்து எழுந்தார் சீர் கொள் சண்பைத் திரு மறையோர் 1551-4

287. ஆய பொழுது திரு நாவுக்கரசு புகலி ஆண் தகைக்குக் 1552-1
காய மாசு பெருக்கி உழல் கலதி அமணர் கடுவினை செய் 1552-2
மாயை சாலம் மிக வல்லார் அவர் மற்று என்னை முன் செய்த 1552-3
தீய தொழிலும் பல கெட்டேன் சொல்ல இசையேன் யான் என்றார் 1552-4

288. என்று கூற எல்லை இலா நீறு போற்றும் இருவரையும் 1553-1
சென்று காணும் கருத்து உடையேன் அங்குத் தீங்கு புரி அமணர் 1553-2
நின்ற நிலைமை அழிவித்துச் சைவ நெறி பாரித்து அன்றி 1553-3
ஒன்றும் செய்யேன் ஆணை உமது என்றார் உடைய பிள்ளையார் 1553-4

289. போமா துணிந்து நீர் அங்குப் போகப் போதா அவ் அமணர் 1554-1
தீ மாயையினை யானே போய்ச் சிதைத்து வருகின்றேன் என்ன 1554-2
ஆமாறு எல்லாம் உரைத்து அவரை மறுக்க மாட்டது அரசு இருப்பத் 1554-3
தாம் ஆதரவால் தமிழ் நாட்டில் போனார் ஞானத் தலைவனார் 1554-4

290. வேணு புரக்கோன் எழுந்து அருள விடைகொண்டு இருந்த வாகீசர் 1555-1
பூணும் அன்பால் மறைக்காட்டில் புனிதர் தம்மைப் போற்றி இசைத்துப் 1555-2
பேணி இருந்து அங்கு உறையும் நாள் பெயர்வார் வீழிமிழலை அமர் 1555-3
தாணுவின் தன் செய்ய கழல் மீண்டும் சார நினைக்கின்றார் 1555-4

291. சோலை மறைக் காட்டு அமர்ந்து அருளும் சோதி அருள் பெற்று அகன்று போய் 1556-1
வேலை விடம் உண்டவர் வீழி மிழலை மீண்டும் செல்வன் என 1556-2
ஞாலம் நிகழ்ந்த நாகைக் காரோணம் பிறவும் தாம் பணிந்து 1556-3
சாலு மொழி வண் தமிழ்ப் பாடித் தலைவர் மிழலை வந்து அடைந்தார் 1556-4

292. வீழி மிழலை தனிப் பணிந்து வேத முதல்வர் தாம் இருப்ப 1557-1
ஆழி வலம் ஏந்திய அரியால் ஆகாசத்தின் நின்று இழிந்த 1557-2
வாழி மலர்ந்த கோயில்தனில் மன்னும் பொருளை இசைத்துத் 1557-3
தாழும் நாளில் பிறபதியும் பணியும் காதல் தலை நிற்பார் 1557-4

293. பூவில் பொலியும் புனல் பொன்னிக் கரை போய்ப் பணிவார் பொற்பு அமைந்த 1558-1
ஆவுக்கு அருளும் ஆவடு தண் துறையார் பாதம் அணைந்து இறைஞ்சி 1558-2
நாவுக் கரசர் ஞானப் போன கர்க்குச் செம் பொன் ஆயிரமும் 1558-3

பாவுக்கு அளித்த திறம் போற்றிப் போந்து பிறவும் பணிகின்றார் 1558-4

294. செய்ய சடையார் பழையாறை எய்த அதனில் செல் பொழுதில் 1559-1
மையல் அமணர் மறைந்த வடதளியின் மன்னும் சிவனாரைக் 1559-2
கைகள் கூப்பித் தொழுது அருளக் கண்டவாற்றால் அமணர்கள் தம் 1559-3
பொய் கொள் விமானம் எனக் கேட்டுப் பொறாத உள்ளம் மிகப் புழுங்கி 1559-4

295. அந்த விமானம் தனக்கு அருகா ஆங்கு ஓர் இடத்தின் பாங்கு எய்திக் 1560-1
கந்தம் மலரும் கடிக் கொன்றை முடியார் செய்ய கழல் உன்னி 1560-2
மந்த அமணர் வஞ்சனையால் மறைத்த வஞ்சம் ஒழித்தருளிப் 1560-3
பந்தம் கொண்ட குண்டர் திறம் பாற்றும் என்று பணிந்து இருந்தார் 1560-4

296. வண்ணம் கண்டு நான் உம்மை வணங்கி அன்றிப் போகேன் என்று 1561-1
எண்ணம் முடிக்கும் வாகீசர் இருந்தார் அமுது செய்யாதே 1561-2
அண்ணலாரும் அது உணர்ந்து அங்கு அரசு தம்மைப் பணிவதற்குத் 1561-3
திண்ணமாக மன்னனுக்குக் கனவில் அருளிச் செய்கின்றார் 1561-4

297. அறிவு இல் அமணர் நமை மறைப்ப இருந்தோம் என்று அங்கு அடையாளக் 1562-1
குறிகள் அறியச் செய்து அருளி நம்மை அரசு கும்பிடுவான் 1562-2
நெறி இல் அமணர் தமை அழித்து நீக்கிப் போக்கு என்று அருள் புரிய 1562-3
செறிவு இல் அறிவு உற்று எழுந்து அவனும் செம் கை தலைமேல் குவித்து இறைஞ்சி 1562-4

298. கண்ட வியப்பு மந்திரிகட்கு இயம்பிக் கூடக் கடிது எய்தி 1563-1
அண்டர் பெருமான் அருள் செய்த அடையாளத்தின் வழி கண்டு 1563-2
குண்டர் செய்த வஞ்சணையைக் குறித்து வேந்தன் குலவு பெரும் 1563-3
தொண்டர் தம்மை அடி வணங்கித் தொக்க அமணர் தூர் அறுத்தான் 1563-4

299. ஆனை இனத்தில் துகைப்பு உண்ட அமண் ஆயிரமும் மாய்ந்தற் பின் 1564-1
மேன்மை அரசன் ஈசர்க்கு விமானம் ஆக்கி விளக்கியபின் 1564-2
ஆன வழி பாட்டு அர்ச்சனைக்கு நிபந்தம் எல்லாம் அமைத்து இறைஞ்ச 1564-3
ஞான அரசும் புக்கு இறைஞ்சி நாதர் முன்பு போற்றுவார் 1564-4

300. தலையின் மயிரைப் பறித்து உண்ணும் சாதி அமணர் மறைத்தாலும் 1565-1
நிலை இலாதார் நிலைமையினால் மறைக்க ஒண்ணுமோ என்னும் 1565-2
விலை இல் வாய்மைக்குறும் தொகைகள் விளம்பிப் புறம் போந்து அங்கு அமர்ந்தே 1565-3
இலை கொள் சூலப் படையார் சேர் இடங்கள் பிறவும் தொழ அணைவார் 1565-4

301. பொங்கு புனலார் பொன்னியில் இரண்டு கரையும் பொருவிடையார் 1566-1
தங்கும் இடங்கள் புக்கு இறைஞ்சித் தமிழ் மாலைகளும் சாத்திப் போய் 1566-2
எங்கும் நிறைந்த புகழ் ஆளர் ஈறு இல் தொண்டர் எதிர் கொள்ளச் 1566-3
செம் கண் விடையார் திருவானைக் காவின் மருங்கு சென்று அணைந்தார் 1566-4

302. சிலந்திக்கு அருளும் கழல் வணங்கிச் செம் சொல் மாலை பல பாடி 1567-1
இலங்கு சடையார் எறும்பியூர் மலையும் இறைஞ்சி பாடியபின் 1567-2
சோதித் திருச்சிராப்பள்ளி மலையும் கற்குடியும் 1567-3
நலம் கொள் செல்வத் திருப்பராய்த் துறையும் தொழுவான் நண்ணினார் 1567-4

303. மற்றப் பதிகள் முதலான மருங்கு உள்ளனவும் கை தொழுது 1568-1
பொன் புற்று அமைந்த திருப்பணிகள் செய்து பதிகம் கொடு போற்றி 1568-2
உற்ற அருளால் காவிரியை ஏறி ஒன்னார் புரம் எரியச் 1568-3
செற்ற சிலையார் திருப்பைஞ்ஞீலியினைச் சென்று சேர்கின்றார் 1568-4

304. வழி போம் பொழுது மிக இளைத்து வருத்தம் உற நீர் வேட்கையொடும் 1569-1
அழிவாம் பசி வந்து அணைந்திடவும் அதற்குச் சித்தம் அலையாதே 1569-2
மொழி வேந்தரும் முன் எழுந்து அருள முருகு ஆர் சோலைப் பைஞ்ஞீலி 1569-3

விழி ஏந்திய நெற்றியினார் தம் தொண்டர் வருத்தம் மீட்பார் ஆய் 1569-4

305. காவும் குளமும் முன் சமைத்துக் காட்டி வழி போம் கருத்தினால் 1570-1
மேவும் திருநீற்று அந்தணராய் விரும்பும் பொதி சோறும் கொண்டு 1570-2
நாவின் தனி மன்னவர்க்கு எதிரே நண்ணி இருந்தார் விண்ணின் மேல் 1570-3
தாவும் புள்ளும் மண் கிழக்கும் தனி ஏனமும் காண்பு அரியவர் தாம் 1570-4

306. அம் கண் இருந்த மறையவர் பால் ஆண்ட அரசும் எழுந்து அருள 1571-1
வெம் கண் விடை வேதியர் நோக்கி மிகவும் வழி வந்து இளைத்து இருந்தீர் 1571-2
இங்கு என் பாலே பொதி சோறு உண்டு இதனை உண்டு தண்ணீர் இப் 1571-3
பொங்கு குளத்தில் குடித்து இளைப்புப் போக்கிப் போவீர் எனப் புகன்றார் 1571-4

307. நண்ணும் திருநாவுக்கு அரசர் நம்பர் அருள் என்று அறிந்தார் போல் 1572-1
உண்ணும் என்று திருமறையோர் உரைத்துப் பொதி சோறு அளித்தலுமே 1572-2
எண்ண நினையாது எதிர் வாங்கி இனிதாம் அமுது செய்து இனிய 1572-3
தண்ணீர் அமுது செய்து அருளித் தூய்மை செய்து தளர்வு ஒழிந்தார் 1572-4

308. எய்ப்பு நீங்கி நின்றவரை நோக்கி இருந்த மறையவனார் 1573-1
அப்பால் எங்கு நீர் போவது என்றார் அரசும் அவர்க்கு எதிரே 1573-2
செப்புவார் யான் திருப்பைஞ் ஞீலிக்குப் போவ என்று உரைப்ப 1573-3
ஒப்பு இலாரும் யான் அங்குப் போகின்றேன் என்று உடன் போந்தார் 1573-4

309. கூட வந்து மறையவனார் திருப்பைஞ்ஞீலி குறுகியிட 1574-1
வேடம் அவர் முன் மறைத்தலுமே மெய்ம்மைத் தவத்து மேலவர் தாம் 1574-2
ஆடல் புரிந்தார் அடியேனைப் பொருளாய் அளித்த கருணை எனப் 1574-3
பாடல் புரிந்து விழுந்து எழுந்து கண்ணிர் மாரிபயில் வித்தார் 1574-4

310. பைஞ் ஞீலியினில் அமர்ந்து அருளும் பரமர் கோயில் சென்று எய்தி 1575-1
மைஞ் ஞீலத்து மணி கண்டர் தம்மை வணங்கி மகிழ் சிறந்து 1575-2
மெய்ஞ் ஞீலிர் மையினில் அன்பு உருக விரும்பும் தமிழ் மாலைகள் பாடிக் 1575-3
கைஞ்ஞீடிய தம் திருத்தொண்டு செய்து காதலுடன் இருந்தார் 1575-4

311. நாதர் மருவும் திருமலைகள் நாடும் பதிகள் பல மிகவும் 1576-1
காதல் கூரச் சென்று இறைஞ்சிக் கலந்த இசை வண் தமிழ் பாடி 1576-2
மாது ஓர் பாகர் அருளாலே வடபால் நோக்கி வாகீசர் 1576-3
ஆதி தேவர் அமர்ந்த திரு அண்ணாமலையை நண்ணினார் 1576-4

312. செம் கண் விடையார் திரு அண்ணா மலையைத் தொழுது வலம் கொண்டு 1577-1
துங்க வரையின் மிசை ஏறி தொண்டர் தொழும்புக்கு எதிர் நிற்கும் 1577-2
அம் கண் அரசைத் தொழுது எழுந்து திளைத்துத் திருநாவுக்கரசர் 1577-3
தங்கு பிறப்பே வீட்டினுக்கு மேலாம் பெருமை சாதித்தார் 1577-4

313. அண்ணாமலை மலை மேல் அணிமலையை ஆரா அன்பின் அடியவர் தம் 1578-1
கண்ணார் அமுதை விண்ணோரைக் காக்கக் கடலில் வந்து எழுந்த 1578-2
உண்ணா நஞ்சம் உண்டானைக் கும்பிட்டு உருகும் சிந்தை உடன் 1578-3
பண்ணார் பதிகத் தமிழ் பாடிப் பணிந்து பரவிப் பணி செய்தார் 1578-4

314. பணியார் வேணிச் சிவ பெருமான் பாதம் போற்றிப் பணி செயும் நாள் 1579-1
மணியார் கண்டத்து எம் பெருமான் மண் மேல் மகிழும் இடம் எங்கும் 1579-2
தணியாக் காதலுடன் சென்று வணங்கித் தக்க பணி செய்வார் 1579-3
அணி ஆர் தொண்டைத் திருநாட்டில் அருளால் அணைவார் ஆயினார் 1579-4

315. காதல் செய்யும் கருத்தின் உடன் காடும் மலையும் கான் ஆறும் 1580-1
சூதம் மலி தண் பணைப் பதிகன் பலவும் கடந்து சொல்லிக்கு 1580-2
நாதர் போந்து பெரும் தொண்டை நல் நாடு எய்தி முன் ஆகச் 1580-3
சீத மலர் மென் சோலை சூழ் திரு ஒத்தூரில் சென்று அடைந்தார் 1580-4

316. செக்கர் சடையார் திரு ஒத்துத்தூர் தேவர் பிரானார் தம் கோயில் 1581-1
புக்கு வலம் கொண்டு எதிர் இறைஞ்சிப் போற்றிக் கண்கள் புனல் பொழிய 1581-2
முக் கண் பிரானை விரும்பும் மொழித் திருத் தாண்டகங்கள் முதலா ஆகத் 1581-3
தக்க மொழி மாலைகள் சாத்திச் சார்ந்து பணி செய்து ஒழுகுவார் 1581-4

317. செய்ய ஐயர் திரு ஒத்தூர் ஏத்திப் போந்து செழும் புவனம் 1582-1
உய்ய நஞ்சு உண்டு அருளும் அவர் உறையும் பதிகள் பல வணங்கித் 1582-2
தையல் தழுவக் குழைந்த பிரான் தங்கும் தெய்வப் பதி என்று 1582-3
வையம் முழுதும் தொழுது ஏத்தும் மதில் சூழ் காஞ்சி மருங்கு அணைந்தார் 1582-4

318. ஞாலம் உய்யத் திருவதிகை நம்பர் தம் பேர் அருளினால் 1583-1
சூலை மடுத்து முன் ஆண்ட தொண்டர் வரப்பெற்றோம் என்று 1583-2
காலை மலரும் கமலம் போல் காஞ்சி வாணர் முகம் எல்லாம் 1583-3
சால மலர்ந்து களி சிறப்பத் தழைத்த மனங்கள் தாங்குவார் 1583-4

319. மாட வீதி மருங்கு எல்லாம் மணி வாயில்களில் தோரணங்கள் 1584-1
நீடு கதலியுடன் கமுகு நிறைத்து நிறை பொன் குடம் தீபம் 1584-2
தோடு குலவு மலர் மாலை சூழ்ந்த வாசப் பந்தர்களும் 1584-3
ஆடு கொடியும் உடன் எடுத்து அங்கு அணிகீள் காஞ்சி அலங்கரித்தார் 1584-4

320. தொண்டர் ஈண்டி எதிர்கொள்ள எழுந்து சொல்லுக்கு அரசர் பால் 1585-1
கொண்ட வேடப் பொலிவின் ஒடும் குலவும் வீதி பணி செய்யும் 1585-2
அண்டர் அறிதற்கு அரிய திரு அலகு முதல் ஆம் அவை ஏந்தி 1585-3
இண்டை புனைந்த சடை முடியார்க்கு அன்பர் தம்மை எதிர் கொண்டார் 1585-4

321. எதிர் கொண்டு இறைஞ்சும் சீர் அடியார் தம்மை இறைஞ்சி எழுந்து அருளி 1586-1
மதில் கொண்டு அணிந்த காஞ்சி நகர் மறுகு உள் போந்து வானநதி 1586-2
குதி கொண்டு இழிந்த சடைக் கம்பர் செம் பொன் கோயில் குறுகினார் 1586-3
அதிர் கொண்டு அலை நேர் மணி மிடற்றார் ஆண்ட திருநாவுக்கரசர் 1586-4

322. திரு வாயிலினைப் பணிந்து எழுந்து செல்வத் திரு முன்றிலை அணைந்து 1587-1
கருவார் கச்சி ஏகம்பர் கனக மணி மாளிகை சூழ்ந்து 1587-2
வருவார் செம் பொன் மலை வல்லி தழுவக் குழைந்த மணி மேனிப் 1587-3
பெரு வாழ்வினை முன் கண்டு இறைஞ்சிப் பேரா அன்பு பெருக்கினார் 1587-4

323. வார்ந்து சொரியும் கண் அருவி மயிர்க் கால் தோறும் வரும் புளகம் 1588-1
ஆர்ந்த மேனிப் புறம்பு அலைப்ப அன்பு கரைந்து புள் அலைப்பச் 1588-2
சேர்ந்த நயனப் பயன் பெற்றுத் திளைப்பத்தி திருவேகம்பர் தமை 1588-3
நேர்ந்த மனத்தில் உற வைத்து நீடும் பதிகம் பாடுவார் 1588-4

324. கரவாடும் வன் நெஞ்சர்க்கு அரியானை என்று எடுத்துப் 1589-1
பரவாய சொல் மாலைத் திருப் பதிகம் பாடிய பின் 1589-2
விரிவார் தம் புரம் எரித்த விடையவனார் வெள் எயிற்றின் 1589-3
அரவு ஆரம் புனைந்தவர் தம் திருமுன்றில் புறத்து அணைந்தார் 1589-4

325. கை ஆர்ந்த திருத்தொண்டு கழிய மிகும் காதலோடும் 1590-1
செய்யா நின்றே எல்லாச் செந்தமிழ் மாலையும் பாடி 1590-2
மை ஆர்ந்த மிடற்றர் திரு மயானத்தை வலம் கொண்டு 1590-3
மெய் ஆர்வம் உறத் தொழுது விருப்பினோடு மேவு நாள் 1590-4

326. சீர் வளரும் மதில் கச்சி நகர்த் திரு மேல் தளி முதலாம் 1591-1
நீர் வளரும் சடையவர் தாம் நிலவி உறை ஆலயங்கள் 1591-2
ஆர்வம் உறப் பணிந்து ஏத்தி ஆய்ந்த தமிழ்ச் சொல் மலரால் 1591-3
சார்வு உறு மாலைகள் சாத்தித் தகும் தொண்டு செய்திருந்தார் 1591-4

327. அந்நகரில் அவ் வண்ணம் அமர்ந்து உறையும் நாளின் கண் 1592-1
மன்னு திரு மாற் பேறு வந்து அணைந்து தமிழ் பாடிச் 1592-2

சென்னி மிசை மதி புனைவார் பதி பலவும் சென்று இறைஞ்சித் 1592-3
துன்னினார் காஞ்சியினைத் தொடர்ந்த பெரும் காதலினால் 1592-4

328. ஏகம்பன் காண் அவன் என் எண்ணத்தான் எனப் போற்றிப் 1593-1
பாகம் பெண் உருவானைப் பைம் கண் விடை உயர்த்தானை 1593-2
நாகம் பூண் உகந்தானை நலம் பெருகும் திரு நீற்றின் 1593-3
ஆகம் தோய் அணியானை அணைந்து பணிந்து இன்புற்றார் 1593-4

329. திருக்கச்சி ஏகம்பம் பணிந்து ஏத்தித் திங்களார் 1594-1
நெருக்கச் செம் சடைக்கு அணிந்தார் நீடு பதி தொழ நினைவார் 1594-2
வருக்கைச் செம் சுனை பொழி தேன் வயல் விளைக்கும் நாட்டு இடை போய்ப் 1594-3
பருக்கைத் திண் களிற்று உரியார் கழுக் குன்றின் பாங்கு அணைந்தார் 1594-4

330. நீடு திருக் கழுக் குன்றில் நிருத்தனார் கழல் வணங்கிப் 1595-1
பாடு தமிழ்த் தொடை புனைந்து பாங்கு பல பதிகளிலும் 1595-2
சூடும் இனம் பிறை முடியார் தமைத் தொழுது போற்றிப் போய் 1595-3
மாடு பெரும் கடல் உடுத்த வான்மியூர் மருங்கு அணைந்தார் 1595-4

331. திருவான்மியூர் மருந்தைச் சேர்ந்து பணிந்த அன்பினொடும் 1596-1
பெரு வாய்மைத் தமிழ்பாடி அம் மருங்கு பிறப்பு அறுத்துத் 1596-2
தருவார் தம் கோயில் பல சார்ந்து இறைஞ்சித் தமிழ் வேந்தர் 1596-3
மருவாரும் மலர்ச் சோலை மயிலாப்பூர் வந்து அடைந்தார் 1596-4

332. வரை வளர் மா மயில் என்ன மாடமிசை மஞ்சு ஆடும் 1597-1
தரை வளர் சீர்த் திருமயிலைச் சங்கரனார் தாள் வணங்கி 1597-2
உரை வளர் மாலைகள் அணிவித்து உழவாரப் படை ஆளி 1597-3
திரை வளர் வேலைக் கரை போய் திரு ஒற்றியூர் சேர்ந்தார் 1597-4

333. ஒற்றியூர் வள நகரத்து ஒளி மணி வீதிகள் விளக்கி 1598-1
நல் கொடி மாலைகள் பூகம் நறும் கதலி நிரை நாட்டிப் 1598-2
பொன் குடங்கள் தூபங்கள் தீபங்கள் பொலிவித்து 1598-3
மற்று அவரை எதிர் கொண்டு கொடு புக்கார் வழித் தொண்டர் 1598-4

334. திரு நாவுக் கரசரும் அத் திரு ஒற்றியூர் அமர்ந்த 1599-1
பெரு நாகத்தின் சிலையார் கோபுரத்தை இறைஞ்சிப் புக்கு 1599-2
ஒரு ஞானத் தொண்டர் உடன் உருகி வலம் கொண்டு அடியார் 1599-3
கரு நாமம் தவிர்ப்பாரைக் கை தொழுது முன் வீழ்ந்தார் 1599-4

335. எழுதாத மறை அளித்த எழுத்து அறியும் பெருமானைத் 1600-1
தொழுத ஆர்வம் உற நிலத்தில் தோய்ந்து எழுந்தே அங்கம் எல்லாம் 1600-2
முழுது ஆய பரவசத்தின் முகிழ்த்த மயிர்க்கால் மூழ்க 1600-3
விழுதாரை கண் பொழிய விதிர்ப்பு உற்று விம்மினார் 1600-4

336. வண்டு ஓங்கும் செம் கமலம் என எடுத்து மனம் உருகப் 1601-1
பண் தோய்ந்த சொல் திருத் தாண்டகம் பாடிப் பரவுவார் 1601-2
விண் தோய்ந்த புனல் கங்கை வேணியார் திரு உருவம் 1601-3
கண்டு ஓங்கு களிச் சிறப்பக் கை தொழுது புறத்து அணைந்தார் 1601-4

337. விளங்கும் பெரும் திருமுன்றில் மேவும் திருப்பணி செய்தே 1602-1
உளம் கொள் திரு விருத்தங்கள் ஓங்கு திருக் குறுந் தொகைகள் 1602-2
களம் கொள் திரு நேரிசைகள் பல பாடிக் கை தொழுது 1602-3
வளம் கொள் திருப் பதியம் தனில் பல நாள்கள் வைகினார் 1602-4

338. அங்கு உறையும் நாளின்கண் அருகு உளவாம் சிவ ஆலங்கள் 1603-1
எங்கும் சென்று இனிது இறைஞ்சி ஏத்தும் அவர் இறை அருளால் 1603-2
பொங்கு புனல் திரு ஒற்றியூர் தொழுது போந்து உமையாள் 1603-3
பங்கு உடையார் அமர்ந்திருப் பாசூர் ஆம் பதி அணைந்தார் 1603-4

339. திருப்பாசூர் நகர் எய்திச் சிந்தையினில் வந்து ஊறும் 1604-1
விருப்பு ஆர்வம் மேற் கொள்ள வேய் இடம் கொண்டு உலகு உய்ய 1604-2
இருப்பாரைப் புரம் மூன்றும் எரித்து அருள எடுத்த தனிப் 1604-3
பொருப்பார் வெம் சிலையாரைத் தொழுது எழுந்து போற்றுவார் 1604-4

340. முந்தி மூ வெயில் எய்த முதல்வனார் என எடுத்துச் 1605-1
சிந்தை கரைந்து உருகு திருக் குறுந் தொகையும் தாண்டகமும் 1605-2
சந்தம் நிறை நேர் இசையும் முதலான தமிழ் பாடி 1605-3
எந்தையார் திரு அருள் பெற்று ஏகுவார் வாகீசர் 1605-4

341. அம் மலர்ச் சீர்ப் பதியை அகன்று அயல் உளவாம் பதி அனைத்தின் 1606-1
மைம் மலரும் களத்தாரை வணங்கி மகிழ்வொடும் போற்றி 1606-2
மெய்ம்மை நிலை வழுவாத வேளாள விழுக் குடிமைச் 1606-3
செம்மையினால் பழையனூர்த் திரு ஆல வனம் பணிந்தார் 1606-4

342. திரு ஆலங்காடு உறையும் செல்வர்தாம் எனச் சிறப்பின் 1607-1
ஒருவாத பெரும் திருத் தாண்டகம் முதலாம் ஓங்கு தமிழ்ப் 1607-2
பெரு வாய்மைத் தொடை மாலை பல பாடிப் பிற பதியும் 1607-3
மருல் ஆர்வம் பெற வணங்கி வடதிசை மேல் வழிக் கொள்வார் 1607-4

343. பல் பதியும் நெடும் கிரியும் படர் வனமும் சென்று அடைவார் 1608-1
செல் கதி முன் அளிப்பார் தம் திருக்காரிக் கரை பணிந்து 1608-2
தொல் கலையின் பெருவேந்தர் தொண்டர்கள் பின் உம்பர் குழாம் 1608-3
மல்கு திருக் காளத்தி மா மலை வந்து எய்தினார் 1608-4

344. பொன் முகலித் திருநதியின் புனித நெடும் தீர்த்தத்தில் 1609-1
முன் முழுகிக் காளத்தி மொய் வரையின் தாழ்வரையில் 1609-2
சென்னி உறப் பணிந்து எழுந்து செம் கண் விடைத் தனிப்பாகர் 1609-3
மன்னும் மலை மிசை ஏறி வலம் கொண்டு வணங்குவார் 1609-4

345. காது அணி வெண் குழையானைக் காளத்தி மலைக் கொழுந்தை 1610-1
வேத மொழி மூலத்தை விழுந்து இறைஞ்சி எழுந்து பெரும் 1610-2
காதல் புரி மனம் களிப்பக் கண் களிப்பப் பரவசமாய் 1610-3
நாதனை என் கண் உளான் என்னும் திருத்தாண்டகம் நவின்றார் 1610-4

346. மலைச் சிகரச் சிகா மணியின் மருங்கு உற முன்னே நிற்கும் 1611-1
சிலைத் தடக்கைக் கண்ணப்பர் திருப்பாதம் சேர்ந்து இறைஞ்சி 1611-2
அலைத்து விழும் கண் அருவி ஆகத்துப் பாய்ந்து இழியத் 1611-3
தலைக் குவித்த கையினர் ஆய்த் தாழ்ந்து புறம் போந்து அணைந்தார் 1611-4

347. சேண் நிலவு திருமலையில் திருப்பணி ஆயின செய்து 1612-1
தாணுவினை அம்மலை மேல் தாள் பணிந்த குறிப்பினால் 1612-2
பேணு திருக் கயிலை மலை வீற்று இருந்த பெருங் கோலம் 1612-3
காணும் அது காதலித்தார் கலை வாய்மைக் காவலனார் 1612-4

348. அம் கண் மா மலைமேல் மருந்தை வணங்கியார் அருளால் மிகப் 1613-1
பொங்கு காதலின் உத்தரத் திசை மேல் விருப்போடு போதுவார் 1613-2
துங்க மால் வரை கான் ஆறு தொடர்ந்த நாடு கடந்தபின் 1613-3
செம் கண் மால் விடை அண்ணல் மேவும் திருப் பருப்பதம் எய்தினார் 1613-4

349. மான விஞ்சையர் வான நாடர்கள் வான் இயக்கர்கள் சித்தர்கள் 1614-1
கான கின்னரர் பன்னகாதிபர் காம சாரிகளே முதல் 1614-2
ஞான மோனிகள் நாளும் நம்பரை வந்து இறைஞ்சி நலம் பெறும் 1614-3
தானம் ஆன திருச்சிலம்பை வணங்கி வண் தமிழ் சாற்றினார் 1614-4

350. அம் மருங்கு கடந்து போம் அவர் ஆர் கொள் சூல அயில் படைச் 1615-1
செம்மல் வெண் கயிலைப் பொருப்பை நினைந்து எழுந்த ஓர் சிந்தையால் 1615-2

எம் மருங்கும் ஓர் காதல் இன்றி இரண்டு பாலும் வியந்து உளோர் 1615-3
கைம் மருங்கு அணையும் தெலுங்கு கடந்து கன்னடம் எய்தினார் 1615-4

351. கரு நடம் கழிவாக ஏகிய பின் கலந்த வனங்களும் 1616-1
திரு நதித் துறை யாவையும் பயில் சேண் நெடும் கிரி வட்டையும் 1616-2
பெரு நலம் கிளர் நாடும் எண் இல பின்படப் பொற்பினால் 1616-3
வரு நெடும் கதிர் கோலு சோலைய மாளவத்தினை நண்ணினார் 1616-4

352. அங்கு முற்றி அகன்று போகி அரும் சுரங்கள் கடந்து சென்று 1617-1
எங்கும் மிக்க அறங்கள் நீடும் இலாட பூமி இகந்து போய் 1617-2
மங்குல் சுற்றிய வெற்பின் ஒடு வனங்கள் ஆறு கடந்து அயல் 1617-3
பங்கயப் பழனத்து மத்திய பை திரத்தினை எய்தினார் 1617-4

353. அன்ன நாடு கடந்து கங்கை அணைந்து சென்று வலம் கொளும் 1618-1
மின்னு வேணியர் வாரணாசி விருப்பினோடு பணிந்து உடன் 1618-2
பின் அணைந்தவர் தம்மை அம் கண் ஒழிந்து கங்கை கடந்து போய் 1618-3
மன்னு காதல் செய் நாவின் மன்னவர் வந்து கல் சுரம் முந்தினார் 1618-4

354. மாகம் மீது வளர்ந்த கானகம் ஆகி எங்கும் மனித்தர் ஆல் 1619-1
போகலா நெறி அன்றியும் புரிகின்ற காதல் பொலிந்து எழச் 1619-2
சாக மூல பலங்கள் துய்ப்பனவும் தவிர்த்து தனித்து நேர் 1619-3
ஏகினார் இரவும் பெரும் கயிலைக் குலக்கிரி எய்துவார் 1619-4

355. ஆயவார் இருளின் கண் ஏகும் அவ் அன்பர் தம்மை அணைந்து முன் 1620-1
தீயவாய விலங்கு வன் தொழில் செய்ய அஞ்சின நஞ்சுகால் 1620-2
வாய நாக மணிப் பணங் கொள் விளக்கு எடுத்தன வந்து 1620-3
தோய வானவராயினும் தனி துன் அரும் சுரம் முன்னினார் 1620-4

356. வெம் கதிர்ப் பகல் ஆக்கடத்து இடை வெய்யவன் கதிர் கை பரந்து 1621-1
எங்கும் இக் கபிளப் பினாகர் தம் எல்லை புக்கு எரிகின்றன 1621-2
பொங்கு அழற்று எறு பாலை வெம் நிழல் புக்க சூழல் புகும் பகல் 1621-3
செம் கதிர்க் கனல் போலும் அத்திசை திண்மை மெய்த்தவர் நண்ணினார் 1621-4

357. இங்ஙனம் இரவும் பகற் பொழுதும் அரும் சுரம் எய்துவார் 1622-1
பங்கயம் புரை தாள் பரட்டளவும் பசைத் தசை தேயவும் 1622-2
மங்கை பங்கர் தம் வெள்ளிமால் வரை வைத்த சிந்தை மறப்பரோ 1622-3
தம் கரங்கள் இரண்டுமே கொடு தாவி ஏகுதல் மேவினார் 1622-4

358. கைகளும் மணி பந்து அசைந்துறவே கரைந்து சிதைந்தபின் 1623-1
மெய் கலந்து எழு சிந்தை அன்பின் விருப்பு மீமிசை பொங்கிட 1623-2
மொய் கடுங் கனல் வெம்பரல் புகை மூளும் அத்த முயங்கியே 1623-3
மை கொள் கண்டர் தம் அன்பர் செல்ல வருந்தி உந்தினர் மார்பினால் 1623-4

359. மார்பமும் தசை நைந்து சிந்தி வரிந்த என்பு முரிந்திட 1624-1
நேர் வரும் குறி நின்ற சிந்தையின் நேசம் ஈசனை நேடு நீடு 1624-2
ஆர்வம் அங்கு உயிர் கொண்டு ஊகைக்கும் உடம்பு அடங்கம் ஊன் கெடச் 1624-3
சேர் வரும் பழுவம் புரண்டு புரண்டு சென்றனர் செம்மையோர் 1624-4

360. அப்புறம் புரள்கின்ற நீள் இடை அங்கம் எங்கும் அரைந்திடச் 1625-1
செப்ப அரும் கயிலைச் சிலம்பு அடி சிந்தை சென்று உறும் ஆதலால் 1625-2
மெய்ப் புறத்தில் உறுப்பு அழிந்த பின் மெல்ல உந்து முயற்சியும் 1625-3
தப்பு உறச் செயல் இன்றி அந்நெறி தங்கினார் தமிழ் ஆளியார் 1625-4

361. அன்ன தன்மையர் கயிலையை அணைவதற்கு அருளார் 1626-1
மன்னும் தீம் தமிழ் புவியின் மேல் பின்னையும் வழுத்த 1626-2
நல் நெடும் புனல் தடமும் ஒன்று உடன் கொடு நடந்தார் 1626-3
பன்னகம் புனை பரமர் ஓர் முனிவர் ஆம் படியால் 1626-4

362. வந்து மற்றவர் மருங்கு உற அணைந்து நேர் நின்று 1627-1
நொந்து நோக்கி மற்று அவர் எதிர் நோக்கிட நுவல்வார் 1627-2
சிந்தி இவ் உறுப்பு அழிந்திட வருந்திய திறத்தால் 1627-3
இந்த வெம் கடத்து எய்தியது என் என இசைத்தார் 1627-4

363. மாசு இல் வற்கலை ஆடையும் மார்பின் முந்நூலும் 1628-1
தேசு உடைச் சடை மவுலியும் நீறும் மெய் திகழ 1628-2
ஆசு இல் மெய்த்தவர் ஆகி நின்றவர் தமை நோக்கிப் 1628-3
பேச உற்றதோர் உணர்வு உற விளம்புவார் பெரியோர் 1628-4

364. வண்டு உலாம் குழல் மலை மகளுடன் வட கயிலை 1629-1
அண்டர் நாயகர் இருக்கும் அப் பரிசு அவர் அடியேன் 1629-2
கண்டு கும்பிட விருப்பு ஓடும் காதலின் அடைந்தேன் 1629-3
கொண்ட என் குறிப்பு இது முனியே எனக் கூற 1629-4

365. கயிலை மால் வரை யாவது காசினி மருங்கு 1630-1
பயிலும் மானுடப் பான்மையோர் அடைவதற்கு எளிதோ 1630-2
அயில் கொள் வேல் படை அமரரும் அணுகுதற்கு அரிதால் 1630-3
வெயில் கொள் வெம் சுரத்து என் செய்தீர் வந்து என விளம்பி 1630-4

366. மீளும் அத்தனை உமக்கு இனிக் கடன் என விளங்கும் 1631-1
தோளும் ஆகமும் துவளும் முந்நூல் முனி சொல்ல 1631-2
ஆளும் நாயகன் கயிலையில் இருக்கை கண்டு அல்லால் 1631-3
மாளும் இவ்வுடல் கொண்டு மீளேன் என மறுத்தார் 1631-4

367. ஆங்கு மற்று அவர் துணிவு அறிந்தவர் தமை அறிய 1632-1
நீங்கு மாதவர் விசும்பு இடைக் கரந்து நீள் மொழியால் 1632-2
ஓங்கு நாவினுக்கு அரசனே எழுந்திர் என்று உரைப்பத் 1632-3
தீங்கு நீங்கிய யாக்கை கொண்டு எழுந்து ஒளி திகழ்வார் 1632-4

368. அண்ணலே எனை ஆண்டு கொண்டு அருளிய அமுதே 1633-1
விண்ணிலே மறைந்து அருள் புரி வேத நாயகனே 1633-2
கண்ணினால் திருக் கயிலையில் இருந்த நின் கோலம் 1633-3
நண்ணி நான் தொழ நயந்து அருள் புரி எனப் பணிந்தார் 1633-4

369. தொழுது எழுந்த நல் தொண்டரை நோக்கி விண் தலத்தில் 1634-1
எழு பெரும் திருவாக்கினால் இறைவர் இப் பொய்கை 1634-2
முழுகி நம்மை நீ கயிலையில் இருந்த அம் முறைமை 1634-3
பழுது இல் சீர்த் திருவையாற்றில் காண் எனப் பணித்தார் 1634-4

370. ஏற்றினார் அருள் தலை மிசைக் கொண்டு எழுந்து இறைஞ்சி 1635-1
வேற்றும் ஆகி விண் ஆகி நின்றார் மொழி விரும்பி 1635-2
ஆற்றல் பெற்ற அவ் அண்ணலார் அஞ்சு எழுத்து ஓதிப் 1635-3
பால் தடம் புனல் பொய்கையில் மூழ்கினார் பணியால் 1635-4

371. ஆதி தேவர் தம் திரு அருள் பெருமை யார் அறிந்தார் 1636-1
போத மாதவர் பனிமலர்ப் பொய்கையில் மூழ்கி 1636-2
மாது ஓர் பாகனார் மகிழும் ஐ ஆற்றில் ஓர் வாவி 1636-3
மீது தோன்றி வந்து எழுந்தனர் உலகெலாம் வியப்ப 1636-4

372. வம்பு உலாம் மலர் வாவியின் கரையில் வந்து ஏறி 1637-1
உம்பர் நாயகர் திரு அருள் பெருமையை உணர்வார் 1637-2
எம் பிரான் தரும் கருணை கொல் இது என இரு கண் 1637-3
பம்பு தாரை நீர் வாவியில் படிந்து எழும் படியார் 1637-4

373. மிடையும் நீள் கொடி வீதிகள் விளங்கிய ஐயாறு 1638-1
உடைய நாயகர் சேவடி பணிய வந்து உறுவார் 1638-2
அடைய அப்பதி நிற்பவும் சரிப்பவும் ஆன 1638-3

புடை அமர்ந்த தம் துணையொடும் பொலிவன கண்டார் 1638-4

374. பொன் மலைக் கொடியுடன் அமர் வெள்ளி அம் பொருப்பில் 1639-1
தன்மை ஆம் படி சத்தியும் சிவமும் ஆம் சரிதைப் 1639-2
பன்மை யோனிகள் யாவையும் பயில்வன பணிந்தே 1639-3
மன்னும் மாதவர் தம்பிரான் கோயில் முன் வந்தார் 1639-4

375. காணும் அப் பெருங் கோயிலும் கயிலை மால் வரையாய்ப் 1640-1
பேணும் மால் அயன் இந்திரன் முதல் பெருந்தேவர் 1640-2
பூணும் அன்போடு போற்றி இசைத்து எழும் ஒலி பொங்கத் 1640-3
தாணு மா மறை யாவையும் தனித் தனி முழங்க 1640-4

376. தேவர் தானவர் சித்தர் விச் சாதரர் இயக்கர் 1641-1
மேவு மாதவர் முனிவர்கள் புடையெலாம் மிடையக் 1641-2
காவி வாள் விழி அரம்பையர் கானமும் முழவும் 1641-3
தாவில் ஏழ் கடல் முழக்கினும் பெருகு ஒலி தழைப்ப 1641-4

377. கங்கையே முதல் தீர்த்தம் ஆம் கடவுள் மா நதிகள் 1642-1
மங்கலம் பொலி புனல் பெரும் தடம் கொடு வணங்க 1642-2
எங்கும் நீடிய பெரும் கண நாதர்கள் இறைஞ்சப் 1642-3
பொங்கியம் களால் பூத வேதாளங்கள் போற்ற 1642-4

378. அம் தண் வெள்ளி மால் வரை இரண்டாம் என அணைந்து ஓர் 1643-1
சிந்தை செய்திடச் செம் கண் மால் விடை எதிர் நிற்ப 1643-2
முந்தை மாதவப் பயன் பெறு முதன்மையால் மகிழ்ந்தே 1643-3
நந்தி எம்பிரான் நடு விடை ஆடி முன் நணுக 1643-4

379. வெள்ளி வெற்பின் மேல் மரகதக் கொடி உடன் விளங்கும் 1644-1
தெள்ளு பேர் ஒளிப் பவள வெற்பு என இடப்பாகம் 1644-2
கொள்ளும் மா மலையாள் உடன் கூட வீற்று இருந்த 1644-3
வள்ளலாரை முன் கண்டனர் வாக்கின் மன்னவன் ஆர் 1644-4

380. கண்ட ஆனந்தக் கடவினைக் கண்களால் முகந்து 1645-1
கொண்டு கை குவித்து எதிர் விழுந்து எழுந்து மெய் குலைய 1645-2
அண்டர் முன்பு நின்று ஆடினார் பாடினார் அழுதார் 1645-3
தொண்டன் ஆர்க்கு அங்கு நிகழ்ந்தன யார் சொல வல்லார் 1645-4

381. முன்பு கண்டு கொண்டு அருளின் ஆர் அமுது உண்ண மூவா 1646-1
அன்பு பெற்றவர் அளவு இலா ஆர்வம் முன் பொங்கப் 1646-2
பொன் பிறங்கிய சடையாரைப் போற்று தாண்டகங்கள் 1646-3
இன்பம் ஓங்கிட ஏத்தினார் எல்லை இல் தவத்தோர் 1646-4

382. ஆயவாறு மற்று அவர் மனம் களிப்பு உறக் கயிலை 1647-1
மேய நாதர் தம் துணை ஓடும் வீற்று இருந்து அருளித் 1647-2
தூய தொண்டரும் தொழுது எதிர் நிற்க அக் கோலம் 1647-3
சேயது ஆக்கினார் திருவையாறு அமர்ந்து அமை திகழ 1647-4

383. ஐயர் கோலம் அங்கு அளித்து அகன்றிட அடித் தொண்டர் 1648-1
மையல் கொண்டு உளம் மகிழ்ந்திட வருந்தி மற்று இங்குச் 1648-2
செய்ய வேணியர் அருள் இதுவோ எனத் தெளிந்து 1648-3
வையம் உயர்ந்திட கண்டமை பாடுவார் மகிழ்ந்து 1648-4

384. மாதர் பிறைக் கண்ணியானை மலையான் மகளொடும் என்னும் 1649-1
கோது அறு தண் தமிழ்ச் சொல்லால் குலவு திருப்பதிகங்கள் 1649-2
வேத முதல்வர் ஐயாற்றில் விரவும் சராசரம் எல்லாம் 1649-3
காதல் துணை ஓடும் கூடக் கண்டேன் எனப் பாடி நின்றார் 1649-4

385. கண்டு தொழுது வணங்கிக் கண் நுதலார் தமைப் போற்றிக் 1650-1

கொண்ட திருத் தாண்டகங்கள் குறுந்தொகை நேரிசை அன்பின் 1650-2
மண்டு விருத்தங்கள் பாடி வணங்கித் திருத்தொண்டு செய்தே 1650-3
அண்டர் பிரான் திருவையாறு அமர்ந்தனர் நாவுக்கு அரசர் 1650-4

386. நீடிய அப்பதி நின்று நெய்த்தனமே முதலாக 1651-1
மாடு உயர் தானம் பணிந்து மழபாடியாரை வணங்கிப் 1651-2
பாடிய செந்தமிழ் மாலை பகர்ந்து பணி செய்து போற்றித் 1651-3
தேடிய மாலுக்கு அரியார் திருப் பூந் துருத்தியைச் சேர்ந்தார் 1651-4

387. சேர்ந்து விருப்பொடும் புக்குத் திரு நட மாளிகை முன்னர்ச் 1652-1
சார்ந்து வலம் கொண்டு இறைஞ்சித் தம் பெருமான் திரு முன்பு 1652-2
நேர்ந்த பரிவொடும் தாழ்ந்து நிறைந்து ஒழியா அன்பு பொங்க 1652-3
ஆர்ந்த கண்ணீர் மழை தூங்க அயர் உறும் தன்மையர் ஆனார் 1652-4

388. திருப்பூந் துருத்தி அமர்ந்த செம் சடையானை ஆன் ஏற்றுப் 1653-1
பொருப்பு ஊர்ந்து அருளும் பிரானைப் பொய்யிலியைக் கண்டேன் என்று 1653-2
விருப்புறு தாண்டகத்தோடு மேவிய காதல் விளைப்ப 1653-3
இருப்போம் திருவடிக்கீழ் நாம் என்னும் குறுந் தொகை பாடி 1653-4

389. அங்கு உறையும் தன்மை வேண்டி நாம் அடி போற்றுவது என்று 1654-1
பொங்கு தமிழ்ச் சொல் விருத்தம் போற்றிய பாடல் புரிந்து 1654-2
தங்கித் திருத் தொண்டு செய்வார் தம்பிரானார் அருள் பெற்றுத் 1654-3
திங்களும் ஞாயிறும் தோயும் திரு மடம் ஆங்கு ஒன்று செய்தார் 1654-4

390. பல் வகைத் தாண்டகத் தோடும் பரவும் தனித் தாண்டகமும் 1655-1
அல்லல் அறுப்பவர் தானத்து அடைவும் திருத் தாண்டகமும் 1655-2
செல் கதி காட்டிடப் போற்றும் திரு அங்க மாலையும் உள்ளிட்டு 1655-3
எல்லை இல் பன்மைத் தொகையும் இயம்பினர் ஏத்தி இருந்தார் 1655-4

391. பொன்னி வலம் கொண்ட திருப் பூந்துருத்தி அவர் இருப்பக் 1656-1
கல் மனத்து வல் அமணர் தமை வாதில் கட்டு அழித்துத் 1656-2
தென்னவன் கூன் நிமிர்த்தி அருளித் திரு நீற்றின் ஒளி கண்டு 1656-3
மன்னிய சீர் சண்பை நகர் மறையவனார் வருகின்றார் 1656-4

392. தீம் தமிழ் நாட்டு இடை நின்றும் எழுந்து அருளிச் செழும் பொன்னி 1657-1
வாய்ந்த வளம் தரு நாட்டு வந்து அணைந்தார் வாக்கினுக்கு 1657-2
வேந்தர் இருந்தமை கேட்டு விரைந்தவர் பால் செல்வன் எனப் 1657-3
பூம் துருத்தி வளம் பதியின் புறம்பு அணையில் வந்து அணைந்தார் 1657-4

393. சண்பை வரும் தமிழ் விரகர் எழுந்து அருளக் கேட்டு 1658-1
மண் பரவும் பெருங் கீர்த்தி வாகீசர் மனம் மகிழ்ந்து 1658-2
கண் பெருகும் களி கொள்ளக் கந்து இறைஞ்சும் காதலினால் 1658-3
எண் பெருகும் விருப்பு எய்த எழுந்து அருளி எதிர் சென்றார் 1658-4

394. காழிலர் கோன் வரும் எல்லை கலந்து எய்திக் காதலித்தார் 1659-1
சூழும் இடைந்திடு நெருக்கில் காணாமே தொழுது அருளி 1659-2
வாழி அவர் தமைத் தாங்கும் மணிமுத்தின் சிவிகையினைத் 1659-3
தாமும் உடல் இது கொண்டு தாங்குவன் யான் எனத் தரித்தார் 1659-4

395. வந்து ஒருவர் அறியாமே மறைந்த வடிவொடும் புகலி 1660-1
அந்தணன் ஆர் ஏறி எழுந்து அருளி வரும் மணி முத்தின் 1660-2
சந்த மணிச் சிவிகையினைத் தாங்குவார் உடன் தாங்கிச் 1660-3
சிந்தை களிப்பு உற வருவார் தமையாரும் தெளிந்து இலர் ஆல் 1660-4

396. திரு ஞான மாமுனிவர் அரசு இருந்த பூந் துருத்திக்கு 1661-1
அருகு ஆக எழுந்து அருளி எங்கு உற்றார் அப்பர் என 1661-2
உருகா நின்று உம் அடியேன் உம் அடிகள் தாங்கி வரும் 1661-3
பெரு வாழ்வு வந்து எய்தப் பெற்று இங்கு உற்றேன் என்றார் 1661-4

397. பிள்ளையார் அதுகேளாப் பெருகு விரைவு உடன் இழிந்தே 1662-1
உள்ளம் மிகு பதைப்பு எய்தி உடைய அரசனை வணங்க 1662-2
வள்ளலார் வாகீசர் அவர் வணங்கா முன் வணங்கத் 1662-3
துள்ளு மான் மறிக் கரத்தார் தொண்டர் எலாம் தொழுது ஆர்த்தார் 1662-4

398. கழு மலக் கோன் திருநாவுக்கு அரசருடன் கலந்து அருளிச் 1663-1
செழு மதியம் தவழ் சோலைப் பூந்துருத்தித் திருப்பதியின் 1663-2
மழுவினொடு மான் ஏந்தும் திருக்கரத்தார் மலர்த் தாள்கள் 1663-3
தொழுது உருகி இன்பு உற்றுத் துதி செய்து அங்கு உடன் இருந்தார் 1663-4

399. வல் அமணர் தமை வாதில் வென்றதுவும் வழுதி பால் 1664-1
புல்லிய கூன் நிமிர்ந்து அதுவும் தண் பொருந்தப் புனல் நாட்டில் 1664-2
எல்லை இலாத் திரு நீறு வளர்த்து அதுவும் இருந் தவத்தோர் 1664-3
சொல்ல அது கேட்டு உவந்தார் தூய புகழ் வாகீசர் 1664-4

400. பண்பு உடைய பாண்டி மா தேவியார் தம் பரிவும் 1665-1
நண்பு உடைய குலச் சிறையார் பெருமையும் ஞானத் தலைவர் 1665-2
எண் பெருக உரைத்து அருள எல்லை இல் சீர் வாகீசர் 1665-3
மண் குலவு தமிழ் நாடு காண்பதற்கு மனம் கொண்டார் 1665-4

401. பிரம புரத் திரு முனிவர் பெரும் தொண்டை நல் நாட்டில் 1666-1
அரன் உறையும் தானங்கள் அணைந்து இறைஞ்சிப் பாடுதற்கு அங்கு 1666-2
உரன் உடைய திரு நாவுக்கு அரசர் உரை செய்து அருளப் 1666-3
புரம் எரித்தார் திருமகனார் பூம் துருத்தி தொழுது அகன்றார் 1666-4

402. ஆண்ட அரசு அங்கணர் சீர் அருள் பெற்றப் பதி நின்றும் 1667-1
பாண்டி நாட்டு எழுந்து அருளும் பான்மையர் ஆய்த் தென் திசை போய்க் 1667-2
காண் தகைய திருப் புத்தூர் பணிந்து ஏத்திக் கதிர் மதியம் 1667-3
தீண்டு கொடி மதில் மதுரைத் திரு ஆலவாய் சேர்ந்தார் 1667-4

403. சென்று அணைந்து மதுரையினில் திருந்திய நூல் சங்கத்துள் 1668-1
அன்று இருந்து தமிழ் ஆராய்ந்து அருளிய அம் கணர் கோயில் 1668-2
முன்றிலினை வலம் கொண்டு முன் இறைஞ்சி உள் புக்கு 1668-3
வன் தனி மால் விடையாரை வணங்கி மகிழ்வொடும் திளைத்தார் 1668-4

404. எய்திய பேர் ஆனந்த இன்பத்தின் இடை அழுந்தி 1669-1
மொய் திகழும் சடையானை முளைத்தானை என்று எடுத்துச் 1669-2
செய் தவத்தோர் தாண்டகச் செம் தமிழ் பாடிப் புறத்து அணைவார் 1669-3
கை தொழுது பணிந்து ஏத்தித் திரு உள்ளம் களி சிறந்தார் 1669-4

405. சீர் திகழும் பாண்டிமா தேவியார் திரு நீற்றின் 1670-1
சார்வு அடைய கூன் நிமிர்ந்த தென்னவனார் தம் உடனே 1670-2
பார் பரவும் குலச் சிறையார் வாகீசர் தமைப் பணி உற்று 1670-3
ஆர இலாக் காதல் மிக அடி போற்ற அங்கு இருந்தார் 1670-4

406. திரு ஆலவாய் அமர்ந்த செம் சுடரைச் செழும் பொருள் நூல் 1671-1
தருவானை நேர் இசையும் தாண்டகமும் முதலான 1671-2
பெரு வாய்மைத் தமிழ் பாடிப் பேணு திருப்பணி செய்து 1671-3
மருவார் தம் புரம் எரித்தார் பூவணத்தை வந்து அடைந்தார் 1671-4

407. கொடி மாடம் நிலவு திருப் பூவணத்துக் கோயிலின் உள் 1672-1
நெடியானுக்கு அறிய அரியார் நேர் தோன்ற கண்டு இறைஞ்சி 1672-2
வடிவேலு திரிசூலத் தாண்டகத்தால் வழுத்திப் போய்ப் 1672-3
பொடி நீடு திருமேனிப் புனிதர் பதி பிற பணிவார் 1672-4

408. தென் இலங்கை இராவணன் தன் சிரம் ஈரைந்தும் துணித்த 1673-1
மன்னவன் ஆம் இராமனுக்கு வரும் பெரும் பாதகம் தீர்த்த 1673-2

பிஞ்ஞகரைத் தொழுவதற்கு நினைந்து போய்ப் பெரு மகிழ்ச்சி 1673-3
துன்னி மனம் கரைந்து உருகத் தொழுது எழுந்தார் சொல் அரசர் 1673-4

409. தேவர் தொழும் தனி முதலைத் திரு இராமேச்சுரத்து 1674-1
மேவிய சங்கரனை எதிர் நின்று விருப்பு உரு மொழியால் 1674-2
பரவு திரு நேர் இசைகள் முதலான தமிழ் பாடி 1674-3
நா அரசர் திருத் தொண்டு நலம் பெருகச் செய்து அமர்ந்தார் 1674-4

410. அங்கு உறைந்து கண் நுதலார் அடி சூடி அகன்று போய்ப் 1675-1
பொங்கு தமிழ்த் திரு நாட்டுப் புறம் பணை சூழ் நெல் வேலி 1675-2
செம் கண் விடையார் மன்னும் திருக் கானப் பேர் முதலாம் 1675-3
எங்கும் நிகழ் தானங்கள் எல்லாம் புக்கு இறைஞ்சுவார் 1675-4

411. தொழுது பல வகையாலும் சொல் தொடை வண் தமிழ் பாடி 1676-1
வழு இல் திருப்பணி செய்து மனம் கசிவு உற்று எப் பொழுதும் 1676-2
ஒழுகிய கண் பொழி புனலும் ஓவாது சிவன் தாள்கள் 1676-3
தழுவிய சிந்தையில் உணர்வும் தங்கிய நீர்மையில் சரித்தார் 1676-4

412. தேன் பொழியும் செந்தமிழ் நாட்டினில் எங்கும் சென்று இறைஞ்சிப் 1677-1
பாம்பு அணிவார் தமைப் பணிவார் பொன்னி நாடது அணைந்து 1677-2
வாம் புனல் சூழ் வள நகர்கள் பின்னும் போய் வணங்கியே 1677-3
பூம் புகலூர் வந்து அடைந்தார் பொய்ப் பாசம் போக்குவார் 1677-4

413. பொய்கை சூழ் பூம் புகலூர்ப் புனிதர் மலர்த் தாள் வணங்கி 1678-1
நையும் மனப் பரிவின் ஓடும் நாள் தோறும் திரு முன்றில் 1678-2
கை கலந்த திருத் தொண்டு செய்து பெரும் காதல் உடன் 1678-3
வைகு நாள் எண் இறந்த வண் தமிழ் மாலைகள் மொழிவார் 1678-4

414. நின்ற திருத் தாண்டகமும் நீடு தனித் தாண்டகமும் 1679-1
மன்று உறைவார் வாழ் பதிகள் வழுத்து திருத் தாண்டகமும் 1679-2
கொன்றை மலர்ச் சடையார் பால் குறைந்த திரு நேர் இசையும் 1679-3
துன்று தனி நேர் இசையும் முதலான தொடுத்து அமைத்தார் 1679-4

415. ஆர் உயிரின் திரு விருத்தம் தச புராணத்து அடைவும் 1680-1
பார் பரவும் பாவ நாசப் பதிகம் முதல் பிறவும் 1680-2
நேர் பட நின்று அறை கூவும் திருப்பதிகம் முதல் பிறவும் 1680-3
பேர் அருளின் கடல் அளிக்கும் பெருமானைப் பாடினார் 1680-4

416. அந் நிலைமையினில் ஆண்ட அரசு பணி செய்ய அவர் 1681-1
நல் நிலைமை காட்டுவார் நம்பர் திரு மணி முன்றில் 1681-2
தன்னில் வரும் உழவாரம் நுழைந்த இடம் தான் எங்கும் 1681-3
பொன்னின் ஒடு நவமணிகள் பொலிந்து இலங்க அருள் செய்தார் 1681-4

417. செம் பொன்னும் நவமணியும் சேண் விளங்க ஆங்கு எவையும் 1682-1
உம்பர் பிரான் திருமுன்றில் உருள் பருக்கை உடன் ஒக்க 1682-2
எம் பெருமான் வாகீசர் உழ வாரத்தினில் ஏந்தி 1682-3
வம்பு அலர் மென் பூம் கமல வாவியினில் புக எறிந்தார் 1682-4

418. புல்லோடும் கல்லோடும் பொன்னோடும் மணியோடும் 1683-1
சொல்லோடும் வேறு பாடு இலா நிலைமை துணிந்து இருந்த 1683-2
நல்லோர் முன் திருப் புகலூர் நாயகனார் திரு அருளால் 1683-3
வில்லோடு நுதல் மடவார் விசும்பூடு வந்து இழிந்தார் 1683-4

419. வானகம் மின்னுக் கொடிகள் வந்து இழிந்தால் என வந்து 1684-1
தான நிறை சுருதிகளில் தகும் அலங்காரத் தன்மை 1684-2
கான அமுதம் பரக்கும் கனிவாயில் ஒளி பரப்பப் 1684-3
பால் நல் நெடும் கண்கள் வெளி பரப்பி இசை பாடுவார் 1684-4

420. கற்பகப் பூம் தளிர் அடி போம் காமரு சாரிகை செய்ய 1685-1
உற்பலம் மென் முகிழ் விரல் வட்டு அணையோடும் கை பெயரப் 1685-2
பொற்பு உறும் அக் கையின் வழிப் பொரு கயல் கண் புடை பெயர 1685-3
அற்புத பொன் கொடி நுடங்கி ஆடுவபோல் ஆடுவார் 1685-4

421. ஆடுவார் பாடுவார் அலர் மாரி மேல் பொழிவார் 1686-1
கூடுவார் போன்று அணைவார் குழல் அவிழ இடை நுடங்க 1686-2
ஓடுவார் மார வேளுடன் மீள்வார் ஒளி பெருக 1686-3
நீடுவார் துகில் அசைய நிற்பாரும் ஆயினார் 1686-4

422. இத் தன்மை அரம்பையர்கள் எவ்விதமும் செயல் புரிய 1687-1
அத்தனார் திருவடிக் கீழ் நினைவு அகலா அன்பு உருகும் 1687-2
மெய்த் தன்மை உணர்வு உடைய விழுத் தவத்து மேலோர் தம் 1687-3
சித்த நிலை திரியாது செய் பணியின் தலை நின்றார் 1687-4

423. இம் மாயப் பவத் தொடக்காம் இருவினைகள் தமை நோக்கி 1688-1
உம்மால் இங்கு என்ன குறை உடையேன் யான் திருவாரூர் 1688-2
அம்மானுக்கு ஆள் ஆனேன் அலையேன் மின் நீர் என்று 1688-3
பொய்ம் மாயப் பெருங் கடலுள் எனும் திருத் தாண்டகம் புகன்றார் 1688-4

424. மாதர் அவர் மருங்கு அணைய வந்து எய்தி மதன வசக் 1689-1
காதலர் புரிந்து ஒழுகும் கை தவங்கள் செய்திடவும் 1689-2
பேதம் இலா ஓர் உணர்வில் பெரிய வரைப் பெயர்விக்க 1689-3
யாதும் ஒரு செயல் இல்லாமையில் இறைஞ்சி எதிர் அகன்றார் 1689-4

425. இந் நிலைமை உலகு ஏழும் எய்த அறிந்து இயல்பு ஏத்த 1690-1
மன்னிய அன்பு உறு பத்தி வடிவு ஆன வாகீசர் 1690-2
மின் நிலவும் சடையார் தம் மெய் அருள் தான் எய்த வரும் 1690-3
அந் நிலைமை அணித்து ஆகச் சில நாள் அங்கு அமர்ந்து இருந்தார் 1690-4

426. மன்னிய அந்தக் கரணம் மருவுதலைப் பாட்டினால் 1691-1
தன்னுடைய சரண் ஆன தமியேனைப் புகலூரன் 1691-2
என்னை இனிச் சேவடிக்கீழ் இருத்திடும் என்று எழுகின்ற 1691-3
முன் உணர்வின் முயற்சியினால் திருவிருத்தம் பல மொழிந்தார் 1691-4

427. மண் முதல் ஆம் உலகு ஏத்த மன்னு திருத் தாண்டகத்தைப் 1692-1
புண்ணியா உன் அடிக்கே போதுகின்றேன் எனப் புகன்று 1692-2
நண் அரிய சிவ ஆனந்த ஞான வடிவே ஆகி 1692-3
அண்ணலார் சேவடிக் கீழ் ஆண்ட அரசு அமர்ந்து இருந்தார் 1692-4

428. வானவர்கள் மலர் மாரி மண் நிறைய விண் உலகின் 1693-1
மேல் நிறைந்த ஐந்து பேர் இய ஒலியும் விரிஞ்சன் முதல் 1693-2
யோனிகள் ஆயின எல்லாம் உள் நிறைந்த பெரு மகிழ்ச்சி 1693-3
தான் நிறைந்த சித்திரையில் சதயம் ஆம் திரு நாளில் 1693-4

429. அடியன் ஏன் ஆதரவால் ஆண்ட அரசின் சரிதப் 1694-1
படியை யான் அறிந்தபடி பகர்ந்தேன் அப் பர முனிவன் 1694-2
கடி மலர் மென் சேவடிகள் கை தொழுது குலச் சிறையார் 1694-3
முடிவு இல் புகழ்த் திருத் தொண்டின் முயற்சியினை மொழிகின்றேன் 1694-4

22 குலச்சிறை நாயனார் புராணம்

1. பன்னு தொல் புகழ்ப் பாண்டி நல் நாட்டு இடைச் 1695-1
செம் நெலார் வயல் தீம் கரும்பின் அயல் 1695-2
துன்னு புகப் புறம் பணை சூழ்ந்தது 1695-3
மன்னு வண்மையின் ஆர் மண மேற்குடி 1695-4

2. அப்பதிக்கு முதல்வர் வன் தொண்டர் தாம் 1696-1

ஒப்பரும் பெரு நம்பி என்று ஓதிய 1696-2
செப்ப அரும் சீர்க் குலச் சிறையார் திண்மை 1696-3
வைப்பினால் திருத்தொண்டில் வழாதவர் 1696-4

3. காரணங்கள் கண் நுதற்கு அன்பர் என்னவே 1697-1
வாரம் ஆகி மகிழ்ந்தவர் தாள் மிசை 1697-2
யாரும் அன்பொடு வீழ்ந்து அஞ்சலி முகிழ்த்து 1697-3
ஈர நல் மொழி எய்த இசைத்து உள்ளார் 1697-4

4. குறி இல் நான்கு குலத்தினர் ஆயினும் 1698-1
நெறியின் அக்குலம் நீங்கினர் ஆயினும் 1698-2
அறிவு சங்கரற்கு அன்பர் எனப் பெறில் 1698-3
செறிஉறப் பணிந்து ஏத்திய செய்கையார் 1698-4

5. உலகர் கொள்ளும் நலத்தினர் ஆயினும் 1699-1
அலகு இல் தீமையர் ஆயினும் அம்புலி 1699-2
இலகு செம் சடையார்க்கு அடியார் எனில் 1699-3
தலம் உறப் பணிந்து ஏத்தும் தகைமையர் 1699-4

6. பண்பு மிக்கார் பலர் ஆய் அணையினும் 1700-1
உண்ப வேண்டி ஒருவர் அணையினும் 1700-2
எண் பெருக்கிய அன்பால் எதிர் கொண்டு 1700-3
நண்பு கூர்ந்து அமுது ஊட்டும் நலத்தினார் 1700-4

7. பூதி கோவணம் சாதனத்தால் பொலிந்து 1701-1
ஆதி தேவர் தம் அஞ்சு எழுத்தாம் அவை 1701-2
ஓது நா வணக்கத்து ஆல் உரைப்பவர் 1701-3
பாதம் நாளும் பரவிய பண்பினார் 1701-4

8. இன்ன நல் ஒழுக்கத்தினார் ஈறு இல் சீர்த் 1702-1
தென்னவன் நெடு மாறற்குச் சீர் திகழ் 1702-2
மன்னு மந்திரிகட்கு மேல் ஆகியார் 1702-3
ஒன்னலர்ச் செற்று உறுதிக் கண் நின்று உளார் 1702-4

9. ஆய செய்கையர் ஆயவர் ஆறு அணி 1703-1
நாயனார் திருப் பாதம் நவின்று உளார் 1703-2
பாய சீர் புனை பாண்டி மா தேவியார் 1703-3
மேய தொண்டுக்கு மெய்த் தொண்டர் ஆயினார் 1703-4

10. புன்னையத் தருகந்தர் பொய் நீக்கவும் 1704-1
தென்னர் நாடு திருநீறு போற்றவும் 1704-2
மன்னு காழியர் வள்ளலார் பொன் அடி 1704-3
சென்னி சேர்த்தி மகிழ்ந்த சிறப்பினார் 1704-4

11. வாதில் தோற்ற அமணரை வன் கழுத் 1705-1
தீது நீங்கிட ஏற்றுவித்தார் திறம் 1705-2
யாது போற்றினேன் மேல் இனி ஏத்துகேன் 1705-3
வேத நீதி மிழலைக் குறும்பர் தாள் 1705-4

23 பெரு மிழலைக் குறும்ப நாயனார் புராணம்

1. சூதம் நெருங்கு குலைத் தெங்கு பலவும் பூகம் சூழ்வு உடைத்தாய் 1706-1
வீதிதோறும் நீற்றின் ஒளி விரிய மேவி விளங்கு பதி 1706-2
நீதி வழுவா நெறியினர் ஆய் நிலவும் குடியால் நெடு நிலத்து 1706-3
மீது விளங்கும் தொன்மையது மிழலை நாட்டுப் பெருமிழலை 1706-4

2. அன்ன தொன்மைத் திருப்பதிக் கண் அதிபர் மிழலைக் குறும்பனார் 1707-1
சென்னி மதி அம் வைத்தவர் தம் அடியார்க்கு ஆன செய் பணிகள் 1707-2

இன்ன வண்ணம் என்றவர் தாம் உரையா முன்னம் எதிர் ஏற்று 1707-3
முன்னம் உணர்ந்து செய்வார் ஆய் முதிரும் அறிவின் பயன் கொள்வார் 1707-4

3. தொண்டர் பலரும் வந்து ஈண்டி உண்ணத் தொலையா அமுது ஊட்டிக் 1708-1
கொண்டு செல்ல இரு நிதயம் முகந்து கொடுத்துக் குறைந்த அடைவார் 1708-2
வண்டு மருவும் குழல் உமையாள் கேள்வன் செய்ய தாள் என்னும் 1708-3
புண்ட ரீகம் அக மலரில் வைத்துப் போற்றும் பொற்பினார் 1708-4

4. இத் தன்மையர் ஆய் நிகழும் நாள் எல்லை இல்லாத் திருத் தொண்டின் 1709-1
மெய்த் தன்மையினை உலகு அறிய விதியால் வணங்கி மெய் அடியார் 1709-2
சித்தம் நிலவும் திருத் தொண்டத் தொகை பாடிய நம்பியைப் பணிந்து 1709-3
நித்தன் அருள் பெற்றவர் பாதம் நினைக்கும் நியமத்து தலை நின்றார் 1709-4

5. மை ஆர் தடம் கண் பரவையார் மணவாளன் தன் மலர்க் கழல்கள் 1710-1
கையால் தொழுது வாய் வாழ்த்தி மனத்தால் நினைக்கும் கடப் பாட்டில் 1710-2
செய்யாள் கோனும் நான்முகனும் அறியாச் செம்பொன் தாள் இணைக் கீழ் 1710-3
உய்வான் சேர உற்ற நெறி இதுவே என்று அன்பினில் உய்த்தார் 1710-4

6. நாளும் நம்பி ஆரூரர் நாமம் நவின்ற நலத்தாலே 1711-1
ஆளும் படியால் அணி மாதி சித்தியான அணைந்த அதற்பின் 1711-2
மூளும் காதலுடன் பெருக முதல்வர் நாமத்து அஞ்சு எழுத்தும் 1711-3
கேளும் பொருளும் உணர்வும் ஆம் பரிசு வாய்ப்பக் கெழுமினார் 1711-4

7. இன்ன வாறே இவர் ஒழுக ஏறு கொடி மேல் உயர்த்தவர் தம் 1712-1
பொன் அம் கழல்கள் மண்ணின் மேல் பொருந்த வந்து வழக்கு உரைத்து 1712-2
மன்னும் ஓலை அவை முன்பு காட்டி ஆண்டவன் தொண்டர் 1712-3
சென்னி மதி தோய் மாடம் மலி கொடுங் கோளூரைச் சேர்வு உற்றார் 1712-4

8. அஞ்சைக் களத்து நஞ்சு உண்ட அமுதைப் பரவி அணை உறுவார் 1713-1
செம் சொல் தமிழ் மாலைகள் மொழியத் தேவர் பெருமான் அருளாலே 1713-2
மஞ்சில் திகழும் வட கயிலைப் பொருப்பில் எய்த வரும் வாழ்வு 1713-3
நெஞ்சில் தெளிய இங்கு உணர்ந்தார் நீடு மிழலைக் குறும்பனார் 1713-4

9. மண்ணில் திகழும் திரு நாவலூரில் வந்த வன் தொண்டர் 1714-1
நண்ணற்கு அரிய திருக் கயிலை நாளை எய்த நான் பிரிந்து 1714-2
கண்ணில் கரிய மணி கழிய வாழ்வார் போல வாழேன் என்று 1714-3
எண்ணிச் சிவன் தாள் இன்றே சென்று அடைவன் யோகத்தால் என்பர் 1714-4

10. நாலு கரணங்களும் ஒன்றாய் நல்ல அறிவு மேல் கொண்டு 1715-1
காலும் பிரம நாடி வழிக் கருத்துச் செலுத்தக் கபால நடு 1715-2
ஏலவே முன் பயின்ற நெறி எடுத்த மறை மூலம் திறப்ப 1715-3
மூல முதல்வர் திருப் பாதம் அணைவார் கயிலை முன் அடைந்தார் 1715-4

11. பயிலைச் செறிந்த யோகத்தால் பாவை கேள்வன் பாதம் உறக் 1716-1
கயிலை பொருப்பர் அடி அடைந்த மிழலைக் குறும்பர் கழல் வணங்கி 1716-2
மயிலைப் புறம் கொள் மென் சாயல் மகளிர் கிளவி யாழின் ஓடும் 1716-3
குயிலைப் பொருவும் காரைக்கால் அம்மை பெருமை கூறுவாம் 1716-4

24 காரைக்கால் அம்மையார் புராணம்

1. மானம் மிகு தருமத்தின் வழி நின்று வாய்மையினில் 1717-1
ஊனம் இல் சீர்ப் பெரு வணிகர் குடி துவன்றி ஓங்கு பதி 1717-2
கூனல் வளை திரை சுமந்து கொண்டு ஏறி மண்டு கழிக் 1717-3
கானல் மிசை உலவு வளம் பெருகு திருக் காரைக்கால் 1717-4

2. வங்கம் மலி கடல் காரைக்காலின் கண் வாழ் வணிகர் 1718-1
தங்கள் குலத் தலைவனார் தனதத்தனார் தவத்தால் 1718-2
அங்கு அவர் பால் திரு மடந்தை அவதரித்தாள் என வந்து 1718-3

பொங்கிய பேர் அழகு மிகப் புனிதவதியார் பிறந்தார் 1718-4

3. வணிகர் பெரும் குலம் விளங்க வந்து பிறந்து அருளியபின் 1719-1
அணி கிளர் மெல் அடி தளர்வுற்று அசையும் நடைப் பருவத்தே 1719-2
பணி அணிவார் கழற்கு அடிமை பழகி பாங்கு பெறத் 1719-3
தணிவு இல் பெரு மனக் காதல் ததும்ப வரும் மொழி பயின்றார் 1719-4

4. பல் பெரு நல்கினை உவப்பப் பயில் பருவச் சிறப்பு எல்லாம் 1720-1
செல்வ மிகு தந்தையார் திருப் பெருகும் செயல் புரிய 1720-2
மல்கு பெரும் பாராட்டின் வளர்கின்றார் விடையவர் பால் 1720-3
அல்கிய அன்புடன் அழகின் கொழுந்து எழுவது என வளர்வார் 1720-4

5. வண்டல் பயில்வன எல்லாம் வளர் மதியம் புனைந்த சடை 1721-1
அண்டர் பிரான் திரு வார்த்தை அணைய வருவன பயின்று 1721-2
தொண்டர் வரில் தொழுது தாதியர் போற்றத் துணை முலைகள் 1721-3
கொண்ட நுசுப்பு ஒதுங்கு பதக் கொள்கையினில் குறுகினார் 1721-4

6. நல்ல என உறுப்பு நூலவர் உரைக்கும் நலம் நிரம்பி 1722-1
மல்கு பெரு வனப்பு மீக் கூர வரு மாட்சியினால் 1722-2
இல் இகவாப் பருவத்தில் இவர்கள் மரபினுக்கு ஏற்கும் 1722-3
தொல் குலத்து வணிகர் மகன் பேசுதற்குத் தொடங்குவார் 1722-4

7. நீடிய சீர்க் கடல் நாகை நிதிபதி என்று உலகின் கண் 1723-1
பாடு பெறு புகழ் வணிகன் பயந்த குல மைந்தனுக்குத் 1723-2
தேட அரும் திருமரபில் சேய் இழையை மகன் பேச 1723-3
மாட மலி காரைக்கால் வள நகரில் வரவிட்டார் 1723-4

8. வந்த மூது அறிவோர்கள் மணம் குறித்த மனை புகுந்து 1724-1
தந்தை ஆம் தனதத்தன் தனை நேர்ந்து நீ பயந்த 1724-2
பைந் தொடியை நிதிபதி மைந்தன் பரம தத்தனுக்கு 1724-3
முந்தை மரபினுக்கு ஏற்கும் முறைமை மணம் புரிக என்றார் 1724-4

9. மற்று அவனும் முறைமையினால் மணம் இசைந்து செலவு இடச் சென்று 1725-1
உற்றவர்கள் உரை கேட்ட நிதிபதியும் உயர் சிறப்புப் 1725-2
பெற்றனன் போல் உவந்து தனிப் பெரு மகட்குத் திருமலியும் 1725-3
சுற்றம் உடன் களி கூர்ந்து வதுவை வினைத் தொழில் பூண்டான் 1725-4

10. மணம் இசைந்த நாள் ஓலை செலவிட்டு மங்கல நாள் 1726-1
அணைய வதுவைத் தொழில்கள் ஆன எலாம் அமைவித்தே 1726-2
இணர் அலங்கல் மைந்தனையும் மண அணியின் எழில் விளக்கி 1726-3
பணை முரசம் எழுந்து ஆர்ப்பக் காரைக்கால் பதி புகுந்தார் 1726-4

11. அளி மிடை ஆர்த்த தன தத்தன் அணி மாடத்து உள் புகுந்து 1727-1
தெளிதரு நூல் விதி வழியே செயல் முறைமை செய்து அமைத்துத் 1727-2
தளிர் அடி மென் நகை மயிலைத் தாது அவிழ் தார்க் காளைக்குக் 1727-3
களி மகிழ் சுற்றம் போற்றக் கலியாணம் செய்தார்கள் 1727-4

12. மங்கல மா மண வினைகள் முடித்து இயல்பின் வைகு நாள் 1728-1
தங்கள் குடிக்கு அரும் புதல்வி ஆதலினால் தன தத்தன் 1728-2
பொங்கு ஒலி நீர் நாகையினில் போகாமே கணவன் உடன் 1728-3
அம் கண் அமர்ந்து இனிது இருக்க அணி மாடம் மருங்கு அமைத்தான் 1728-4

13. மகள் கொடையின் மகிழ் சிறக்கும் வரம்பு இல் தனம் கொடுத்து அதன்பின் 1729-1
நிகர்ப்பு அரிய பெரும் சிறப்பில் நிதிபதி தன் குல மகனும் 1729-2
தகைப்பு இல் பெரும் காதலினால் தங்கு மனை வளம் பெருக்கி 1729-3
மிகப் புரியும் கொள்கை இனில் மேம் படுதல் மேவினான் 1729-4

14. ஆங்கு அவன் தன் இல் வாழ்க்கை அரும் துணையாய் அமர்கின்ற 1730-1
பூம் குழலார் அவர் தாமும் பொரு விடையார் திருவடிக் கீழ் 1730-2
ஓங்கிய அன்பு உறு காதல் ஒழிவு இன்றி மிகப் பெருகப் 1730-3
பாங்கில் வரும் மனை அறத்தின் பண்பு வழாமையில் பயில்வார் 1730-4

15. நம்பர் அடியார் அணைந்தால் நல்ல திரு அமுது அளித்தும் 1731-1
செம் பொனும் நவ மணியும் செழுந் துகிலும் முதல் ஆன 1731-2
தம் பரிவினால் அவர்க்குத் தகுதியின் வேண்டுவ கொடுத்தும் 1731-3
உம்பர் பிரான் திருவடிக் கீழ் உணர்வு மிக ஒழுகு நாள் 1731-4

16. பாங்கு உடைய நெறியின் கண் பயில் பரம தத்தனுக்கு 1732-1
மாங் கனிகள் ஒர் இரண்டு வந்து அணைந்தார் சிலர் கொடுப்ப 1732-2
ஆங்கு அவை தான் முன் வாங்கி அவர் வேண்டும் குறை அளித்தே 1732-3
ஈங்கு இவற்றை இல்லத்துக்கு கொடுக்க என இயம்பினான் 1732-4

17. கணவன் தான் வர விடுத்த கனி இரண்டும் கைக் கொண்டு 1733-1
மணம் மலியும் மலர்க் கூந்தல் மாதர் ஆர் வைத்து அதற்பின் 1733-2
பண அரவம் புனைந்து அருளும் பரமனார் திருத் தொண்டர் 1733-3
உணவின் மிகு வேட்கை யினால் ஒருவர் மனையுள் புகுந்தார் 1733-4

18. வேதங்கள் மொழிந்த பிரான் மெய்த் தொண்டர் நிலை கண்டு 1734-1
நாதன் தன் அடியாரைப் பசி தீர்ப்பேன் என நண்ணிப் 1734-2
பாதங்கள் விளக்க நீர் முன் அளித்துப் பரிகலம் வைத்து 1734-3
ஏதம் தீர் நல் விருந்தாம் இன் அடிசில் ஊட்டுவார் 1734-4

19. கறி அமுதம் அங்கு உதவாதே திரு அமுது கை கூட 1735-1
வெறி மலர் மேல் திரு அனையார் விடையவன் தன் அடியாரே 1735-2
பெறல் அரிய விருந்து ஆனால் பேறு இதன் மேல் இல்லை எனும் 1735-3
அறிவினர் ஆய் அவர் அமுது செய்வதனுக்கு ஆதரிப்பார் 1735-4

20. இல் ஆளன் வைக்க எனத்தம் பக்கல் முன் இருந்த 1736-1
நல்ல நறு மாங்கனிகள் இரண்டினில் ஒன்றைக் கொண்டு 1736-2
வல் விரைந்து வந்து அணைந்து படைத்து மனம் மகிழ்ச்சியினால் 1736-3
அல்லல் தீர்ப்பவர் அடியார் தமை அமுது செய்வித்தார் 1736-4

21. மூப்பு உறும் அத் தளர்வாலும் முதிர்ந்து முடுகிய வேட்கைத் 1737-1
தீப் பசியின் நிலையாலும் அயர்ந்து அணைந்த திருத் தொண்டர் 1737-2
வாய்ப்பு உறு மென் சுவை அடிசில் மாங்கனியோடு இனிது அருந்திப் 1737-3
பூப்பயில் மென் குழல் மடவார் செயல் உவந்து போயினார் 1737-4

22. மற்று அவர் தாம் போயின பின் மனைப் பதி ஆகிய வணிகன் 1738-1
உற்ற பெரும் பகலின் கண் ஓங்கிய பேர் இல் எய்திப் 1738-2
பொற்பு உற முன் நீர் ஆடிப் புகுந்து அடிசில் புரிந்து அயிலக் 1738-3
கற்புடைய மடவாரும் கடப் பாட்டில் ஊட்டுவார் 1738-4

23. இன் அடிசில் கறிகள் உடன் எய்தும் முறை இட்டு அதன்பின் 1739-1
மன்னிய சீர்க் கணவன் தான் மனை இடை முன் வைப்பித்த 1739-2
நல் மதுர மாங்கனியில் இருந்த அதனை நறும் கூந்தல் 1739-3
அன்ன மனையார் தாமும் கொடு வந்து கலத்து அளித்தார் 1739-4

24. மனைவியார் தாம் படைத்த மதுரம் மிக வாய்த்த கனி 1740-1
தனை நுகர்ந்த இனிய சுவை ஆராமை தார் வணிகன் 1740-2
இனையது ஒரு பழம் இன்னும் உளது அதனை இடுக என 1740-3
அனையது தாம் கொண்டு வர அணைவார் போல் அங்கு அகன்றார் 1740-4

25. அம் மருங்கு நின்று அயர்வார் அரும் கனிக்கு அங்கு என்செய்வார் 1741-1
மெய்ம் மறந்து நினைந்து உற்ற இடத்து உதவும் விடையவர் தான் 1741-2
தம் மனம் கொண்டு உணர்தலுமே அவர் அருளால் தாழ் குழலார் 1741-3

கைம் மருங்கு வந்து இருந்தது அதிமதுரக் கனி ஒன்று 1741-4

26. மற்று அதனைக் கொடு வந்து மகிழ்ந்து இடலும் அயின்று அதனில் 1742-1
உற்ற சுவை அமுதினும் மேல் பட உளதாயிட இது தான் 1742-2
முன் தரு மாங் கனி அன்று மூ உலகில் பெறற்க்கு அரிதால் 1742-3
பெற்றது வேறு எங்கு என்று பெய் வளையார் தமைக் கேட்டான் 1742-4

27. அவ் உரை கேட்டலும் மடவார் அருள் உடையார் அளித்து அருளும் 1743-1
செவ்விய பேர் அருள் விளம்பும் திறம் அன்று என்று உரை செய்யார் 1743-2
கை வரு கற்புடை நெறியால் கணவன் உரை காவாமை 1743-3
மெய் வழி அன்று என விளம்பல் விட மாட்டார் விதிர்ப்பு உறுவார் 1743-4

28. செய்த படி சொல்லுவதே கடன் என்னும் சீலத்தார் 1744-1
மை தழையும் கண்டர் சேவடிகள் மனத்து உற வணங்கி 1744-2
எய்தவரும் கனி அளித்தார் யார் என்னும் கணவனுக்கு 1744-3
மொய் தரு பூம் குழல் மடவார் புகுந்தபடி தனை மொழிந்தார் 1744-4

29. ஈசன் அருள் எனக் கேட்ட இல் இறைவன் அது தெளியான் 1745-1
வாச மலர்த் திரு அனையார் தமை நோக்கி மற்று இது தான் 1745-2
தேசு உடைய சடைப் பெருமான் திரு அருள் ஏல் இன்னமும் ஓர் 1745-3
ஆசு இல் கனி அவன் அருளால் அழைத்து அளிப்பாய் என மொழிந்தான் 1745-4

30. பாங்கு அன்று மனைவியார் பணி அணிவார் தமைப் பரவி 1746-1
ஈங்கு இது அளித்து அருளீரேல் என் உரை பொய் ஆம் என்ன 1746-2
மாங்கனி ஒன்று அருளால் வந்து எய்துதலும் மற்று அதனை 1746-3
ஆங்கு அவன் கைக் கொடுதலும் ஏ அதிசயித்து வாங்கினான் 1746-4

31. வணிகனும் தன் கைப் புக்க மாங்கனி பின்னைக் காணான் 1747-1
தணிவரும் பயம் மேற்கொள்ள உள்ளமும் தடுமாறு எய்தி 1747-2
அணி சூழல் அவரை வேறு ஓர் அணங்கு எனக் கருதி நீங்கும் 1747-3
துணிவு கொண்டு எவர்க்கும் சொல்லான் தொடர்வின்றி ஒழுகு நாளில் 1747-4

32. விடுவதே எண்ணம் ஆக மேவிய முயற்சி செய்வான் 1748-1
படுதிரைப் பரவை மீது படர் கலம் கொண்டு போகி 1748-2
நெடு நிதி கொண்வேன் என்ன நிரந்தபல் கிளைஞர் ஆகும் 1748-3
வடு இல் சீர் வணிக மாக்கள் மரக்கலம் சமைப்பித்தார்கள் 1748-4

33. கலம் சமைத்து அதற்கு வேண்டும் கம்மியர் உடனே செல்லும் 1749-1
புலங்களில் விரும்பு பண்டம் பொருந்துவ நிரம்ப ஏற்றி 1749-2
சலம் தரு கடவுள் போற்றித் தலைமை ஆம் நாய்கன் தானும் 1749-3
நலம் தரு நாளில் ஏறி நளிர் திரைக் கடல் மேல் போனான் 1749-4

34. கடல் மிசை வங்கம் ஓட்டிக் கருதிய தேயம் தன்னில் 1750-1
அடை உறச் சென்று சேர்ந்து அங்கு அளவில் பல் வளங்கள் முற்றி 1750-2
இடை சில நாட்கள் நீங்க மீண்டும் அக் கலத்தில் ஏறிப் 1750-3
படர் புனல் கன்னி நாட்டு ஓர் பட்டினம் மருங்கு சேர்ந்தான் 1750-4

35. அப் பதி தன்னில் ஏறி அலகில் பல் பொருள்கள் ஆக்கும் 1751-1
ஒப்பு இல் மா நிதியம் எல்லாம் ஒருவழிப் பெருக உய்த்து 1751-2
மெய்ப் புகழ் விளங்கும் அவ்வூர் விரும்ப ஓர் வணிகன் பெற்ற 1751-3
செப்ப அரும் கன்னி தன்னைத் திருமலி வதுவை செய்தான் 1751-4

36. பெறல் அரும் திருவினாளைப் பெரு மணம் புணர்ந்து முன்னை 1752-1
அறல் இயல் நறும் மென் கூந்தல் அணங்கு அனார் திறத்தில் அற்றம் 1752-2
புறம் ஒரு வெளி உறாமல் பொதிந்த சிந்தனையின் ஓடு 1752-3
முறைமையின் வழாமை வைகி முகம் மலர்ந்து ஒழுகும் நாளில் 1752-4

37. முருகலர் சோலை மூதூர் அதன் முதல் வணிகரோடும் 1753-1

இரு நிதிக் கிழவன் எய்திய திருவின் மிக்குப் 1753-2
பொரு கடல் கலங்கள் போக்கும் புகழினான் மனைவி தன்பால் 1753-3
பெருகு ஒளி விளக்குப் போல் ஓர் பெண்கொடி அரிதில் பெற்றான் 1753-4

38. மட மகள் தன்னைப் பெற்று மங்கலம் பேணித் தான் முன்பு 1754-1
உடன் உறைவு அஞ்சி நீத்த ஒரு பெரு மனைவி யாரைத் 1754-2
தொடர் அற நினைந்து தெய்வத் தொழு குலம் என்றே கொண்டு 1754-3
கடன் அமைத்தவர் தம் நாமம் காதல் செய் மகவை இட்டான் 1754-4

39. இன் நிலை இவன் இங்கு எய்தி இருந்தனன் இப்பால் நீடும் 1755-1
கன்னி மா மதில் சூழ் மாடக் காரைக்கால் வணிகன் ஆன 1755-2
தன் நிகர் கடந்த செல்வத் தனதத்தன் மகளார் தாமும் 1755-3
மன்னிய கற்பின் ஒடு மனை அறம் புரிந்து வைக 1755-4

40. விளை வளம் பெருக்க வங்கம் மீது போம் பரம தத்தன் 1756-1
வளர் புகழ்ப் பாண்டி நாட்டு ஓர் மா நகர் தன்னில் மன்னி 1756-2
அளவு இல் மா நிதியம் ஆக்கி அமர்ந்து இனிது இருந்தான் என்று 1756-3
கிளர் ஒளி மணிக் கொம்பு அன்னார் கிளைஞர் தாம் கேட்டார் அன்றே 1756-4

41. அம் மொழி கேட்ட போதே அணங்கு அனார் சுற்றத்தாரும் 1757-1
தம் உறு கிளைஞர்ப் போக்கி அவன் நிலை தாமும் கேட்டு 1757-2
மம்மர் கொள் மனத்தர் ஆகி மற்று அவன் இருந்த பாங்கர் 1757-3
கொம்மை வெம் முலையின் ஆளை கொண்டு போய் விடுவது என்றார் 1757-4

42. மா மணிச் சிவிகை தன்னில் மட நடை மயில் அன்னாரைத் 1758-1
தாமரைத் தவிசில் வைகும் தனித் திரு என்ன ஏற்றிக் 1758-2
காமரு கழனி வீழ்த்துக் காதல் செய் சுற்றத்தாரும் 1758-3
தே மொழி யாவரும் சூழச் சேண் இடைக் கழிந்து சென்றார் 1758-4

43. சில பகல் கடந்து சென்று செம் தமிழ்த் திருநாடு எய்தி 1759-1
மலர் புகழ்ப் பரம தத்தன் மா நகர் மருங்கு வந்து 1759-2
குல முதல் மனைவியாரைக் கொண்டு வந்து அணைந்த தன்மை 1759-3
தொலைவு இல் சீர்க் கணவனார்க்குச் சொல்லி முன் செல்ல விட்டார் 1759-4

44. வந்து அவர் அணைந்த மாற்றம் கேட்டலும் வணிகன் தானும் 1760-1
சிந்தையில் அச்சம் எய்திச் செழு மணம் பின்பு செய்த 1760-2
பைந் தொடி தனையும் கொண்டு பயந்த பெண் மகவின் ஒடு 1760-3
முந்து உறச் செல்வேன் என்று மொய் குழல் அவர் பால் வந்தான் 1760-4

45. தானும் அம் மனைவி யோடும் தளிர் நடை மகவி னோடும் 1761-1
மான் இனம் பிணை போல் நின்ற மனைவியார் அடியில் தாழ்ந்தே 1761-2
யான் உமது அருளால் வாழ்வேன் இவ் இளம் குழவி தானும் 1761-3
பான்மையால் உமது நாமம் என்று முன் பணிந்து வீழ்ந்தான் 1761-4

46. கணவன் தான் வணங்கக் கண்ட காமர் பூம் கொடி அனாரும் 1762-1
அணை உறும் சுற்றத்தார் பால் அச்ச மோடு ஒதுங்கி நிற்ப 1762-2
உணர் உறு கிளைஞர் வெள்கி உன் திரு மனைவி தன்னை 1762-3
மணம் மலி தாரினாய் நீ வணங்குவது என் கொல் என்றார் 1762-4

47. மற்று அவர் தம்மை நோக்கி மானுடம் இவர் தாம் அல்லர் 1763-1
நற் பெரும் தெய்வம் ஆதல் நான் அறிந்து அகன்ற பின்பு 1763-2
பெற்ற இம் மகவு தன்னைப் பேர் இட்டேன் ஆதலால் ஏ 1763-3
பொன் பதம் பணிந்தேன் நீரும் போற்றுதல் செய்மின் என்றான் 1763-4

48. என்றலும் சுற்றத்தாரும் இது என் கொல் என்று நின்றார் 1764-1
மன்றல் அம் குழலினாரும் வணிகன் வாய் மாற்றம் கேளாக் 1764-2
கொன்றை வார் சடையினார் தம் குரை கழல் போற்றிச் சிந்தை 1764-3
ஒன்றிய நோக்கில் மிக்க உணர்வு கொண்டு உரை செய்கின்றார் 1764-4

49. ஈங்கு இவன் குறித்த கொள்கை இது இனி இவனுக்கு ஆகத் 1765-1
தாங்கிய வனப்பு நின்ற தசைப் பொதி கழித்து இங்கு உன் பால் 1765-2
ஆங்கு நின் தாள்கள் போற்றும் பேய் வடிவு அடியேனுக்குப் 1765-3
பாங்கு உற வேண்டும் என்று பரமர் தாள் பரவி நின்றார் 1765-4

50. ஆன அப்பொழுது மன்றுள் ஆடுவார் அருளினாலே 1766-1
மேல் நெறி உணர்வு கூர வேண்டிற்றே பெறுவார் மெய்யில் 1766-2
ஊன் அடை வனப்பை எல்லாம் உதறி எற்பு உடம்பே ஆக 1766-3
வானமும் மண்ணும் எல்லாம் வணங்கும் பேய் வடிவம் ஆனார் 1766-4

51. மலர் மழை பொழிந்தது எங்கும் வான துந்துபியின் நாதம் 1767-1
உலகெலாம் நிறைந்து விம்ம உம்பரும் முனிவர் தாமும் 1767-2
குலவினர் கணங்கள் எல்லாம் குணலை இட்டன முன் நின்ற 1767-3
தொலைவு இல் பல் சுற்றத்தாரும் தொழுது அஞ்சி அகன்று போனார் 1767-4

52. உற் பவித்து எழுந்த ஞானத்து ஒருமையின் உமை கோன் தன்னை 1768-1
அற் புதத் திரு அந்தாதி அப்பொழுது அருளிச் செய்வார் 1768-2
பொற்புடைச் செய்ய பாத புண்ட ரீகங்கள் போற்றும் 1768-3
நற் கணத்தினில் ஒன்று ஆனேன் நான் என்று நயந்து பாடி 1768-4

53. ஆய்ந்த சீர் இரட்டை மாலை அந்தாதி எடுத்துப் பாடி 1769-1
ஏய்ந்த பேர் உணர்வு பொங்க எயில் ஒரு மூன்றும் முன்னாள் 1769-2
காய்ந்தவர் இருந்த வெள்ளிக் கைலை மால் வரையை நண்ண 1769-3
வாய்ந்த பேர் அருள் முன் கூற வழி படும் வழியால் வந்தார் 1769-4

54. கண்டவர் வியப்புற்று அஞ்சிக் கை அகன்று ஓடுவார்கள் 1770-1
கொண்டது ஓர் வேடத் தன்மை உள்ளவாறு கூறக் கேட்டே 1770-2
அண்ட நாயகனாரென்னை அறிவர் ஏல் அறியா வாய்மை 1770-3
எண் திசை மக்களுக்கு யான் எவ் உருவாய் என் என்பார் 1770-4

55. வட திசை தேசம் எல்லாம் மனத்தினும் கடிது சென்று 1771-1
தொடை அவிழ் இதழி மாலைச் சூல பாணியனார் மேவும் 1771-2
படர் ஒளிக் கைலை வெற்பின் பாங்கு அணைந்து ஆங்குக் காலின் 1771-3
நடையினைத் தவிர்த்து பார் மேல் தலையினால் நடந்து சென்றார் 1771-4

56. தலையினால் நடந்து சென்று சங்கரன் இருந்த வெள்ளி 1772-1
மலையின் மேல் ஏறும் போது மகிழ்ச்சியால் அன்பு பொங்கக் 1772-2
கலை இளம் திங்கள் கண்ணிக் கண் நுதல் ஒரு பாகத்துச் 1772-3
சிலை நுதல் இமய வல்லி திருக் கண் நோக்கு உற்றது அன்றே 1772-4

57. அம்பிகையின் திருவுள்ளத்தின் அதிசயித்து அருளித் தாழ்ந்து 1773-1
தம் பெருமானை நோக்கித் தலையினால் நடந்து இங்கு ஏறும் 1773-2
எம் பெருமான் ஓர் எற்பின் யாக்கை அன்பு என்னே என்ன 1773-3
நம் பெரு மாட்டிக்கு அங்கு நாயகன் அருளிச் செய்வான் 1773-4

58. வரும் இவன் நம்மைப் பேணும் அம்மை காண் உமையே மற்று இப் 1774-1
பெருமை சேர் வடிவம் வேண்டிப் பெற்றனள் என்று பின்றை 1774-2
பெருகு வந்து அணைய நோக்கி அம்மையே என்னும் செம்மை 1774-3
ஒரு மொழி உலகம் எல்லாம் உய்யவே அருளிச் செய்தார் 1774-4

59. அம் கணன் அம்மையே என்று அருள் செய அப்பா என்று 1775-1
பங்கயச் செம் பொன் பாதம் பணிந்து வீழ்ந்து எழுந்தார் தம்மைச் 1775-2
சங்க வெண் குழையினார் உம் தாம் எதிர் நோக்கி நம்பால் 1775-3
இங்கு வேண்டுவது என் என்ன இறைஞ்சி நின்று இயம்பு கின்றார் 1775-4

60. இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப் பின் வேண்டு கின்றார் 1776-1
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்பு உண்டேல் உன்னை என்றும் 1776-2

மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டு நான் மகிழ்ந்து பாடி 1776-3
அறவா நீ ஆடும் போது உன் அடியின் கீழ் இருக்க என்றார் 1776-4

61. கூடு மாறு அருள் கொடுத்துக் குலவு தென் திசையில் என்றும் 1777-1
நீடு வாழ் பழன மூதூர் நிலவிய ஆலம் காட்டில் 1777-2
ஆடும் மா நடமும் நீ கண்டு ஆனந்தம் சேர்ந்து எப்போதும் 1777-3
பாடுவாய் நம்மை பரவுவார் பற்றாய் நின்றான் 1777-4

62. அப் பரிசு அருளப் பெற்ற அம்மையும் செம்மை வேத 1778-1
மெய்ப் பொருள் ஆனார் தம்மை விடை கொண்டு வணங்கிப் போந்து 1778-2
செப்ப அரும் பெருமை அன்பால் திகழ் திரு ஆலம் காடாம் 1778-3
நற் பதி தலையினாலே நடந்து புக்கு அடைந்தார் அன்றே 1778-4

63. ஆலங்காடு அதனில் அண்டம் உற நிமிர்ந்து ஆடுகின்ற 1779-1
கோலம் காண் பொழுது கொங்கை திரங்கி என்று எடுத்து அங்கு 1779-2
மூலம் காண்ப அரியார் தம்மை மூத்த நல் பதிகம் பாடி 1779-3
ஞாலம் காதலித்துப் போற்றும் நடம் போற்றி நண்ணும் நாளில் 1779-4

64. மட்டு அவிழ் கொன்றையினார் தம் திருக்கூத்து முன் வணங்கும் 1780-1
இட்ட மிகு பெருங் காதல் எழுந்து ஓங்க வியப்பு எய்தி 1780-2
எட்டி இலவம் மீகை என எடுத்துத் திருப் பதிகம் 1780-3
கொட்ட முழவம் குழகன் ஆடும் எனப் பாடினார் 1780-4

65. மடுத்த புனல் வேணியினார் அம்மை என மதுர மொழி 1781-1
கொடுத்து அருளப் பெற்றாரைக் குலவிய தாண்டவத்தில் அவர் 1781-2
எடுத்து அருளும் சேவடிக் கீழ் என்றும் இருக்கின்றாரை 1781-3
அடுத்த பெரும் சீர் பரவல் ஆர் அளவாயினது அம்மா 1781-4

66. ஆதியோடு அந்தம் இல்லான் அருள் நடம் ஆடும் போது 1782-1
கீதம் முன் பாடும் அம்மை கிளர் ஒளி மலர்த்தாள் போற்றிச் 1782-2
சீத நீர் வயல் சூழ் திங்களூரில் அப்பூதி யார் ஆம் 1782-3
போத மா முனிவர் செய்த திருத் தொண்டு புகலல் உற்றேன் 1782-4

25 அப்பூதி அடிகள் நாயனார் புராணம்

1. தாண்டவம் புரிய வல்ல தம்பிரானாருக்கு அன்பர் 1783-1
ஈண்டிய புகழின் பாலார் எல்லை இல் தவத்தின் மிக்கார் 1783-2
ஆண்ட சீர் அரசின் பாதம் அடைந்தவர் அறியா முன்னே 1783-3
காண் தகு காதல் கூரக் கலந்த அன்பினர் ஆய் உள்ளார் 1783-4

2. களவு பொய் காமம் கோபம் முதலிய குற்றம் காய்ந்தார் 1784-1
வளம் மிகு மனையின் வாழ்க்கை நிலையினார் மனைப் பால் உள்ள 1784-2
அளவைகள் நிறைகோல் மக்கள் ஆ வொடு மேதி மற்றும் 1784-3
உள எலாம் அரசின் நாமம் சாற்றும் அவ் ஒழுக்கல் ஆற்றார் 1784-4

3. வடிவு தாம் காணார் ஆயும் மன்னுசீர் வாக்கின் வேந்தர் 1785-1
அடிமையும் தம்பிரானார் அருளும் கேட்டவர் நாமத்தால் 1785-2
படி நிகழ் மடங்கள் தண்ணீர்ப் பந்தர்கள் முதலாய் உள்ள 1785-3
முடிவு இலா அறங்கள் செய்து முறைமையால் வாழும் நாளில் 1785-4

4. பொருப்பரையன் மடப் பிடியின் உடன் புணரும் சிவக்களிற்றின் 1786-1
திருப் பழனம் பணிந்து பணி செய் திருநாவுக்கு அரசர் 1786-2
ஒருப் படு காதலில் பிறவும் உடையவர் தம்பதி வணங்கும் 1786-3
விருப்பின் ஒடும் திங்களூர் மருங்கு வழி மேவுவார் 1786-4

5. அளவு இல் சனம் செலவு ஒழியா வழிக்கரையில் அருள் உடையார் 1787-1
உளம் அனைய தண் அளித்தாய் உறுவேனில் பரிவு அகற்றிக் 1787-2
குளம் நிறைந்த நீர்த் தடம் போல் குளிர் தூங்கும் பரப்பினது ஆய் 1787-3

வளம் மருவும் நிழல் தரு தண்ணீர்ப் பந்தர் வந்து அணைந்தார் 1787-4

6. வந்து அனைந்த வாகீசர் மந்த மாருத சீதப் 1788-1
பந்தர் உடன் அமுதம் ஆம் தண்ணீரும் பார்த்து அருளிச் 1788-2
சிந்தை வியப்பு உற வருவார் திருநாவுக்கரசெனும் பேர் 1788-3
சந்தம் உற வரைந்து அதனை எம் மருங்கும் தாம் கண்டார் 1788-4

7. இப் பந்தர் இப் பெயர் இட்டு இங்கு அமைத்தார் யார் என்றார்க்கு 1789-1
அப் பந்தர் அறிந்தார்கள் ஆண்ட அரசு எனும் பெயரால் 1789-2
செப்ப அரும் சீர் அப்பூதி அடிகளார் செய்து அமைத்தார் 1789-3
தப்பு இன்றி எங்கும் உள சாலை குளம் கா என்றார் 1789-4

8. என்று உரைக்க அரசு கேட்டு இதற்கு என்னோ கருத்து என்று 1790-1
நின்ற வரை நோக்கி அவர் எவ்விடத்தார் என வினவத் 1790-2
துன்றிய நூல் மார்பரும் இத் தொல் பதியார் மனையின் கண் 1790-3
சென்றனர் இப்பொழுது அதுவும் சேய்த்து அன்று நணித்து என்றார் 1790-4

9. அங்கு அகன்று முனிவரும் போய் அப்பூதி அடிகளார் 1791-1
தங்கும் மனைக் கடைத் தலை முன் சார்வாக உள் இருந்த 1791-2
திங்களூர் மறைத் தலைவர் செழும் கடையில் வந்து அடைந்தார் 1791-3
நங்கள் பிரான் தமர் ஒருவர் எனக் கேட்டு நண்ணினார் 1791-4

10. கடிது அணைந்து வாகீசர் கழல் பணிய மற்று அவர் தம் 1792-1
அடி பணியா முன் பணியும் அரசின் எதிர் அந்தணர் ஆர் 1792-2
முடிவு இல் தவம் செய்தேன் கொல் முன்பு ஒழியும் கருணை புரி 1792-3
வடிவு உடையீர் என் மனையில் வந்து அருளிற்று என் என்றார் 1792-4

11. ஒரு குன்ற வில்லாரைத் திருப் பழனத்து உள் இறைஞ்சி 1793-1
வருகின்றோம் வழிக் கரையில் நீர் வைத்த வாய்ந்த வளம் 1793-2
தருகின்ற நிழல் தண்ணீர்ப் பந்தரும் கண்ட அத் தகைமை 1793-3
புரிகின்ற அறம் பிறவும் கேட்டு அணைந்தோம் எனப் புகல்வார் 1793-4

12. ஆறு அணியும் சடை முடியார் அடியார்க்கு நீர் வைத்த 1794-1
ஈறு இல் தண்ணீர்ப் பந்தரில் நும் பேர் எழுதாதே 1794-2
வேறு ஒரு பேர் முன் எழுத வேண்டிய காரணம் என் கொல் 1794-3
கூறும் என எதிர் மொழிந்தார் கோது இல் மொழிக் கொற்றவனார் 1794-4

13. நின்ற மறையோர் கேளா நிலை அழிந்த சிந்தையர் ஆய் 1795-1
நன்று அருளிச் செய்து இலீர் நாண் இல் அமண் பதகர் உடன் 1795-2
ஒன்றிய மன்னவன் சூட்சி திருத் தொண்டின் உறைப் பாலே 1795-3
வென்றவர் தம் திருப்பேரோ வேறு ஒரு பேர் என வெகுள்வார் 1795-4

14. நம்மை உடையவர் கழல் கீழ் நயந்த திருத் தொண்டாலே 1796-1
இம்மையிலும் பிழைப்பது என என் போல் வாரும் தெளியச் 1796-2
செம்மை புரி திருநாவுக்கரசர் திருப் பெயர் எழுத 1796-3
வெம்மை மொழி யான் கேட்க விளம்பினீர் என விளம்பி 1796-4

15. பொங்கு கடல் கல் மிதப்பில் போந்து ஏறும் அவர் பெருமை 1797-1
அங்கணர் தம் புவனத்தில் அறியாதார் யார் உளரே 1797-2
மங்கலம் ஆம் திரு வேடத்துடன் இன்று இவ்வகை மொழிந்தீர் 1797-3
எங்கு உறைவீர் நீர் தாம் யார் இயம்பும் என இயம்பினார் 1797-4

16. திரு மறையோர் அது மொழியத் திரு நாவுக்கரசர் அவர் 1798-1
பெருமை அறிந்து உரை செய்வார் பிற துறையின் நின்று ஏற 1798-2
அருளும் பெரும் சூலையினால் ஆட் கொள்ள அடைந்து உய்ந்த 1798-3
தெருளும் உணர்வு இல்லாத சிறுமை யேன் யான் என்றார் 1798-4

17. அரசு அறிய உரை செய்ய அப்பூதி அடிகள் தாம் 1799-1

கர கமலம் மிசை குவியக் கண் அருவி பொழிந்து இழிய 1799-2
உரை குழறி உடம்பு எல்லாம் உரோம புளகம் பொலியத் 1799-3
தரையின் மிசை வீழ்ந்தவர் தம் சரண கமலம் பூண்டார் 1799-4

18. மற்று அவரை எதிர் வணங்கி வாகீசர் எடுத்து அருள 1800-1
அற்றவர்கள் அரு நிதியம் பெற்றார் போல் அரு மறையோர் 1800-2
முற்றவும் களி கூற முன் நின்று கூத்தாடி 1800-3
உற்ற விருப்பு உடன் சூழ ஓடினார் பாடினார் 1800-4

19. மூண்ட பெரு மகிழ்ச்சியினால் முன் செய்வது அறியாதே 1801-1
ஈண்ட மனை அகத்து எய்தி இல்லவர்க்கும் மக்களுக்கும் 1801-2
ஆண்ட அரசு எழுந்து அருளும் ஓகை உரைத்து ஆர்வம் உறப் 1801-3
பூண்ட பெரும் சுற்றம் எலாம் கொடு மீளப் புறப்பட்டார் 1801-4

20. மனைவியார் உடன் மக்கள் மற்றும் உள்ள சுற்றத்தோர் 1802-1
அனைவரையும் கொண்டு இறைஞ்சி ஆராத காதல் உடன் 1802-2
முனைவரை உள் எழுந்து அருளுவித்து அவர் தாள் முன் விளக்கும் 1802-3
புனை மலர் நீர் தங்கள் மேல் தெளித்து உள்ளும் பூரித்தார் 1802-4

21. ஆசனத்தில் பூசனைகள் அமர் வித்து விருப்பின் உடன் 1803-1
வாசம் நிறை திரு நீற்றுக் காப்பு ஏந்தி மனம் தழைப்பத் 1803-2
தேசம் உய்ய வந்த வரைத் திரு அமுது செய்விக்கும் 1803-3
நேசம் உற விண்ணப்பம் செய் அவரும் அது நேர்ந்தார் 1803-4

22. செய்தவர் இசைந்த போது திரு மனையாரை நோக்கி 1804-1
எய்திய பேறு நம்பால் இருந்தவாறு என்னே என்று 1804-2
மை திகழ் மிடற்றினான் தன் அருளானால் வந்தது என்றே 1804-3
உய்தும் என்று உவந்து கொண்டு திரு அமுது ஆக்கல் உற்றார் 1804-4

23. தூய நல் கறிகள் ஆன அறுவகைச் சுவையால் ஆக்கி 1805-1
ஆய இன் அமுதும் ஆக்கி அமுது செய்து அருளத் தங்கள் 1805-2
சேயவர் தம்மில் மூத்த திருநாவுக்கு அரசை வாழை 1805-3
மேய பொன் குருத்துக் கொண்டுவா என விரைந்து விட்டார் 1805-4

24. நல்ல தாய் தந்தை ஏவ நான் இது செயப் பெற்றேன் என்று 1806-1
ஒல்லையில் விரைந்து தோட்டத்துள் புக்குப் பெரிய வாழை 1806-2
மல்லல் அம் குருத்தை ஈரும் பொழுதினில் வாள் அரா ஒன்று 1806-3
அல்லல் உற்று அழுங்கிச் சோர அம் கையில் தீண்டிற்று அன்றே 1806-4

25. கையினில் கவர்ந்து சுற்றிக் கண் எரி காந்துகின்ற 1807-1
பை அரா உதறி வீழ்த்துப் பதைப்பு உடன் பாந்தாள் பற்றும் 1807-2
வெய்ய வேகத்தால் வீழா முன்னம் வேகத்தால் எய்திக் 1807-3
கொய்த இக் குருத்தைச் சென்று கொடுப்பன் என்று ஓடி வந்தான் 1807-4

26. பொருந்திய விட வேகத்தில் போதுவான் வேகம் உந்த 1808-1
வருந்தியே அணையும் போழ்து மாசுணம் கவர்ந்தது யார்க்கும் 1808-2
அரும் தவர் அமுது செய்யத் தாழ்க்க யான் அறையேன் என்று 1808-3
திருந்திய கருத்தினோடும் செழுமனை சென்று புக்கான் 1808-4

27. எரிவிடம் முறை முறையே ஏறித் தலைக் கொண்ட ஏழாம் வேகம் 1809-1
தெரிவு உற எயிறும் கண்ணும் மேனியும் கருகித் தீந்து 1809-2
விரி உரை குழறி ஆவி விடக் கொண்டு மயங்கி வீழ்வான் 1809-3
பரி கலக் குருத்தைத் தாயார் பால் வைத்துப் படி மேல் வீழ்ந்தான் 1809-4

28. தளர்ந்து வீழ் மகனைக் கண்டு தாயரும் தந்தை யாரும் 1810-1
உளம் பதைத்து உற்று நோக்கி உதிரம் சோர் வடிவும் மேனி 1810-2
விளங்கிய குறியும் கண்டு விடத்தினால் வீழ்ந்தான் என்று 1810-3
துளங்குதல் இன்றித் தொண்டர் அமுது செய்வதற்குச் சூழ்வார் 1810-4

29. பெறல் அரும் புதல்வன் தன்னைப் பாயினுள் பெய்து மூடிப் 1811-1
புற மனை முன்றில் பாங்கு ஓர் புடையினில் மறைத்து வைத்தே 1811-2
அற இது தெரியா வண்ணம் அமுது செய்விப்போம் என்று 1811-3
விறல் உடைத் தொண்டனார் பால் விருப்பொடு விரைந்து வந்தார் 1811-4

30. கடிது வந்து அமுது செய்யக் காலம் தாழ்கின்றது என்றே 1812-1
அடிசிலும் கறியும் எல்லாம் அழகு உற அணைய வைத்துப் 1812-2
படியில் சீர்த் தொண்டனார் முன் பணிந்து எழுந்து அமுது செய்து எம் 1812-3
குடி முழுதும் உய்யக் கொள்வீர் என்று அவர் கூறக் கேட்டு 1812-4

31. அரும் தவர் எழுந்து செய்ய அடி இணை விளக்கி வேறு ஓர் 1813-1
திருந்தும் ஆசனத்தில் ஏறிப் பரிகலம் திருத்தும் முன்னர் 1813-2
இருந்து வெண் நீறு சாத்தி இயல்பு உடை இருவருக்கும் 1813-3
பொருந்திய நீறு நல்கிப் புதல்வர்க்கும் அளிக்கும் போழ்தில் 1813-4

32. ஆதி நான்மறை வாய்மை அப்பூதியாரை நோக்கிக் 1814-1
காதலர் இவர்க்கு மூத்த சேயையும் காட்டும் முன்னே 1814-2
மேதகு பூதி சாத்த என்றலும் விளைந்த தன்மை 1814-3
யாதும் ஒன்று உரை செய்யார் இப்போது இங்கு அவன் உதவான் என்றார் 1814-4

33. அவ் உரை கேட்ட போதே அம் கணர் அருளால் அன்பர் 1815-1
செவ்விய திரு உள்ளத்து ஓர் தடு மாற்றம் சேர நோக்கி 1815-2
இவ் உரை பொறாது என் உள்ளம் என்று என் செய்தான் இதற்கு ஒன்று உண்டால்
1815-3
மெய் விரித்து உரையும் என்ன விளம்புவார் விதிர்ப்பு உற்று அஞ்சி 1815-4

34. பெரியவர் அமுது செய்யும் பேறு இது பிழைக்க என்னோ 1816-1
வருவது என்று உரையார் ஏனும் மாதவர் வினவ வாய்மை 1816-2
தெரி உற உரைக்க வேண்டும் சீலத்தால் சிந்தை நொந்து 1816-3
பரிவொடு வணங்கி மைந்தர்க்கு உற்றது பகர்ந்தார் அன்றே 1816-4

35. நாவினுக்கு அரசர் கேளா நன்று நீர் புரிந்த வண்ணம் 1817-1
யாவர் இத் தன்மை செய்தார் என்று முன் எழுந்து சென்றே 1817-2
ஆவி தீர் சவத்தை நோக்கி அண்ணலார் அருளும் வண்ணம் 1817-3
பா இசைப் பதிகம் பாடிப் பணி விடம் பாற்று அவித்தார் 1817-4

36. தீ விடம் நீங்க உய்ந்த திரு மறையவர் தம் சேயும் 1818-1
மேவிய உறக்கம் நீங்கி விரைந்து எழுவானைப் போன்று 1818-2
சே உகைத்தவர் ஆள் கொண்ட திருநாவுக்கரசர் செய்ய 1818-3
பூ அடி வணங்கக் கண்டு புனித நீறு அளித்தார் அன்றே 1818-4

37. பிரி உறும் ஆவி பெற்ற பிள்ளையைக் காண்பார் தொண்டின் 1819-1
நெறியினைப் போற்றி வாழ்ந்தார் நின்ற அப் பயந்தார் தாங்கள் 1819-2
அறிவரும் பெருமை அன்பர் அமுது செய்து அருளுதற்குச் 1819-3
சிறிது இடையூறு செய்தான் இவன் என்று சிந்தை நொந்தார் 1819-4

38. ஆங்கு அவர் வாட்டம் தன்னை அறிந்து சொல் அரசர் கூட 1820-1
ஓங்கிய மனையில் எய்தி அமுது செய்து அருள உற்ற 1820-2
பாங்கினில் இருப்ப முந்நூல் பயில் மணி மார்பர் தாமும் 1820-3
தாங்கிய மகிழ்ச்சி யோடும் தகுவன சமைத்துச் சார்வார் 1820-4

39. புகழ்ந்த கோமயத்து நீரால் பூமியைப் பொலிய நீவித் 1821-1
திகழ்ந்த வான் சுதையும் போக்கிச் சிறப்பு உடைத் தீபம் ஏற்றி 1821-2
நிகழ்ந்த அக் கதலி நீண்ட குருத்தினை விரித்து நீரால் 1821-3
மகிழ்ந்துடன் விளக்கி ஈர்வாய் வலம் பெற மரபின் வைத்தார் 1821-4

40. திருந்திய வாச நல் நீர் அளித்திட திருக்கை நீவும் 1822-1

பெருந்தவர் மறையோர் தம்மைப் பிள்ளைகள் உடனே நோக்கி 1822-2
அரும் புதல்வர்களும் நீரும் அமுது செய்வீர் இங்கு என்ன 1822-3
விரும்பிய உள்ளத்தோடு மேலவர் ஏவல் செய்வார் 1822-4

41. மைந்தரும் மறையோர் தாமும் மருங்கு இருந்து அமுது செய்யச் 1823-1
சிந்தை மிக்கு இல்ல மாதர் திரு அமுது எடுத்து நல்கக் 1823-2
கொந்து அவிழ் கொன்றை வேணிக் கூத்தனார் அடியாரோடும் 1823-3
அம் தமிழ் ஆளியார் அங்கு அமுது செய்து அருளினாரே 1823-4

42. மா தவ மறையோர் செல்வ மனை இடை அமுது செய்து 1824-1
காதல் நண்பு அளித்துப் பல் நாள் கலந்து உடன் இருந்த பின்றை 1824-2
மே தகு நாவின் மன்னர் விளங்கிய பழன மூதூர் 1824-3
நாதர் தம் பாதம் சேர்ந்து நல் தமிழ்ப் பதிகம் செய்வார் 1824-4

43. அப்பூதி அடிகளார் தம் அடிமையைச் சிறப்பித்து ஆன்ற 1825-1
மெய்ப் பூதி அணிந்தார் தம்மை விரும்பு சொல் மாலை வேய்ந்த 1825-2
இப் பூதி பெற்ற நல்லோர் எல்லை இல் அன்பால் என்றும் 1825-3
செப்பு ஊதியம் கைக் கொண்டார் திருநாவுக்கரசர் பாதம் 1825-4

44. இவ் வகை அரசின் நாமம் ஏத்தி எப் பொருளும் நாளும் 1826-1
அவ் அரும் தவர் பொன் தாளை என உணர்ந்து அடைவார் செல்லும் 1826-2
செவ்விய நெறியது ஆகத் திருத் தில்லை மன்று உள் ஆடும் 1826-3
நவ்வியம் கண்ணாள் பங்கர் நல் கழல் நண்ணினார் ஏ 1826-4

45. மான் மறிக் கையர் பொன் தாள் வாகீசர் அடைவால் பெற்ற 1827-1
மேன்மை அப்பூதியார் ஆம் வேதியர் பாதம் போற்றிப் 1827-2
கான் மலர்க் கமல வாவிக் கழனி சூழ் சாத்த மங்கை 1827-3
நான் மறை நீல நக்கர் திருத் தொழில் நவிலல் உற்றேன் 1827-4

26 திரு நீல நக்க நாயனார் புராணம்

1. பூத்த பங்கயப் பொகுட்டின் மேல் பொருகயல் உகளும் 1828-1
காய்த்த செந் நெலின் காடு சூழ் காவிரி நாட்டுச் 1828-2
சாத்த மங்கை என்று உலகு எலாம் புகழ் உறும் தகைத்தால் 1828-3
வாய்த்த மங்கல மறையவர் முதற்பதி வனப்பு 1828-4

2. நன்மை சாலும் அப்பதி இடை நறு நுதல் மடவார் 1829-1
மென் மலர்த் தடம் படிய மற்றவருடன் விரவி 1829-2
அன்னம் முன் துறை ஆடுவ பாடுவ சாமம் 1829-3
பன் மறைக் கிடையுடன் பயிற்றுவ பல பூவை 1829-4

3. ஆய்ந்த மெய்ப் பொருள் நீறு என வளர்க்கும் அக் காப்பில் 1830-1
ஏய்ந்த மூன்று தீ வளர்த்துளார் இரு பிறப்பாளர் 1830-2
நீந்து நல் அறம் நீர்மையின் வளர்க்கும் அத்தீயை 1830-3
வாய்ந்த கற்புடன் நான்கு என வளர்ப்பர் கண் மடவார் 1830-4

4. சீலம் உய்த்த அத் திருமறையோர் செழு மூதூர் 1831-1
ஞாலம் மிக்க நான் மறைப் பொருள் விளக்கிய நலத்தார் 1831-2
ஆலம் வைத்த கண்டத்தவர் தொண்டர் ஆம் அன்பர் 1831-3
நீல நக்கனார் என்பவர் நிகழ்ந்துளார் ஆனார் 1831-4

5. வேத உள்ளுறை ஆவன விரிபுனல் வேணி 1832-1
நாதர் தம்மையும் அவர் அடியாரையும் நயந்து 1832-2
பாதம் அர்ச்சனை புரிவதும் பணிவதும் என்றே 1832-3
காதல் ஆல் அவை இரண்டுமே செய் கருத்து உடையார் 1832-4

6. மெய்த்த ஆகம விதி வழி வேத காரணரை 1833-1
நித்தல் பூசனை புரிந்து எழு நியமும் செய்தே 1833-2

அத்தர் அன்பருக்கு அமுது செய்விப்பது முதலா 1833-3
எத் திறத்தன பணிகளும் ஏற்று எதிர் செய்வார் 1833-4

7. ஆய செய் கையில் அமரும் நாள் ஆதிரை நாளில் 1834-1
மேய பூசனை நியதியை விதியினால் முடித்துத் 1834-2
தூய தொண்டனார் தொல்லை நீடு அயவந்தி அமர்ந்த 1834-3
நாயனாரையும் அருச்சனை புரிந்திட நயந்தார் 1834-4

8. உறையுள் ஆகிய மனை நின்றும் ஒருமை அன்பு உற்ற 1835-1
முறைமையால் வரு பூசைக்கும் முற்ற வேண்டுவன 1835-2
குறைவறக் கொண்டு மனைவியார் தம்மொடும் கூட 1835-3
இறைவர் கோயில் வந்து எய்தினர் எல்லை இல் தவத்தோர் 1835-4

9. அணைய வந்து புக்கு அயவந்தி மேவிய அமுதின் 1836-1
துணை மலர்க் கழல் தொழுது பூசனை செயத் தொடங்கி 1836-2
இணைய நின்று அங்கு வேண்டு மனைவியார் ஏந்த 1836-3
உணர்வின் மிக்கவர் உயர்ந்த அர்ச்சனை முறை உய்த்தார் 1836-4

10. நீடு பூசனை நிரம்பியும் அன்பினால் நிரம்பார் 1837-1
மாடு சூழ் புடை வலம் கொண்டு வணங்கி முன் வழுத்தித் 1837-2
தேடு மா மறைப் பொருளினைத் தெளிவுற நோக்கி 1837-3
நாடும் அஞ்சு எழுத்து உணர் உற இருந்து முன் நவின்றார் 1837-4

11. தொலைவில் செய் தவத் தொண்டனார் சுருதியே முதலாம் 1838-1
கலையின் உண்மை ஆம் எழுத்து அஞ்சும் கணிக்கின்ற காலை 1838-2
நிலையின் நின்று முன் வழுவிட நீண்ட பொன் மேருச் 1838-3
சிலையினார் திருமேனி மேல் விழுந்தது ஓர் சிலம்பி 1838-4

12. விழுந்த போதில் அங்கு அயல் நின்ற மனைவியார் விரைவு உற்று 1839-1
எழுந்த அச்சமோடு இளம் குழவியில் விழும் சிலம்பி 1839-2
ஒழிந்து நீங்கிட ஊதி முன் துமிப்பவர் போலப் 1839-3
பொழிந்த அன்பினால் ஊதி மேல் துமிந்தனர் போக 1839-4

13. பதைத்த செய்கையால் மனைவியார் முன் செயப் பந்தம் 1840-1
சிதைக்கு மா தவத் திரு மறையவர் கண்டு தம் கண் 1840-2
புதைத்து மற்று இது செய்தது என் பொறி இலாய் என்னச் 1840-3
சுதைச் சிலம்பி மேல் விழ ஊதித் துமிந்தனன் என்றார் 1840-4

14. மனைவியார் செய்த அன்பினை மனத்தினில் கொள்ளார் 1841-1
புனையும் நூல் மணி மார்பர் தம் பூசனைத் திறத்தில் 1841-2
இனைய செய்கை இங்கு அநுசிதம் ஆம் என எண்ணும் 1841-3
நினைவினால் அவர் தம்மை விட்டு அகன்றிட நீப்பார் 1841-4

15. மின் நெடும் சடை விமலர் மேல் விழுந்த நூல் சிலம்பி 1842-1
தன்னை வேறு ஒரு பரிசினால் தவிர்ப்பது தவிர 1842-2
முன் அனைந்து வந்து ஊதி வாய் நீர்ப் பட முயன்றாய் 1842-3
உன்னை யான் இனித் துறந்தனன் ஈங்கு என உரைத்தார் 1842-4

16. மற்ற வேலையில் கதிரவன் மலைமிசை மறைந்தான் 1843-1
உற்ற ஏவலின் மனைவியார் ஒருவழி நீங்க 1843-2
முற்ற வேண்டுவ பழுது தீர் பூசனை முடித்துக் 1843-3
கற்றை வேணியார் தொண்டரும் கடிமனை புகுந்தார் 1843-4

17. அஞ்சும் உள்ளமோடு அவர் மருங்கு அணைவுற மாட்டார் 1844-1
நஞ்சம் உண்டவர் கோயிலில் நங்கையார் இருந்தார் 1844-2
செம் சொல் நான் மறைத் திரு நீல நக்கர்தாம் இரவு 1844-3
பஞ்சின் மெல் அணைப் பள்ளியில் பள்ளி கொள்கின்றார் 1844-4

18. பள்ளி கொள் பொழுது தயவந்திப் பரமர் தாம் கனவில் 1845-1
வெள்ள நீர்ச் சடையொடு நின்று மேனியைக் காட்டி 1845-2
உள்ளம் வைத்து எமை ஊதி முன் துமிந்த பால் ஒழியக் 1845-3
கொள்ளும் இப் புறம் சிலம்பியின் கொப்புள் என்று அருள 1845-4

19. கண்ட அப்பெரும் கனவினை நனவு எனக் கருதிக் 1846-1
கொண்ட அச்சமோடு அஞ்சலி குவித்து உடன் விழித்துத் 1846-2
தொண்டனார் தொழுது ஆடினார் பாடினார் துதித்தார் 1846-3
அண்டர் நாயகர் கருணையைப் போற்றி நின்று அழுதார் 1846-4

20. போது போய் இருள் புலர்ந்திடக் கோயில் உள் புகுந்தே 1847-1
ஆதி நாயகர் அயவந்தி அமர்ந்த அங்கணர்தம் 1847-2
பாத மூலங்கள் பணிந்து வீழ்ந்து எழுந்து முன் பரவி 1847-3
மாதராரையும் கொண்டு தம் மனையில் மீண்டு அணைந்தார் 1847-4

21. பின்பு முன்னையில் பெருகிய மகிழ்ச்சி வந்த எய்த 1848-1
இன்புறும் திறத்து எல்லை இல் பூசனை இயற்றி 1848-2
அன்பு மேம் படும் அடியவர் மிக அணை வார்க்கு 1848-3
முன்பு போல் அவர் வேண்டுவ விருப்ப முடன் முடிப்பார் 1848-4

22. அன்ன தன்மையில் அமர்ந்து இனிது ஒழுகும் அந் நாளில் 1849-1
மன்னு பூம் தராய் வரு மறைப் பிள்ளையார் பெருமை 1849-2
பன்னி வையகம் போற்றிட மற்று அவர் பாதம் 1849-3
சென்னி வைத்து உடன் சேர் உறும் விருப்பினால் சிறந்தார் 1849-4

23. பண்பு மேம்படு நிலைமையார் பயிலும் அப்பருவ 1850-1
மண் பெரும் தவப் பயன் பெற மருவு நல் பதிகள் 1850-2
விண் பிறங்கு நீர் வேணியார் தமைத் தொழ அணைவார் 1850-3
சண்பை மன்னரும் சாத்த மங்கையில் வந்து சார்ந்தார் 1850-4

24. நீடு சீர்த் திரு நீலகண்டப் பெரும் பாணர் 1851-1
தோடு உலாம் குழல் விறலியார் உடன் வரத் தொண்டர் 1851-2
கூடும் அப் பெரும் குழித்து ஓடும் புகலியார் பெருமான் 1851-3
மாடு வந்தமை கேட்டு உளம் மகிழ் நீல நக்கர் 1851-4

25. கேட்ட அப் பொழுதே பெரு மகிழ்ச்சியில் கிளர்ந்து 1852-1
தோட்டு அலங்கலும் கொடிகளும் புனைந்து தோரணங்கள் 1852-2
நாட்டி நீள் நடைக் காவணம் இட்டு நல் சுற்றத்து 1852-3
ஈடமும் கொடு தாமும் முன் எதிர் கொள எழுந்தார் 1852-4

26. சென்று பிள்ளையார் எழுந்து அருளும் திருக் கூட்டம் 1853-1
ஒன்றி அங்கு எதிர் கொண்டு தம் களிப்பினால் ஒருவாறு 1853-2
அன்றி ஆடியும் பாடியும் தொழுது எழுந்து அணைவார் 1853-3
பொன் தயங்கு நீள் மனை இடை உடன் கொண்டு புகுந்தார் 1853-4

27. பிள்ளையார் எழுந்து அருளிய பெருமைக்குத் தக்க 1854-1
வெள்ளம் ஆகிய அடியவர் கூட்டமும் விரும்ப 1854-2
உள்ளம் ஆதரவு ஓங்கிட ஓங்கு சீகாழி 1854-3
வள்ளலாரைத் தம் மனை இடை அமுது செய்வித்தார் 1854-4

28. அமுது செய்த பின் பகலவன் மேல் கடல் அணையக் 1855-1
குமுத வாவியில் குளிர் மதிக் கதிர் அணை போதில் 1855-2
இமய மங்கை தன் திருமுலை அமுது உண்டார் இரவும் 1855-3
தமது சீர் மனைத் தங்கிட வேண்டுவ சமைத்தார் 1855-4

29. சீல மெய்த் திருத் தொண்டர் ஒடு அமுது செய்து அருளி 1856-1
ஞாலம் மிக்கிட நாயகி உடன் நம்பர் நண்ணும் 1856-2
காலம் முற்பெற அழுதவர் அழைத்திடக் கடிது 1856-3

நீல நக்கனார் வந்து அடி பணிந்து முன் நின்றார் 1856-4

30. நின்ற அன்பரை நீல கண்டப் பெரும் பாணர்க்கு 1857-1
இன்று தங்க ஓர் இடம் கொடுத்து அருளுவீர் என்ன 1857-2
நன்றும் இன்பு உற்று நடு மனை வேதியின் பாங்கர்ச் 1857-3
சென்று மற்று அவர்க்கு இடம் கொடுத்தனர் திருமறையோர் 1857-4

31. ஆங்கு வேதியில் அறாத செம் தீ வலம் சுழிவுற்று 1858-1
ஓங்கி முன்னையில் ஒரு படித்து அன்றியே ஒளிர 1858-2
தாங்கு நூலவர் மகிழ் உறச் சகோட யாழ்த் தலைவர் 1858-3
பாங்கு பாணியார் உடன் அருளால் பள்ளி கொண்டார் 1858-4

32. கங்குலில் பள்ளி கொண்ட பின் கவுணியர்க்கு இறைவர் 1859-1
அங்கு நின்று எழுந்து அருளுவார் அயவந்தி அமர்ந்த 1859-2
திங்கள் சூடியை நீல நக்கரைச் சிறப்பித்தே 1859-3
பொங்கு செந்தமிழ் திருப்பதிகத் தொடை புனைந்தார் 1859-4

33. பதிக நாள் மலர் கொண்டு தம்பிரான் கழல் பரவி 1860-1
அதிக நண்பினை நீல நக்கருக்கு அளித்து அருளி 1860-2
எதிர் கொளும் பதிகளில் எழுந்து அருளினார் என்றும் 1860-3
புதிய செந்தமிழ்ப் பழ மறை மொழிந்த பூசுரனார் 1860-4

34. பிள்ளையார் எழுந்து அருள அத்தொண்டர் தாம் பின்பு 1861-1
தள்ளும் அன்புடன் கேண்மையும் தவிர்ப்பில எனினும் 1861-2
வள்ளலார் திரு அருளினை வலிய மாட்டாமை 1861-3
உள்ளம் அங்கு உடன் போக்கி மீண்டு ஒரு வகை இருந்தார் 1861-4

35. மேவு நாளில் அவ் வேதியர் முன்பு போல் விரும்பும் 1862-1
தாவில் பூசனை முதல் செய்கை தலைத்தலை சிறப்பச் 1862-2
சேவின் மேலவர் மைந்தர் ஆம் திரு மறைச் சிறுவர் 1862-3
பூவடித் தலம் பொருந்திய உணர்வொடும் பயின்றார் 1862-4

36. சண்பை ஆளியார் தாம் எழுந்து அருளும் எப் பதியும் 1863-1
நண்பு மேம்பட நாள் இடைச் செலவிட்டு நண்ணி 1863-2
வண் பெரும் புகழவர் உடன் பயின்று வந்து உறைந்தார் 1863-3
திண் பெரும் தொண்டர் ஆகிய திரு நீலக்கர் 1863-4

37. பெருகு காதலில் பின் நெடு நாள் முறை பிறங்க 1864-1
வருபெரும் தவ மறையவர் வாழி சீகாழி 1864-2
ஒருவர் தம் திருக் கல்லியாணத்தினில் உடனே 1864-3
திருமணத் திறம் சேவித்து நம்பர் தாள் சேர்ந்தார் 1864-4

38. தரு தொழில் திரு மறையவர் சாத்த மங்கையினில் 1865-1
வருமுதல் பெரும் திருநீல நக்கர் தாள் வணங்கி 1865-2
இரு பிறப்பு உடை அந்தணர் ஏறு உயர்ந்தவர் பால் 1865-3
ஒருமை உய்த்துணர் நமி நந்தியார் தொழில் உரைப்பாம் 1865-4

27 நமிநந்தி அடிகள் நாயனார் புராணம்

1. வையம் புரக்கும் தனிச் செம்கோல் வளவர் பொன்னித் திருநாட்டுச் 1866-1
செய்ய கமலத் தடம் பணையும் செழும் நீர்த் தடமும் புடை உடைத்தாய் 1866-2
பொய்தீர் வாய்மை அருமறை நூல் புரிந்த சீலப் புகழ் அதனால் 1866-3
எய்தும் பெருமை எண் திசையும் ஏறு ஊர் ஏமப் பேர் ஊரால் 1866-4

2. மாலை பயிலும் தோரணங்கள் மருங்கு பயிலும் மணி மறுகு 1867-1
வேலை பயிலும் புனல் பருகு மேகம் பயிலும் மாடங்கள் 1867-2
சோலை பயிலும் குளிர்ந்த இருள் சுரும்பு பயிலும் அரும்பூகம் 1867-3
காலை பயிலும் வேத ஒலி கழுநீர் பயிலும் செழுநீர்ச் செய் 1867-4

3. பணையில் விளைந்த வெண் நெல்லின் பரப்பின் மீது படச் செய்ய 1868-1
துணர் மென் கமலம் இடை இடையே சுடர் விட்டு எழுந்து தோன்றுவன 1868-2
புணர் வெண் புரி நூலவர் வேள்விக் களத்தில் புனைந்த வேதிகை மேல் 1868-3
மணல் வெண் பரப்பின் இடை இடையே வளர்த்த செம் தீ மானும் ஆல் 1868-4

4. பெருமை விளங்கும் அப்பதியில் பேணும் நீற்றுச் சைவ நெறி 1869-1
ஒருமை நெறி வாழ் அந்தணர் தம் ஓங்கு குலத்தினுள் வந்தார் 1869-2
இருமை உலகும் ஈசர் கழல் இறைஞ்சி ஏத்தப் பெற்ற தவத்து 1869-3
அருமை புரிவார் நமி நந்தி அடிகள் என்பார் ஆயினார் 1869-4

5. வாய்மை மறை நூல் சீலத்தால் வளர்க்கும் செந்தீ எனத் தகுவார் 1870-1
தூய்மைத் திரு நீற்று அடைவே மெய்ப் பொருள் என்று அறியும் துணிவினார் 1870-2
சாம கண்டர் செய்ய கழல் வழிபட்டு ஒழுகும் தலைமை நிலை 1870-3
யாம இரவும் பகலும் உணர் ஒழியா இன்பம் எய்தினார் 1870-4

6. அவ்வூர் நின்றும் திருவாரூர் அதனை அடைவார் அடியார்மேல் 1871-1
வெவ்வூறு அகற்றும் பெருமான் தன் விரை சூழ் மலர்த்தாள் பணி உறுதல் 1871-2
எவ் ஊதியமும் எனக் கொள்ளும் எண்ணம் உடையார் பல நாளும் 1871-3
தெவ் ஊர் எரித்த வரிச்சிலையார் திருப் பாதங்கள் வணங்கினார் 1871-4

7. செம் பொன் புற்றின் மாணிக்கச் செழும் சோதியை நேர் தொழும் சீலம் 1872-1
தம் பற்று ஆக நினைந்து அணைந்து தாழ்ந்து பணிந்து வாழ்ந்து போந்து 1872-2
அம் பொன் புரிசைத் திருமுன்றில் அணைவார் பாங்கு ஓர் அரன் நெறியின் 1872-3
நம்பர்க்கு இடமாம் கோயிலின் உட்புக்கு வணங்க நண்ணினார் 1872-4

8. நண்ணி இறைஞ்சி அன்பினால் நயப்பு உற்று எழுந்த காதல் உடன் 1873-1
அண்ணலாரைப் பணிந்து எழுவார் அடுத்த நிலைமைக் குறிப்பினால் 1873-2
பண்ணும் தொண்டின் பாங்கு பல பயின்று பரவி விரவுவார் 1873-3
எண் இல் தீபம் ஏற்றுவதற்கு எடுத்த கருத்தின் இசைந்து எழுவார் 1873-4

9. எழுந்த பொழுது பகல் பொழுதின் அங்கு இறங்கு மாலை எய்துதலும் 1874-1
செழும் தண் பதியின் இடை அப்பால் செல்லில் செல்லும் பொழுது என்ன 1874-2
ஒழிந்து அங்கு அணைந்தோர் மனையில் விளக்கு உறு நெய் வேண்டி உள் புகலும் 1874-3
அழிந்த நிலைமை அமணர் மனை ஆயிற்று அம் கண் அவர் உரைப்பார் 1874-4

10. கையில் விளங்கும் கனல் உடையார் தமக்கு விளக்கு மிகை காணும் 1875-1
நெய் இங்கு இல்லை விளக்கு எரிப்பீர் ஆகில் நீரை முகந்து எரித்தல் 1875-2
செய்யும் என்று திருத் தொண்டர்க்கு உரைத்தார் தெளியாது ஒரு பொருளே 1875-3
பொய்யும் மெய்யும் ஆம் என்னும் பொருள்மேல் கொள்ளும் புரை நெறியார் 1875-4

11. அருகர் மதியாது உரைத்த உரை ஆற்றார் ஆகி அப்பொழுதே 1876-1
பெருக மனத்தில் வருத்தமுடன் பெயர்ந்து போந்து பிறை அணிந்த 1876-2
முருகு விரியும் மலர்க் கொன்றை முடியார் கோயில் முன் எய்தி 1876-3
உருகும் அன்பர் பணிந்து விழ ஒருவாக்கு எழுந்தது உயர் விசும்பில் 1876-4

12. வந்த கவலை மாற்றும் இனி மாறா விளக்குப் பணி மாற 1877-1
இந்த மருங்கில் குளத்து நீர் முகந்து கொடு வந்து ஏற்றும் என 1877-2
அந்தி மதியம் அணிந்த பிரான் அருளால் எழுந்த மொழி கேளாச் 1877-3
சிந்தை மகிழ்ந்து நமிநந்தி அடிகள் செய்வது அறிந்திலர் ஆல் 1877-4

13. சென்னி மிசை நீர் தரித்த பிரான் அருளே சிந்தை செய்து எழுவார் 1878-1
நல் நீர் பொய்கை நடுப்புக்கு நாதர் நாமம் நவின்று ஏத்தி 1878-2
அந் நீர் முகந்து கொண்டு ஏறி அப்பர் கோயில் அடைந்து அகல் உள் 1878-3
முந்நீர் உலகம் அதிசயிப்ப முறுக்கும் திரி மேல் நீர் வார்த்தார் 1878-4

14. சோதி விளக்கு ஒன்று ஏற்றுதலும் சுடர் விட்டு எழுந்தது அது நோக்கி 1879-1

ஆதி முதல்வர் அரன் நெறியார் கோயில் அடைய விளக்கு ஏற்றி 1879-2
ஏதம் நினைத்த அருகந்தர் எதிரே முதிரும் களிப்பின் உடன் 1879-3
நாதர் அருளால் திரு விளக்கு நீரால் எரித்தார் நாடு அறிய 1879-4

15. நிறையும் பரிசு திருவிளக்கு விடியும் அளவும் நின்று எரியக் 1880-1
குறையும் தகளிகலுக்கு எல்லாம் கொள்ள வேண்டும் நீர் வார்த்து 1880-2
மறையின் பொருளை அருச்சிக்கும் மனையின் நியதி வழுவாமல் 1880-3
உறையும் பதியின் அவ் இரவே அணைவார் பணி உற்று ஒருப்பட்டார் 1880-4

16. இரவு சென்று தம் பதியில் எய்தி மனைப்புக்கு என்றும் போல் 1881-1
விரவி நியமத் தொழில் முறையே விமலர் தம்மை அருச்சித்துப் 1881-2
பரவி அமுது செய்து அருளிப் பள்ளி கொண்டு புலர் காலை 1881-3
அரவம் அணிவார் பூசை அமைத்து ஆரூர் நகரின் மீண்டு அணைந்தார் 1881-4

17. வந்து வணங்கி அரன் நெறியார் மகிழும் கோயில் வலம் கொண்டு 1882-1
சிந்தை மகிழப் பணிந்து எழுந்து புறம்பும் உள்ளும் திருப்பணிகள் 1882-2
முந்த முயன்று பகல் எல்லாம் முறையே செய்து மறையவனார் 1882-3
அந்தி அமையத்து அரிய விளக்கு எங்கும் ஏற்றி அடி பணிவார் 1882-4

18. பண்டு போலப் பல நாளும் பயிலும் பணி செய்து அவர் ஒழுகத் 1883-1
தண்டி அடிகளால் அமணர் கலக்கம் விளைந்து சார்வு இல் அமண் 1883-2
குண்டர் அழிய ஏழ் உலகும் குலவும் பெருமை நிலவியது ஆல் 1883-3
அண்டர் பெருமான் தொண்டர் கழல் அமரர் பணியும் மணி ஆரூர் 1883-4

19. நாத மறை தேர் நமிநந்தி அடிகளார் நல் தொண்டு ஆகப் 1884-1
பூத நாதர் புற்று இடம் கொள் புனிதர்க்கு அமுதுபடி முதலாம் 1884-2
நீதி வளவன் தான் வேண்டும் நிபந்தம் பலவும் அரி அணையின் 1884-3
மீது திகழ இருந்து அமைத்தான் வேத ஆகம விதி விளங்க 1884-4

20. வென்றி விடையார் மதிச் சடையார் வீதி விடங்கப் பெருமாள் தாம் 1885-1
என்றும் திருவாரூர் ஆளும் இயல்பின் முறைமை திருவிளையாட்டு 1885-2
ஒன்றும் செயலும் பங்குனி உத்திரம் ஆம் திருநாள் உயர் சிறப்பும் 1885-3
நின்று விண்ணப்பம் செய்தபடி செய்து அருளும் நிலைபெற்றார் 1885-4

21. இன்ன பரிசு திருப் பணிகள் பலவும் செய்தே ஏழ் உலகும் 1886-1
மன்னும் பெருமைத் திருவாரூர் மன்னர் அடியார் வழி நிற்பார் 1886-2
அன்ன வண்ணம் திருவிளையாட்டு ஆடி அருள எந்நாளும் 1886-3
நன்மை பெருக நமி நந்தி அடிகள் தொழுதார் நாம் உய்ய 1886-4

22. தேவர் பெருமான் எழுச்சி திரு மணலிக்கு ஒரு நாள் எழுந்து அருள 1887-1
யாவர் என்னாது உடன் சேவித்து எல்லாக் குலத்தில் உள்ளோரும் 1887-2
மேவ அன்பர் தாமும் உடன் சேவித்து அணைந்து விண்ணவர்தம் 1887-3
காவலாளர் ஓலக்கம் அங்கே கண்டு களிப்பு உற்றார் 1887-4

23. பொழுது வைகச் சேவித்துப் புனிதர் மீண்டும் கோயில் புகத் 1888-1
தொழுது தம் ஊர் மருங்கு அணைந்து தூய மனை உள் புகுதாதே 1888-2
இழுதும் இருள் சேர் இரவு புறம் கடையில் துயில இல்லத்து 1888-3
முழுதும் தருமம் புரி மனையார் வந்து உள் புகுத மொழ்கின்றார் 1888-4

24. திங்கள் முடியார் பூசனைகள் முடித்துச் செய்யும் கடன் முறையால் 1889-1
அங்கி தனை வேட்டு அமுது செய்து பள்ளி கொள்வீர் என அவர்க்குத் 1889-2
தங்கள் பெருமான் திருமணலிக்கு எழுச்சி சேவித்து உடன் நண்ண 1889-3
எங்கும் எல்லாரும் போத இழிவு தொடக்கிற்று எனை என்று 1889-4

25. ஆதலாலே குளித்து அடுத்த தூய்மை செய்தே அகம்புகுந்து 1890-1
வேத நாதர் பூசனையைத் தொடங்க வேண்டும் அதற்கு நீ 1890-2
சீத நல் நீர் முதலான கொண்டு இங்கு அணைவாய் எனச் செப்பக் 1890-3
காதலால் மனையார் தாமும் அவை கொணரும் அதற்கு கடிது அணைந்தார் 1890-4

26. ஆய பொழுது தம் பெருமான் அருளாலே ஓ மேனியினில் 1891-1
ஏயும் அசைவின் அயர்வாலோ அறியோம் இறையும் தாழாதே 1891-2
மேய உறக்கம் வந்து அணைய விண்ணோர் பெருமான் கழல் நினைந்து 1891-3
தூய அன்பர் துயில் கொண்டார் துயிலும் பொழுது கனவின் கண் 1891-4

27. மேன்மை விளங்கும் திருவாரூர் வீதி விடங்கப் பெருமாள் தாம் 1892-1
மான அன்பர் பூசனைக்கு வருவார் போல வந்து அருளி 1892-2
ஞான மறையோய் ஆரூரில் பிறந்தார் எல்லாம் நம் கணங்கள் 1892-3
ஆன பரிசு காண்பாய் என்று அருளிச் செய்து அங்கு எதிர் அகன்றார் 1892-4

28. ஆதி தேவர் எழுந்து அருள உணர்ந்தார் இரவு அர்ச்சனை செய்யாது 1893-1
ஏதம் நினைந்தேன் என அஞ்சி எழுந்த படியே வழிபட்டு 1893-2
மாதரார்க்கும் புகுந்தபடி மொழிந்து விடியல் விரைவோடு 1893-3
நாதனார் தம் திருவாரூர் புகுத எதிர் அந் நகர் காண்பார் 1893-4

29. தெய்வப் பெருமாள் திருவாரூர்ப் பிறந்து வாழ்வார் எல்லாரும் 1894-1
மை வைத்த அனைய மணிகண்டர் வடிவே ஆகிப் பெருகு ஒளியால் 1894-2
மொய் வைத்து அமர்ந்த மேனியராம் பரிசு கண்டு முடிகுவித்த 1894-3
கைவைத்து அஞ்சி அவனிமிசை விழுந்து பணிந்து கலிசிறந்தார் 1894-4

30. படிவம் மாற்றிப் பழம் படியே நிகழ்வும் கண்டு பரமர் பால் 1895-1
அடியேன் பிழையைப் பொறுத்து அருள வேண்டும் என்று பணிந்த அருளால் 1895-2
குடியும் திருவாரூர் அகத்துப் புகுந்து வாழ்வார் குவலயத்து 1895-3
நெடிது பெருகும் திருத்தொண்டு நிகழச் செய்து நிலவுவார் 1895-4

31. நீறு புனைவார் அடியார்க்கு நெடுநாள் நியதி ஆகவே 1896-1
வேறு வேறு வேண்டுவன எல்லாம் செய்து மேவுதலால் 1896-2
ஏறு சிறப்பின் மணிப் புற்றில் இருந்தார் தொண்டர்க்கு ஆணி எனும் 1896-3
பேறு திருநாவுக்கரசர் விளம்பப் பெற்ற பெருமையினார் 1896-4

32. இன்ன வகையால் திருப்பணிகள் எல்லா உலகும் தொழச் செய்து 1897-1
நன்மை பெருகும் நமிநந்தி அடிகள் நயமார் திருவீதிச் 1897-2
சென்னி மதியும் திருநதியும் அலைய வருவார் திருவாரூர் 1897-3
மன்னர் பாத நீழல் மிகும் வளர் பொன் சோதி மன்னினார் 1897-4

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் துதி

1. நாட்டார் அறிய முன்னாளில் நன்னாள் உலந்த ஐம் படையின் 1898-1
பூட்டார் மார்பில் சிறிய மறைப் புதல்வன் தன்னைப் புக்கு ஒளியூர்த் 1898-2
தட்டா மரையின் மடுவின் கண் தனி மா முதலை வாய் நின்றும் 1898-3
மீட்டார் கழல்கள் நினைவாரை மீளா வழியின் மீட்பனவே 1898-4

This file was last revised on 08 May 2004

See Also:
1. Stories of the nAyanmAr in English with Pictures

Back to periya purANam Page
Back to thirumuRai Page
Back to Shaiva Sidhdhantha Home Page